השער: יפה ושמה מוסוליני
נחש חמוד שלי
דיאנה שמאחורי הכותרות
צלילים של סבון
מה קורה מתחת לסדין
מעריב

ברבר הגליל
יותר מברווז - פחות מברווז
ברווז מעודן
עסיסי ודל שומן
יותר בשר, יותר טעים
J'AIME LE CANARD DE BARBARIE

פסטיבל הפולקלור הבינלאומי ה-7
12 מדינות, 500 מחוללים, זמר, תנועה, צליל ומחול.
חגיגות הקיץ בחיפה
קונצרט מנגינות קיץ בקונכיה • במות בידור • קרנבל חיות ומוסיקה • פסטיבל מחולות בינלאומי • טיולים מודרכים בעיר חינם • ארועים בחופי הים • חגיגה ברחובות העיר • בספטמבר – פסטיבל הסרטים.
הנחות בבתי המלון
25%-50% הנחה
לשוהים 3 לילות במלונות המשתתפים במבצע, לילה רביעי חינם (ילד עד גיל 12 ע"ח הבית). טיולים חינם באוטובוסים לכפרי הדרוזים, יערות הכרמל ועין הוד. פעילויות רבות במלון – תצוגות אופנה, ערבי עמים ועוד. כניסה חינם למוזיאונים בעיר.
הנחות בכל העיר
פנקס הנחות בכל העיר למתארחים במלונות המבצע. הנחות בשרותי-בידור, מסעדות פאבים, השכרת רכב, סיורי "אגד תיור" בצפון, תיאטרון, סינמטק טקווש ועוד...
ב-חיפה?
זה קורה עכשיו בחיפה. חוף מרהיב, אתרי טיול נוקסימים, מוזיאונים, תערוכות, ארועי חוצות, מרכזי קניות חדישים וכמובן פינוק במלון.
בואו עכשיו לחופשת בחיפה.
מחיר המבצע לקיץ 88'
דן כרמל
ש"ח
★★★★★
דן פנורמה
טל. 352222
77 ש"ח
★★★★
נוף
טל. 388731
70 ש"ח
★★★★
שולמית
טל. 242811
64 ש"ח
42 ש"ח / ★★★ כרמליה – 35 ש"ח / טל. 521278 / ★★ מרום – 34 ש"ח / טל. 254355
משרד התיירות המח' לעידוד תיירות פנים • עירית חיפה • אגודה לפיתוח תיירות חיפה • התאחדות בתי המלון בחיפה.

FUJI FILM
סרטי צילום פוג'י
SUPER HR 100 200 400 1600
עם כל קניה של סרט צילום פוג'י SUPER HR תקבל חינם אלבום תמונות מיוחד (לבחירתך 5 תמונות שער שונות).
פוג'י SUPER HR סרט הצילום היפני, שפרץ קדימה והשאיר את כל מתחריו מאחור.
פוג'י SUPER HR - סרט הצילום של הצלמים המקצועיים.
פוג'י SUPER HR סרט הצילום שלך - מהתמונה הראשונה.
אל תשכח לדרוש את האלבום בזמן קנית הסרט.
FUJICOLOR
SUPER HR
אלבום תמונות חינם
עם כל סרט צילום של
פוג'י
FUJICOLOR
SUPER HR 100·200·400·
FUJI FILM
סרט הצילום המפותח ביותר בעולם

סגנון

14—12
ענת בן יהושע:
למכור סכון בצלילים

17—16
נטע שדמי:
נחש חמוד שלי

20
יוסף לפיד:
חעור של טומי

26
תלמה אדמון:
מה קורה מתחת לסדין

29
נילי שחק בופמן:
אלמנות ממהרות

35—34
יהודית חנוך:
רב־חובל סורגת

36
מעינה שנהר:
אמא של פנסיונרים

39—38
דיאנה שמאחורי הכותרות

עורכות:
חמר אבידר וליאורה עיני

עיצוב ועריכה גרפית:
כרמית ארדלר, רותי בואי

מודעות: נילה שניידר, סימה בללי
טלפון 439474 (03)

מזכירת הפקה: בחיה אבישי
טלפון 439276 (03)

כל הזכויות שמורות למעריב ©

סיפור השער:

אלסנדרה מוסוליני, 26, רגילה ששואלים אותה על הקירבה שלה למוסוליני. כן, היא נכדתו, בתו של במו הצעיר של הדוצ'ה: אבל יש לה יחוס יפה יותר: אמה, מריה צ'וקלונה, היא אחותה של סופיה לורן. נשמע לגמרי אחרת. מגיל 11 היא מפלסת דרכה אל עולם הבד. הגיעה להוליווד. עכשיו היא בקשר עם מפיק ישראלי.
צילום: גאמא.

כותבים לנו

עד החתונה בלי מין

לדעתי יש בחורים רציניים, רגישים, כנים, מסורים, חביבים, נעימי הליכות, שאינם מחפשים מין אפילו עד החתונה ומעוניינים ביצירת קשר חם ואוהב ובניין קן משפחתי מאושר. דוגמה לכך זה אני!

כמו שקשה לראות בחורות כאלה, לגלות אותן, כי אינן מורגשות, כך גם קשה לגלות אותנו. גם אנחנו לא מרבים להסתובב במקומות ההמוניים (דיסקוטקים וכדו') כך שהבחורות רואות רק את "הטורפים" שבגברים, ולא רואות גם את הטוב. וכך נוצר הרימוי הכללי לגבי הגברים.

מי אמר שאנו צריכים להיות היוזמים ולהתאכזב? האם זה חוק טבע?

אלה הסיבות, שלדעתי, יוצרות את הקשיים אצל שני הצדדים הטובים באמת! ולא עקב חוסר כשרון לחזר, היעדר הופעה מכובדת, חוסר כוונות רציניות וכו', לפחות של הגברים שאני נמנה עימהם.

ג.ב. רווק, 27, ת"א (הפרטים במערכת)

לא זורקת

כרגע אני מסדרת את המגירות העמוסות עתון "סגנון" מלפני שנה ויותר. אני יושבת כבר כמה שעות וקוראת בעניין רב וקשה לי לזרוק את העתון הזה. רציתי להודות לכם מקרב לב. אני חושבת ובטוחה שהעתון תורם תרומה משמעותית לאיכות החיים פה בארץ.

כתבות אחת־אחת טובות!!! העצות – מצויינות!!! (אפילו בתחומים הכי אינטימיים). ניסיתי אותן! אז רציתי להודות לכם – ואנא המשיכו להוציאו כי הוא פשוט עושה לי את יום רביעי יום חג, ואני לא מגזימה. האמינו לי!

בתודה, ושוב יישר כוח לעושים במלאכה.

אורנה דעבול
רמת־גן

הנחה ב"זהבי"

כאם לחמש בנות וכמתנדבת בתנועת "זהבי" – זכויות המשפחות ברוכות הילדים, שמחתי לקרוא על ההנחה בסך 50% בקייטנות העירוניות. ברצוני לציין בפני המעוניינים את הטלפון של משרדי "זהבי": 03-283874. הכתובת: רח' המלך ג'ורג' 26, תל־אביב.

מרים דוד
תל־אביב

אומץ של אשה עקרה

ב"סגנון" מס' 208 התפרסם וידוי של אשה עקרה שחיפשה ומצאה גבר עקר ונישאה לו. כל הכבוד לאומץ הזה. אני מכירה עוד נשים עקרות שהיו רוצות בכך, אבל מפחדות להודות. זה חשוב.

זהבה כהן
חולון

א.ק. מתל־אביב

א.ק., שמכתבך "הבחורות של פעם" פורסם ב"סגנון" מס' 207, אנא התקשרי עם המערכת.

דעה אחרת

בגרות לתעודת הבגרות

יגאל וילפנד "גילה" את החולי העיקרי במערכת החינוך: בחינות הבגרות. ב"דעה אחרת" ("סגנון" מיום 8 ביוני) מביע האזרח המודאג את בטחונו, כי אילו היו מתבטלות בחינות הבגרות היו התלמידים לומדים טוב יותר. התלמידים יאהבו יותר, מן הסתם, את בתי־הספר שלהם והמורים – את מעבידיהם, שהורידו מהם עומס עבודה מייגע.

אני מקווה כי בחינות הבגרות לא יבוטלו. הן לא יבוטלו, קודם כל, מפני שזו הדרך היחידה כמעט להבטיח כי התלמידים ילמדו ברצינות את חומר הלימוד הנדרש מהם, וכן משום שאין אמצעי מוק יותר לבדוק באופן אוביקטיבי, חסר־פניות לחלוטין, את רמת הידע וההישגים הלימודיים של בני־הנוער בסיימם את לימודיהם התיכוניים. החלטה על ביטול הבחינות תפגע בראש ובראשונה דווקא בנערים שיגאל וילפנד מבקש לדאוג להם; בתלמידים משכבות אוכלוסיה חלשות. אלה יהיו הראשונים, שדרכם בעבודה ובלימודים תחסם ללא תעודת בגרות שוויונית.

מכאן לרפורמה שהנהיג השר יצחק נבון במתכונת בחינות הבגרות. גם זו, שתופעל החל מתש"ן, נועדה למנוע מבני כל השכבות באוכלוסיית התלמידים אכזבה, מפח־נפש ואבדן מוטיבציה להמשך לימודים אקדמיים. כל־כך למהר אין זה סוד שבחירות־היתר שניתנה עד כה לתלמידים, עד כדי כך שכל תלמיד יכול היה לקבוע את מתכונת הבחינות האישית שלו, גרמה לירידת הרמה. תלמידים, מוכשרים יותר או פחות, העדיפו לכתוב עבודת־גמר על מצב הפום מאשר על תולדות עם ישראל בדורות האחרונים. כך הגיעו לאוניברסיטאות תלמידים עם ידע מתמעט והולך. מצב זה גרם לכך שהאוניברסיטאות הודיעו לבוגרי צבא לא־מעטים כי שערי האוניברסיטאות נעולים בפניהם, בגלל הרכבה של תעודת־הבגרות שבידיהם. לחדרי במשרד החינוך הגיעו בשנים האחרונות צעירים בוכים ובכו, ממש בכו, על כך שמערכת החינוך הוליכה אותם שולל בשל כך.

זאת ועוד: נוכח הירידה ברמתה של תעודת הבגרות שקלו האוניברסיטאות לבטל את ההכרה בהן ולהנהיג במקומן בחינות כניסה חד־צדדיות. בחינות כאלה, שהיו נערכות אחרי שרוב הצעירים מילאו את חובתם בצה"ל ובשרות לאומי וכבר הספיקו אלי לשכוח חלק מהידע שרכשו בבית־הספר, היו מנחיתות מכה־מוות על מאמצי מערכת החינוך לצמצום פערים. בתוך עמי אני יושב ואין לי ספק מי היו הראשונים שבבחינות כניסה אוניברסיטאיות היו חוסמות את דרכם ללימודים גבוהים.

במצב דברים זה בחן שר החינוך והתרבות את כל האלטרנטיבות האפשריות והגיע למסקנה, כי כדי לשמור על כך שבני כל השכבות יגיעו לאוניברסיטאות, יש לעצור את עודף הבחירה של התלמידים ולהעלות את הרמה הכללית תוך כדי מתן סיוע מיוחד לתלמידים מתקשים.

כל החלטה אחרת היתה פוגעת לא רק בתלמידים עצמם אלא בחברה הישראלית כולה שכן התפשרות על רמה נמוכה בבחינות הבגרות כמוה כהשלמה עם בינוניות. מי שדוגל בבינוניות כיעד חינוכי – שיקום.

ישראל כהן
דובר משרד החינוך והתרבות

במבצע
טריקו מודפס רק 10 ש"ח במבחר ענק
אריגים מודפסים רק 15 ש"ח
שימו לב! תקלושי חזר! 10% הנחה על כל קניה מעל 50 ש"ח בקומה ב'
"בית הבד"
מדרחוב נחלת בנימין 14
ת"א טל' 03-656803
פתוח ברציפות 9:00-19:00 כולל יום ג'

לאצבעות שמגישות סנפרוסט מגיע לענוד טבעת יהלום!

סנפרוסט עושה לך קיץ קל, נוח, טעים - ועכשיו גם אלגנטי! במבצע הקיץ של סנפרוסט יוגרלו **48 טבעות יהלום - 6 טבעות בכל שבוע.** השתתפי במבצע ותוכלי גם ליהנות מארוחות סנפרוסט הנפלאות וגם לזכות בטבעת יהלום יפה ואופנתית!

באיזו טבעת את בוחרת, גברתי?

כן, גם זוכה - וגם בוחרת! כל מי שתזכה בטבעת תוכל לבחור לעצמה אחת מתוך מבחר דגמים אופנתיים ומאוד מאוד מתחמיאים, במרכז היהלומים ברמת־גן.
וגם אתה, אחוני, יכול לזכות בטבעת! בחר לך אחת כלבבך - והענק אותה במתנה ל...(סנפרוסט סומכת על טעמך).
כל הטבעות עשויות זהב 18 קרט ומשובצות ביהלום סוליטר רבע קרט!!

ומה עליך לעשות כדי לזכות?

- הכניסי לתוך מעטפה 4 אריזות ריקות של מוצרי סנפרוסט (לפחות אחת של לקטים).
- צייני על גבי המעטפה את פרטייך האישיים (שם, כתובת ומס' טלפון) והשלימי את הסיסמא "סנפרוסט טרי יותר ______". שלחי את המעטפה לסנפרוסט, ת.ד. 2223, אשדוד 77121.
- מספר המעטפות אינו מוגבל. ככל שתשלחי יותר מעטפות יגדלו סיכוייך לזכות!
- המבצע יתקיים בתאריכים 31.7.88-3.6.88. בתקופת המבצע תתקיים הגרלה כל שבוע.
- בכל הגרלה יוגרלו 6 טבעות מבין המעטפות שיגיעו באותו שבוע (בכפוף לתקנון המבצע).

- את תקנון המבצע ניתן להשיג במשרד הפרסום ובמשרדי אגף השיווק של "סנפרוסט".
- ההשתתפות במבצע אסורה על עובדי "סנפרוסט", "יתם מערכות תדמית" ובני משפחותיהם.

רגע, חושבים!

אריה יאס

סדר חייב להיות

אפשר להציץ בבקשה לרגע בעיתון?" ביקשתי בשיא הנימוס וההתחשבות מנהג המונית שעיתונו היה מונח לפניו, עד ארון חלון המונית, מעל ההגה.

"קח", אמר קצרות האיש עם השפם.

לקחתי. במהירות שיא עברתי על העמודים המרכזיים וכיוון שלא מצאתי את מה שחיפשתי, החזרתי את העיתון למקומו, עוד לפני הרמזור הקרוב. וכאן התחיל העניין. מרוב רצון שלא להשתמש לו בעיתון יותר מדי, לא הקפדתי על קיפול העיתון טיפ־טופ. אתם יודעים, אוספים את כל החלקים איכשהו יחד. אחרי הכל, בסך הכל עיתון. לא יהלום בקופסת זהב ולא אתרוג לסוכות. הנהג המשופם נטל את העיתון, וכשהוא אותו בהגה בעזרת מרפקיו החל בטקס קיפול העיתון על כל כלליו ודקדוקיו: כל קפל לקפלו. ההבעה על פניו היתה של אתם־יודעים־מה.

הסמקתי עד שורשי נשמתי המבולגנת. "תן לי", הצעתי בנימוס חרישי, "תן לי ואקפל לך אותו כמו שצריך, בבקשה וסליחה ואני מצטער"...

האיש הגיב במהירות, כאילו נבהל מאיזו עקיצת דבורה: "לא, לא, לא צריך. אתה אל תקפל". כאילו אמר: מכירים אותך כבר, ברדקיסט יפה־נפש. קודם מקלקל, אחר־כך רוצה לתקן. ואני לא ידעתי את נפשי מרוב חרפה. שככה יעשו לבנארם. יציגו אותו קבל מונית ואוטו למערומי בלגניותו...

אני מנסה, נשבע שאני מנסה להתארגן קצת. לא הולך. דור שני לשואה, מה לעשות. סדר מדוקדק נראה לי לא־אנושי. תזכורת מאושוויץ. "אורדונג מוסט זיין". סדר חייב להיות, אמרו הנאצים וצרבו לכל אחד מספר סידורי ביד.

אין מה לעשות. בגלגול הנוכחי אני אמשיך לרשום כל מיני מספרי טלפון על פתקים קטנים, למרות כל הפנקסים המהודרים שקונים לי כתור מתנה, בתקווה שאבין את הרמז. אני לא מבין. וחוץ מזה, עם שיטת הצעטלאך אני מסתדר הרבה יותר טוב מאשר כמה מידידי הטובים ביותר, שיש להם פנקסים יפים, עם ציור של ה"פליבוי" על העטיפה, והם הולכים תמיד לאיבוד, או שהדף קרוע.

בגלגול הנוכחי אני אמשיך להסמיק ולבקש סליחה בכל פעם שיתעורר כי השד הקטן לבלגן לאיזה תולה־סדר את החיים. לא, לא משהו רציני. יש לי ידידה טובה, שאצלה הכל מונח כמו למיסדר הרמטכ"ל והקיסר ירוס הרד גם יחד. אפילו צנצנות התבלינים מסודרות אצלה כל אחת עם הפתק שעליה לכיוון השמש העולה ואוי לו למי שמזיז אותן במילימטר. הרצפה אצלה מסוכנת להליכה, כל כך מבריקה ומהודרת ומחליקה. השולחן וכל מה שעליו עומדים כמו מתחת לזכוכית במוזיאון השומר על הסדר המרוייק שעל שולחנו של לואי ה־14, כמו נרות חנוכה. קודש הם. לראותם בלבד. לא פעם שמתי לב, שלאחר שהזזתי את הכוס בחצי מילימטר ימינה, שעה שהצבתי אותה שוב על השולחן, קיבלה ידידתי מבט זגוגי בעיניים, ומכאן ואילך יכולתי לדבר על כל נושא שבעולם, איש לא האזין. ידידתי היתה בעולם אחר. עולם מצוחצח ומסודר ומאורגן, בו כל כוס במקומה וכל מולג מונח חזרה ליד הצלחת בזווית הנכונה, כי זה מה שחשוב בחיים. הסדר.

אלוהים יודע למה דווקא באותן דקות מתעורר בי השד הקטן. לא בכוונה, כמובן. אבל לגמרי במקרה נשפך לי מעט יין על המפה, הכשר מתחלק לו מתחת לשולחן שם אורב לו הכלב, הסלט נוחת לי על הברכיים והקפה ממלא את הצלוחית שמתחתיו;

אני, כמובן, מסמיק עד הציפורניים, מתנצל, מבקש אלפי סליחות ומנסה לעזור בתיקון הנזק. הצרה היא רק שכל נסיון שכזה גורר אחריו עוד כמה פאשלות. פה נופלת כוס מהשולחן כיוון שמשכתי במפה, ושם מזנקת החתולה לעבר העוגה ומלקקת את הקצפת. אף פעם לא משעמם. תמיד קורה לי משהו אצל האנשים שהסדר הטוב הוא כל חייהם. אני אפילו משוכנע שהאלוהים הטוב, שדואג שיהיה איזון וסדר טוב בעולמו, הוא זה המשדך בינם לביני. שיהיה להם ולי מה לעשות בחיים... ■

ארט בוכוואלד

טעם של פעם

הדבר הנפלא ביותר בקשר לטיסות בימינו הוא, שהן נותנות לאנשים טעם של פעם – איך הרגישו הטייסים של מלחמת העולם השניה.

כשישבתי כפוף מעל מטען־היד שלי, באזור ההמתנה של נמל התעופה, כותב מכתב פרידה לרעייתי, ראיתי את גרגורי פק במדי פקיד הקבלה של אחת מחברות התעופה, צועד לעבר קצה האולם.

"הקשב!" צעק מישהו.

"עמוד נוח", אמר פק. הוא לקח מקל קטן וגולל את מפת שדה התעופה. "נוסעים, אני נמצא כאן כדי לתדרך אתכם על המצב. הוא חמור, והתוצאה עדיין לא ברורה. שימו לב. אתם נמצאים כאן", הצביע לעבר שער ג'. "המטוס שלכם שם".

"איפה זה שם, המפקד?"

"אתם לא יכולים לראות אותו על המפה, אבל בזמן שאנחנו מדברים, גוררים אותו להאנגר, מפני שלא עבר את הביקורת".

"אז במה נטוס?"

פק הצביע על המפה. "הנה מטוס שמגיע ממיניאפוליס, בכיוון השעה 12. אנחנו מקווים שיגיע לכאן ב־03:00, ויהיה מתודלק ומוכן לתזוזה עד 04:00".

"זה זמן ההמראה המיועד?"

"לא, כי למטוס הזה אין צוות. הצוות פתח בשביתה בדטרויט".

"אז איך נמריא?"

פק סקר במבטו את כולנו. "יש כאן מישהו שיודע להטיס מטוס סילון?"

איש לא הרים יד, ופק אמר: "אז שניים מכם יצטרכו ללמוד איך".

"המפקד, אתה לא יכול לגייס עוד איש צוות שיטיס אותנו?"

"אנשי־הצוות היחידים שפנויים עכשיו לא יכולים להגיע לכאן, כי אין מקום במגרש החניה של העובדים. ביקשתי מהמטה בטקסאס לספק לנו צוות גיבוי, אבל טקסאס מושבתת בגלל מזג האוויר, ואין במשרד אף אחד שמסוגל לטפל בבקשה".

"אז מה נעשה?"

"אני מנפיק לכל אחד באולם הזה אישור למנת קרב בקפיטריה. אבל זה לא כולל בירה, או משקאות ריאטטיים. הקפיטריה ממוקמת ליד הסרט־הנע של המטען".

"אחרי שנאכל ארוחת צהריים, נוכל לישון על הרצפה, עד שתשיג מטוס אחר?" שאל מישהו.

"לא, אתם חייבים לעמוד כאן, ליד השער, כי אף פעם אי אפשר לדעת מתי המטוס שלכם ימריא".

הגברת שלפניי התחילה לבכות.

פק אמר בקשיחות: "מספיק עם הדמעות. אני רוצה שכולם כאן יתנהגו כמו נוסעים מאומנים. כשנרשמתם, אף אחד לא הבטיח לכם שהטיסה תהיה פיקניק. אם אתם משתפנים ולא רוצים לצאת למשימות שלנו, אתם יכולים להחזיר את כנפיים ברלפק הכרטיסים".

"המפקד, אנחנו אחריך באש ובמים", אמרתי.

"גם אילו היה לי עכשיו צוות", אמר לנו פק, "לא הייתי מעלה אף אחד מכם על המטוס".

"למה לא?"

"אין שער למטוס. הכל סתום, מפה עד שיקגו".

"אז מה נעשה?"

"ביקשתי מהכומר של חברת התעופה לומר כמה מלים לכל אחד מכם. אולי אין לנו מספיק טייסים, אבל אצלנו עובדים הכמרים הטובים ביותר בענף. טוב, או גמרנו עם תדרוך הבוקר. אני רוצה לראות את כולם כאן בחזרה בשעה 04:00, למבזקי מזג האוויר".

"אין לך שום חדשות שיעלו לנו את המורל?"

"זכרו רק דבר אחד: לחכות חמש שעות למטוס שמאחר, זה עסק מלוכלך -- אבל מישהו הרי מוכרח לעשות את זה". ■

אביבה מץ

שוביניסט

באחרונה הגענו לחיפה בענייני עבודה. חיפה כאביב זה משהו מיוחד וכל־כך התלהבנו מהפריחה וכל הירוק הזה מסביב שאיבדנו את השירטוט עם ההוראות המדויקות ולא זכרנו איך מגיעים לטכניון. באחד הרחובות המתפתלים בסביבות נווה שאנן, החלטנו שהגיע הזמן להיעזר במישהו מקומי. לפני אחד הרמזורים, שהיה באותה עת אדום באופן מוחלט, האטנו ליד נהג מונית מזיע עם שפם. הגבר שלידי פתח את החלון ואני, אני מרגישה – אני, התכופפתי לנהג המונית ושאלתי: "סליחה, איפה כאן הטכניון?"

הנהג היה במצב רוח משופר, הוא אפילו חייך, גם פתח את החלון לרווחה ופנה מעל לראשי, ישירות לגבר: "סע אחרי", פקד קצת בזלזול, כאילו אמר: "מגיע לך להיות סמרטוט אם אתה מסכים שאשה תוביל אותך".

אולי, חשבתי, הוא לא שם לב שהגבר ישב במושב של "האין נהג", ואולי, אמרתי לעצמי, הוא פשוט עייף.

בצומת הבא עצר נהג המונית החביב שלנו את ריכבו במקביל לשלנו. שוב פתח את החלון, לא העיף מבט אחד קטן לעברי, כאילו שבמקום מושבי נפער חלל, פנה אל זה שישב לידי ואמר בגוף שני זכר: "תשמע, סע ישר. אחרי הפניה השניה תפנה ימינה, אחר־כך יש רמזור. ברמזור תפנה שמאלה ומשם זה כבר פשוט. סע ישר ותגיע לטכניון". הפעם כבר הייתי בטוחה שזה לא מעייפות. כדבר גבר אל גבר הוא מוכן להסביר ולתת רעיונות. אשה ליד ההגה-זה כבר דבר אחר. ■

האם ב-1988 היית קונה מזרון עם קפיצים?

היום כבר אין ספק, מזרוני הקפיצים הולכים ונעלמים מהעולם

לא במקרה בשנים האחרונות גוברת בעולם הנטיה לעבור למזרוני בריאות אורטופדיים ללא קפיצים. יותר ויותר אנשים הסובלים מבעיות גב מודעים היום לקשר בין בריאות הגב למזרון. גם הרופאים מסכימים כי שינה לא נכונה מעוררת ומחריפה בעיות גב, ולכן הם ממליצים תמיד על מזרון אורטופדי כצעד ראשון להקלה. לא במקרה מאז שהופיע המזרון האמריקאי הראשון בשיטת ה־SLAT-O-PEDIC, ללא קפיצים, הוא זוכה להצלחה ולביקוש גובר והולך.

פולירון אורטופדי בשיטת SLAT-O-PEDIC שהקפיצה את יצרני מזרוני הקפיצים.

כך היה ותמיד יהיה - מוצר חדש מחליף מוצר ישן

פולירון אורטופדי המיוצר בשיטת SLAT-O-PEDIC (U.S PAT 3100421) על־פי ידע אמריקאי, הוא המילה האחרונה בתחום מזרוני הבריאות. וזוהי הבשורה של 1988 בתחום המזרונים בישראל. לא עוד קפיצים המוכנסים למזרון ריק (במזרוני הקפיצים יש, כידוע, בעיקר אויר) אלא פסים אלסטיים הנמצאים בין שתי שכבות של ספוג פוליאוריתן מעולה. המבנה המשולב פותר את בעיית היציבה הנכונה של הגוף בזמן השינה. הפסים פועלים ונעים באורח נפרד זה מזה בזוויות שונות והמבנה מתאים עצמו לקוי הגוף ותומך בו בכל חלקיו.

תמיכה מלאה בכל נקודה בגוף בלי אף קפיץ שיכול להתקלקל.

מבוסס על פטנט אמריקאי- U.S. PAT 3100421

פולירון אורטופדי מתוכנן באופן אנטומי אורטופדי המאפשר תנוחה נכונה ונינוחה. עמוד השדרה נותר גמיש. העצמות, השרירים, המפרקים וקצות העצבים משוחררים מלחץ ומתח. בשל גמישות הספוג הקושר את הפסים זה לזה, הגוף נתמך באופן האידיאלי ביותר ובצורתו הטבעית. אין במזרון חלקי מתכת העלולים להגיח מתוכו, אין בו קטעים אשר נחלשים פתאום ויוצרים שקעים, ומשקלו הנמוך יחסית מאפשר להפכו ולהשתמש בו בקלות.

כשמחליפים לפולירון אורטופדי כבר לא צריך יותר להחליף מזרון.

במזרוני פולירון אורטופדי אין כמעט דבר שיכול להתקלקל או לאבד איכות עם השנים (אגב, לכל מזרון ניתנת אוטומטית אחריות ל־10 השנים הראשונות). השימוש הממושך במזרון הוכיח כי מלבד תרומתו להקלה בבעיות הגב הוא גם מצטיין בנוחיות מקסימלית ובעמידות לאורך זמן.

כל מזרון פולירון אורטופדי מגיע אליך כשהוא מצופה בציפוי מיוחד בעל 3 שכבות: 1. בד עליון בעיצוב מקורי. 2. סיבים סינטטיים הנהוגים בשמיכות חורף. 3. בד כותנה.

השינה האידיאלית

פולירון אורטופדי

מזרון אורטופדי חדשני על פי הפטנט האמריקאי SLAT-O-PEDIC

מיוצר בקיבוץ זיקים

נקודות מכירה:

פולירון: המחסן המרכזי - דרך בן צבי 30 יפו. תל אביב. רמת גן. בת-ים. ראשון לציון. פתח-תקוה. הרצליה. כפר־סבא. ירושלים. חיפה. קרית ביאליק. קרית מוצקין. טבריה. עפולה. צפת. נהריה. כרמיאל. אשקלון. פולירון: קיבוץ זיקים (חנות המפעל).

מרכז מכירות ראשי חדש יפו, טל': 03-815243, 03-815244, 03-810448

בעולם עוברים למזרוני בריאות אורטופדיים ללא קפיצים

אירית רוחם

קורים דברים

שוקי ודורית. הרי את מקודשת. צילום: עופר קרני.

צמוד צמוד

צמד על הבמה וגם בחיים, זה לא סיפור יוצא דופן. אבל המקרה של הצמד שוקי ודורית, הוא בהחלט די מפתיע. אפילו אותם. אז ככה: הם כבר שרים ביחד בערך 10 שנים. הכירו כשלמדו במדרשה למורים למוסיקה. השיר הראשון שהקליטו ביחד היה "גן נעול". מאז הם לא מפסיקים להופיע בכל הארץ. הם גם הוציאו תקליט אחד והשני כבר בדרך.

וכל השנים הללו, שוקי ודורית היו צמד אך ורק על הבמה. כי בחיים היה לדורית את דני סנדרובסקי, שאיתו גם התחתנה. "שוקי היה הפרטנר לענייני מוסיקה ודני לענייני רומנטיקה", כמו שאומרת דורית. אבל בשנה שעברה התגרשו דורית ודני. ושוקי, במפתיע, התחיל לחזור אחרי דורית. בהתחלה, היא אומרת, זה נראה לה קצת מוזר. "נורא קשה פסיכולוגית. לא נכנס לי לראש שזה אפשרי לעשות את המעבר הזה". ומפה לשם נהית רומן גדול שהסתיים עכשיו בחתונה. שוקי ודורית התחתנו לא מכבר אצל חברים שלהם, במושב שדה חמד. בחגיגה המשפחתית והמצומצמת הזאת נכח האקס־בעל, דני, שגם הוא כבר נשוי בשנית. ■

דם ואש ותמרות עשן

על בתיה שניאורסון, מיסטיקאית מרמת־גן, אלמנתו של טוביה שניאורסון ממשפחת הרבי מלובביץ, כתבתי בפברואר. נפגשתי איתה עוד בינואר, רק שבועות ספורים מלאו אז לאינתיפאדה. את הסוף של מה שנקרא "חפרות סדר ומהומות", היא לא ראתה אז. אמרה שהמצב רק ילך ויורע. דיברה על אסונות ואבידות; על תקופה קשה מאד לעם ישראל.

"אני רואה הרבה אש, המון להבות בכל המדינה. אני רואה גזים באוויר, אסונות שקשורים בגזים", היא אמרה. וזה היה בעיצומו של החורף, ומי חשב אז על מכת השריפות. זה היה גם לפני מיתקפת הגזים של עיראק על איראן, שהביאה לכאן מודעות חדשה ולא מוכרת. המהומות, היא ניבאה, יחרגו מתחום השטחים. והבחירות לכנסת, היא אמרה ועדיין אומרת, לא תתקיימנה כמתוכנן. "כי המצב יהיה כל־כך קשה שתהיה אולי ועדה קרואה, או אולי בחירות מסוג אחר, שלא מכירים כאן".

אז עכשיו, אחרי בקבוקי התבערה בדיזנגוף סנטר והאבנים המתעופפות לא רק בעזה ובגדה, היא ביקשה אם אפשר, להעביר שוב את המסר שלה לעם ישראל. והמסר הזה מבוסס בעיקרו על קיום הדיברה "ואהבת לרעך כמוך". כי הכל אמנם צפוי, אבל הרשות נתונה. ואנחנו כבר בדקה ה־90, היא אומרת. אבל אם העם יפסיק את שנאת החינם ויתלכד, אפשר אולי יהיה לעבור יותר בקלות את הימים הנוראים שעוד מצפים לנו. כי לדבריה, מה שהיה כאן עד עכשיו, הוא רק דוגמית למה שעוד יהיה, אם לא ננסה לעשות משהו בנידון. ■

אוכל למבינים

מדובר כאן לא רק באוכל, אלא גם באווירה. ביצירתיות מתפרצת, שהפכה ללילה אחד גג תל־אביבי ישן, אפור ומכוער, למקום מדהים. הקרדיט על המזון, כמו גם על התפאורה שבתוכה הוצג, שייכים לארז קומרובסקי, שהשתלם קולינרית בפריס ופתח בתל־אביב קייטרינג בשם "סטודיו לבישול".

אמנם זה כבר לא עסק חדש, אבל את הפתיחה הרשמית לו חגג קומרובסקי רק במוצ"ש שחלפה, על גג אחד הבתים שברחוב פיירברג. המזון היה מונח על קונסטרוקציות מקושטות בשלל פירות וצמחים. בקבוקי היין הציצו מתוך מריצה עמוסה בקרח. והתזמורת הקטנה שניגנה כל הערב, היתה מונחת על במה גבוהה. אשכולות הענבים שהיו תלויים באוויר, נראו כמעט כמו קישוטי זכוכית ונציאנית. כמו מובילים, נראו המפיות הצבעוניות, שהשתלשלו מסולם גדול כשהן מכילות בין קיפוליהן חטיפי פרושוטו.

וזה מה שהכין קומרובסקי לשלל אורחיו, ביניהם מביני דבר באוכל, כמו ישראל אהרוני, שאול אברון, רותי קינן ומנחם פרי: לחמניות קטנות תוצרת עצמית, שנטבלו בארבעה סוגים של פאטה; כבד ברווז בקואנטרו; כבד ברווז בקסיס; שרימפס; וגבינת כבשים עם זיתים ברוטב בזיליקום, ביצי שליו ואגוזי קאשיו. ואכלו גם פיסות צלויות של חזיר בר טבולות ברוטב קוקוס. אגוזי הקוקוס שרוקנו מתוכנם לרגל הרוטב, שימשו ככלי קיבול לקינוח: גלידת מישמיש וסורבה אשכוליות. משהו. ■

תיקי דיין. הצליחו להפתיע אותה. צילום: עופר קרן.

בת 40

כמה שזה כבר נדוש וכמה שזה מצליח לרגש את כל הנוגעים בדבר, כשזה מצליח. מדובר במסיבות הפתעה, והמופתעת הפעם היא תיקי דיין, שבשבוע שעבר סגרה 40. כל־כך היתה מופתעת שממש בכתה, כשראתה את כל המשפחה והחברים שחיכו לה עם נשיקות ומתנות בקפה תיאטרון הבימה.

מאמא שלה היא קיבלה טבעת יהלומים. מהורי בעלה, יאיר אחי־אילן, צמיד זהב שהיה שייך לסבתא שלו. הבנות שלה שרו שיר שחיברו לכבודה. וממרים עציוני שמפיקה את הצגת היחיד שלה "שירלי ולנטין" היא קיבלה תליון. ולא נכנס כאן לסיפור הארוך, איך די בקושי, הצליחה עציוני להביא את תיקי דיין לאתר המסיבה, שם ציפו לה בערך 100 חוגגים. ביניהם: דודו פישר, ריקי גל, גדי יגיל, מוטי גלעדי, אבי טולדנו. והיה גם מוטי ברכאן, שפעם מזמן היה הפרטנר של תיקי בהצגה "פרפרים הם חופשיים" וגם החבר הצמוד. ■

בנצי ויינר. גם הוא הופתע. מה לעשות.

בן 40

גם למפקד הנח"ל, תא"ל בנצי ויינר, מלאו בשבוע שעבר 40. וגם אותו הפתיעו במסיבה. התגיגה אליה נהרו החברים מכל קצות הארץ, התרחשה ב"בקתה" בתל־אביב. ויינר הוא מקיבוץ דגניה א', ולקיבוצניקים ולמושבניקים מהעמק ומצפון הארץ היה ייצוג נאה בשמחה הזאת. כל אורח שילם בכניסה 15 ש"ח, שכיסו את הוצאות המזון, השתיה וההפתעה: שפנפנה עמוסת בלונים שריקדה מסביב ויינר.

החברים מהעמק, ידועים כמי שאוהבים לשיר ולשמוח. אז במסיבה הזאת, שתו ושרו הרבה שעות. בין היתר, אפשר היה לפגוש שם את אלוף פיקוד דרום, איציק מרדכי ואת מקום 38 ברשימת המערך לכנסת, ראש מועצת כפר תבור, מיכה גולדמן. ■

ארז קומרובסקי ואורחת מיכל. צילום: אירית רוחם.

"אחריו" – גם בסדר ובנקיון

רפול היה גוזן ומרים תרמילים ריקים, עכשיו גוזן מישלי ומרים פחיות ריקות של קולה. כי גם מישלי, מפקד בית הספר לתחזוקה בצה"ל, מאמין בדוגמה אישית. והנה, אחרי שלוש שנים של "חינוך לערכים של סדר ונקיון – אישי וסביבתי – בדרך של 'אחריו'", קוצרים פירות: ביה"ס לתחזוקה זכה בשבוע החולף בשושה כוכבי יופי – מקסימום של כוכבים – ע"י המועצה לישראל יפה, אשר העניקה השנה לצה"ל כולו את אות היופי הגבוה ביותר: אות מגשים ישראל.

קצת ירק, קצת צבע, הרבה שונות. הבסיס נראה לגמרי אחרת.

החומר האנושי המגיע לביה"ס לתחזוקה מגוון מאוד, החל בצעירים הבאים להשלמה חילית ומקבלים דרגת קצונה בסוף הקורס וכלה בחיילים העוברים קורס נהגים או טבחים. את המרץ והיוזמה הטמונים באלה וגם באלה הצליחו לתעל לאפיקים חיוביים. "אצלנו כבר לא מסיידים את גזעי העצים", אומר מישלי, "זה לא קישוט וטיפוח בעיני". מה שכן נחשב לקישוט ולטיפוח בעיני מישלי: קירות הצריפים קיבלו פנים חדשות בעזרת פסי צבע עליזים, גדרות ושערים קיבלו עיצוב מחודש, דלתות שינו פניהן בציפוי פסיפסים של עץ; גינון – שרובו בא משנור ("כי אין תקציב בצה"ל לצמחיה"); וגולת הכותרת: פיסול סביבתי משאריות פלדה וגרוטאות שלא היה מבייש אפילו "סביבה אזרחית".

על הפיסול הסביבתי מנצח סמ"ר ניל ממן, חיפני, בוגר ויצ"ו קנדה, ש"במקום לדכא את היצירתיות שלו לטובת צה"ל נתנו לו כאן עידוד להוציא מתוכו את כל הטוב שבו". טוב לצה"ל, טוב למדינה: גם בימים שצה"ל עסוק בדברים חשובים יותר – ומזה לא, בעצם – לא שוכחים את הדברים הקטנים שעושים את החיים נעימים יותר. ■

ליאורה עיני

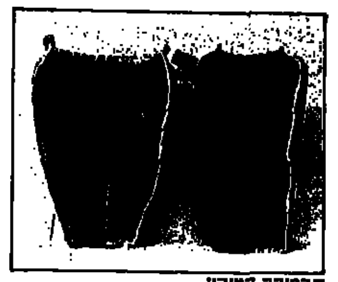

קרמיקה בטוקיו.

שלוש נשים ושני גברים

שלוש נשים ושני גברים, שעיסוקם האמנותי בקרמיקה, נבחרו לייצג את ישראל בתערוכה המתקיימת בימים אלה בטוקיו. לא אירוע מהפכני, ביחס למספר כלי הרכב היפניים המתרוצצים בכבישי הארץ, אבל עצם נוכחות אמנים ישראל בבירה הענקית הזו, מוכיחה שיש לישראל מה להציג. כמו בתערוכות רבות אחרות, משרד החוץ הוא שדירבן להשתתפות בתערוכה. ואם בהתחלה נדמה היה כי לאמנים הישראלים אין מה להראות בתחום הפורח כל כך במזרח הרחוק; השלב האחרון במיון חשף חידושים שעוררו ענין בטוקיו. עובדה שאחת מהמציגות, גדולה עוגן זכתה בפרס על מה שהציגה. וגם יתר המשתתפים לא נדחקו הצידה. ישנה שם ועיה ודליך עם מה שהיא מכנה "קרמיקה שימושית", ולידיה זבצקי עם עבודות המכונות "פסלים בטכניקות קרמיות משולבות". ושני הגברים: משה שיק היוצר עבודות ב"טכניקה מסורתית", ודוד מוריס שגם שמפסל בחימר, אבל "בטכניקות קרמיות מסורתיות". ■

יוסף צוריאל

על התמונה הזו אפשר לשאול: תוחשו מי זהי קשה, קשה, אפילו בביח הפרטי של שלמהלה ברשבים לא זיהו אותו בתמונה (משמאל). יחד עם הכלחי מוחה השני – שמעון פינקל. כל זה בהצגת "המלביש", שארפרטו עולה בהצגת בכורה בקבימה.

פרופ' מודי רוזן, משה ריבלין, מרדכי אישרשלום ובחו צילה (על פי הסדר, מימין לשמאל) היו בין באי הערב החגיגי שאירגן בשבוע שעבר חוג ידידי האקדמיה למוסיקה ולמחול ע"ש רובין בירושלים. הערב, בו השתתפו כ־200 איש, החחיל בקונצרט תלמידים ונגמר בארוחת ערב, תרומת מלון המלך דוד.

לובלסקי (משמאל) ודשמוק. חזון אחרית הימים.

בירכת הכוהנת

אנשי מופע הרחוב "חופת דודים", על פי עגנון, בבימויה של נטע פלוצקי, שביניהם אביבת פז ועופר שירצקי, עצרו את נשימתם כשראו לפתע את אריאן מנושקין, הבימאית הצרפתית שהתארחה בפסטיבאל ישראל, נעצרת מולם בצהרי יום ירושלמי אחד, ברחבת התיאטרון, ועומדת לחזות בהצגתם. רובם גם השתתפו בסדנה למשחק שערכה מנושקין לשחקני ישראל, וכיוון שהם רואים עצמם כמשמשים בקודש ואת מנושקין ככוהנת הגדולה של התיאטרון העכשווי, היה חשוב להם במיוחד לשמוע את דעתה. מנושקין, בעלת הזכרון המדהים, זכרה כל אחד בשמו, חייכה חיוך חם ונתנה ללהקה את בירכתה. ומחמאה שלה שווה אלף מילים של אחרים... ■

אריה יאס

מאבק נגד המוהר

בעיות שכר, קידום וייצוג, המעסיקות את כל הנשים בעולם המערבי, הן חזון אחרית הימים לנשות הודו, סיפרה ד"ר (לכלכלה) ג'וי דשמוק, רווקה בת 28 מהמרכז לחקר לימודי־נשים באוניברסיטה לנשים בבומביי, למזכ"ל נעמ"ת, מאשה לובלסקי, בעת פגישה בין השתיים.

מאבק הנשים בהודו הוא נגד המוהר. ברוב המשפחות נהוג לשלם לבעל־לעתיד סכום כסף נכבד דמי נכונותו לשאת את האשה, השכלת האשה נחשבת לחלקה מהמוהר בשל יכולתה לשתכר טוב יותר.

תופעה נוספת, מזעזעת, הקשורה עם המוהר עדיין קיימת בהודו. נשים עושות בדיקת מי שפיר כדי לדעת את מין הילוד. אם זו בת, הן עושות הפלה כדי לחסוך בעתיד את דמי המוהר.

ישנה היום שכבה של נשים "חלוצות", שאינן מוכנות להינשא עם מוהר, אך הן מעטות. ■

ליה קרן

על התמונה הזו אפשר להגיד שבמעט היוצר נראה בה מקדם את יצירתו: זהו הכלב הפרטי של דינה בקקיק; מחברת הספר "אילו היה לי כלב", שביקר בבק, בתלבושת חגו בשבוע הספר בתור מקדם מכירות.

ריירה

עגת בן יהושע

ורד שילוני: "בהתחלה היה קיים אלמנט הפתעה. אנשים נתנו לי עבודה ואמרו: טוב, נראה מה הילדה הזו מסוגלת לעשות. לא ציפו מאשה שתחבר מוסיקה 'עם ביצים'. פרסומאי ידוע נאנח בהקלה אחרי ששמע את הקלטת שלי ואמר: 'ציפיתי לשמוע מנגינה מתוקה ומתחנחנת, נשית כזאת, והנה הפתעת אותי עם הרוקנ'רול המכסח הזה'. גם המתווכות שלוקחים אותי הביתה אחרי הקלטות לילית תמיד מתעניינים למה אני לא מורה למוסיקה שעובדת בשעות נורמליות כמו כולן ובוחרת דווקא להתרוצץ בלילות".

אורנה גבאי: "אני אוהבת להיות הבוסית של עצמי. לא שכירה. אני אוהבת את הפגישות העסקיות, את המלחמה בכל פעם מחדש להשגת עבודה ואת הסיפוק כשמקבלים אותה. קסמו לי גם האפשרויות הכלכליות בעיסוק. מג'ינגלים אפשר לעשות כסף טוב והעניין הפיננסי הזה חשוב לי מאוד, כרווקה שצריכה לפרנס את עצמה".

"בסופו של דבר", אומרת איריס שמי, "העבודה בג'ינגלים די מתסכלת. אתה יכול להשקיע שעות של מחשבה ועבודה רצינית בג'ינגל והלקוח ידחה אותו רק משום שהנכד הקטן שלו אמר שהוא לא יפה או כי השכנה לא אוהבת אותו. אבל אין מה לעשות, ממשיכים הלאה".

אורנה: "בהתחלה הרגשתי עוינות מצד המפיקים האחרים. קיבלתי טלפון מאוד בלתי נעים ממוסיקאי ותיק בענף, שממש איים עלי לעזוב את הענין. זה חרה לי במיוחד משום שנראה לי שעל גבר לא היו מעיזים לאיים כך".

ורד שילוני – מוסיקאית. אורנה גבאי – פרסומאית. איריס שמי – זמרת. שלוש נשים שהשתלבו בשנים האחרונות בתחום שהיה טריטוריה גברית בלעדית: הפקה מוסיקלית של ג'ינגלים ותשדירי שירות. זהו, מסתבר, ענף תחרותי מאוד, משתלם מאוד, שהולך ופורח ככל שאנחנו הצרכנים נעשים תאוותניים ותובעניים יותר.

אומרת אורנה גבאי על המקצוע: "הדבר הכי קשה בעבודה הזו הוא לא עצם העבודה, אלא להשיג אותה". הדבר חוזר בווריאציות אצל שלושתן: הדחיפה העצמית, השיווק האגרסיבי, הקשרים, המלחמות, התחרות הגדולה על כל פרוייקט פרסומי שיוצא לשוק. השלוש עובדות קשה. נכון לעכשיו – מצליחות.

אורנה גבאי, אשה קטנה ורקיקה, בת 26, נראית כמעט ילדה. תמיד צמודים אליה רשמקול גדול וכובע רחב שוליים. הרשמקול הוא כלי עבודה. הכובע מעניק לה, אולי, אשליה של גובה ונפח.

פגשתי אותה באולפן ההקלטה "טיוב", אולפן קטן וסימפטי בלב תל אביב. היא עובדת שם הרבה, ממש בת בית. מאחורי הזכוכית העבה המפרידה בין חדר הבקרה לחדר ההקלטה, שרה זמרת צעירה פרסומת למזגן אוויר חדש. מקליטים.

קפיץ באולפן

אורנה באולפן כמו קפיץ דרוך, טולה אחניים. עוצרת לפתע את השירה: "את השורה הזאת נקליט עוד פעם. לא שומעים את הר' במילה 'נבחר'". סיבוב חוזר של השירה עובר הפעם חלק. ויכוח קטן עם המעבד המוסיקלי: הוא רוצה שהסיסמה תושר בהרמוניה מוסיקלית יפה ועשירה. אורנה רוצה "יוניסון" – רק קול אחד. כך שם המוצר יבלוט יותר. מנסים פעם ועוד פעם. מקשיבים לשתי ההקלטות.

גם המעבד המוסיקלי מודה, בחיוך, שהגברת המפיקה צודקת. ההרמוניה בולעת את שם המוצר והרי הוא החשוב ביותר. עוד שלוש שעות של עבודה אינטנסיבית. לא עוצרים לשתות קפה. הלקוחות – בעלי חברת היבוא – מגיעים. שני גברים צעירים מעונבים. לחיצות ידיים, הומור מקצועי. מקשיבים לג'ינגל המתנגן כוליום קורע אוזניים מהרמקולים הגדולים. הקליינטים מרוצים. אוהבים את השירה, את המוסיקה. אין הערות.

שלב בישול ההקלטה. אורנה מנחה את הטכנאי ליד שולחן הבקרה: "תחליש קצת את הגיטרה, תגביר את השירה בסיסמה. קצת פחות צלילים גבוהים בפלייבק. זהו, בשבוע הבא, אינשאללה, נשמע אותו ברדיו".

"אני כותבת את התמליל של הג'ינגל או מקבלת אותו ממשרד הפרסום", מסבירה אורנה. "מחליטה על הקונספציה המוסיקלית המתאימה. מנחה את המלחין לעיתים קרובות שותפה להלחנה. בוחרת זמרים מתאימים, מתאמת אולפן וכמובן, נמצאת בהקלטה ודואגת לפרטים הקטנים. לכאורה עבודה די פשוטה, אבל דורשת הרבה יוזמה ורצוי גם הרבה מוסיקליות ואינטואיציה".

בת מושב יערים ליד ירושלים. תימניה גזעית. עיניים שחורות. חיוך ענקי. אנרגיה תזזיתית. ממהרת, מתכננת, לוחצת. כשהיתה סטודנטית עבדה ברדיו, ברשת ב, כעורכת תוכניות ששילבו מוסיקה ופולקלור: "שירי חשק של נשות תימן" למשל. היא אהבה את העבודה ברדיו, אבל די מהר גילתה שמהאהבה הזאת אין פרנסה. עברה לתל־אביב ועבדה במשרד פרסום. כך התוודעה אל עולם הג'ינגלים: "מיד נדלקתי על הענין. הרגשתי שזה העיסוק שממצה את היצירתיות שלי – שילוב של הפקה לרדיו, מוסיקה ופרסום".

עזבה את החממה של המשרד כדי להיות בוסית לעצמה. כל ההתחלות קשות, נאמר. אורנה יכולה להעיד על כך: כמפיקה היתה צריכה לפלוש לתחום שנשלט כבר שנים על ידי זאבי ג'ינגלים ותיקים בעלי קשרים מבוססים, צריכה לגרום לפרסומאים להקשיב לה, להתדפק על דלתות, להירתף, להסביר שגם אם היא אלמונית, יש לה מה להציע. הסתובבה עם הטייפ הגדול, השמיעה עבודות קודמות, ביקשה צ'אנס. היום, אחרי שלוש שנות עבודה ועשרות ג'ינגלים שלה על גלי האתר (ביניהם: סנו, דפי זהב, אלמקס) כבשה לעצמה פלח שוק. היא לא רצה אחרי העבודה, העבודה מגיעה אליה: "עוזרת לי החיבה הטבעית שיש לי לבני אדם" היא אומרת. אין לי חרדות ממפגש עם אנשים בעלי עמדה וכוח בחברות גדולות. אני רואה בכל אחד את האדם ואיש המקצוע שבו ולא את המעמד שיש לו. והחשוב מכל – אני יודעת שיש לי מה להציע".

ורד שילוני היא מוסיקאית. מפיקה. החודש זכתה במדלית זהב, אות ההצטיינות השנתי הגבוה ביותר של איגוד המפרסמים על המוסיקה שלה לג'ינגל "תירס סומבררו". היא עומדת גם מאחורי הצלילים של תשדיר שירות לתפוחי אדמה, משחת השיניים של עופרה חזה, היפרשוק, מזון מלכות והרשימה ארוכה.

יצירות לצ'לו הפוך

בת־בלי־גיל, לא מגלה את תאריך הלידה "מסיבות מקצועיות". נראית צעירה מאוד, דקה, ספורטיבית, ראש מלא תלתלים. המון טמפרמנט ושמחת חיים. יודעת לפרגן לעצמה בטבעיות, מדברת על המקצוע בעיניים נוצצות מהתלהבות.

כילדה טובה מבית בורגני חם במרומי הכרמל, היה ברור לה בצעירותה, שאם עיסוק במוסיקה – אז רק קלאסית. "ההתעסקות המקצועית במוסיקה קלה היתה בעיני המשפחה והסביבה כמו לנעול נעליים בלי גרביים או לא ללכת לצופים – מעשה שלא ייעשה". תלמידה מצטיינת באקדמיה למוסיקה בתל־אביב, תואר שני באוניברסיטת ניו יורק, על חשבון מילגה נדיבה.

רק כשסיימה את הלימודים הגיעה ורד להכרה שהאהבה וההגשמה האמיתית שלה אינה בתחום הקלאסיקה אלא בקצבים המודרניים יותר: ג'אז, פופ משובח, פאנק, מוסיקה שחורה. "המוסיקה הקלאסית העכשווית" אומרת ורד, "הגיעה היום למבוי סתום. היא הרבה רעש, אפקטים, קצת מוסיקת תיאטרון. יצירות לצ'לו הפוך וכרעיים של תרנגולת, שלא באות משום רגש ולא מרגשות אף אחד. אם באך היה חי היום", היא חושבת בקול, "הוא היה כותב ג'אז ולא מוסיקה קלאסית עכשווית".

ורד עשתה תפנית מקצועית, השתלבה בטלוויזיה הלימודית (בין השאר הלחינה את תוכניות רחוב סומסום ו"שירו את השיר הזה"). "כשעבדתי בטלוויזיה אמרו לי שיש לי חוש נכון לכתיבת ג'ינגלים: כתיבה זריזה שמבטאת רעיון מוסיקלי מבריק וקולע. מכה מתחת לחגורה. לא העזתי לנסות. ידעתי שזה תחום קשה". הראשונה שהכניסה אותה לענין היתה שכנתה, התמלילנית מירית שם אור (אשתו של צביקה פיק). מירית שלחה לחן של ורד למכרז על ג'ינגל מבוקש. ורד הכיסה את שאר המלחינים, כולל צביקה פיק עצמו.

ורד, אמא לענת (שלוש עשרה וחצי) ואסף (שמונה וחצי), נשואה לאהוד, יועץ כלכלי. איך היא משלבת קריירה פעלתנית, לעיתים עד השעות הקטנות של הלילה, עם חיי משפחה? "בענין הטיפול במשפחה אני לבד. גברים לא אוהבים לעסוק בענייני בית, הם מחונכים ללכת לעבודה. גם אם יש מטפלת ועוזרת פעם בשבוע, ארגון העניינים מוטל עלי. מרגישה ממש לא נעים כשצריכה לבקש מהבעל לעשות משהו. אבל זה חלק מחיי האשה. זו בחירה. לא הפתעה ולא שוק".

סקסטה לשעבר

את איריס שמי ראה כל עם ישראל, פחות או יותר, מפזזת ושרה לצידה של ירדנה ארזי על בימת הארוויזיון בדאבלין. איריס הפיקה את תקליט הילדים של ארזי. כשחיפשו או זמרת ליווי לאירוע הגדול שאל אותה הבעל־המנהל של ירדנה: "למה לא את?" והיא נדלקה.

איריס, 32, ג'ינג'ית רזה ונינוחה. לא נראית זוהרת ביומיום, אבל המצלמה אוהבת ומיפה אותה. אמא לרדי (שנה ועשרה חודשים). בת קיבוץ השיטה. את צעדיה הראשונים בבידור עשתה כזמרת בלהקת חיל האוויר

(המשך בעמוד הבא)

למכור סבון בצלילים

שלוש נשים משלושה כיוונים של הפקה מוסיקלית של ג'ינגלים. מפיקה, מוסיקאית וזמרת. המון מרץ ואנרגיה ב־30 שניות. איך להלביש חליפה מוסיקלית מתאימה לכל גבינה ומיץ.

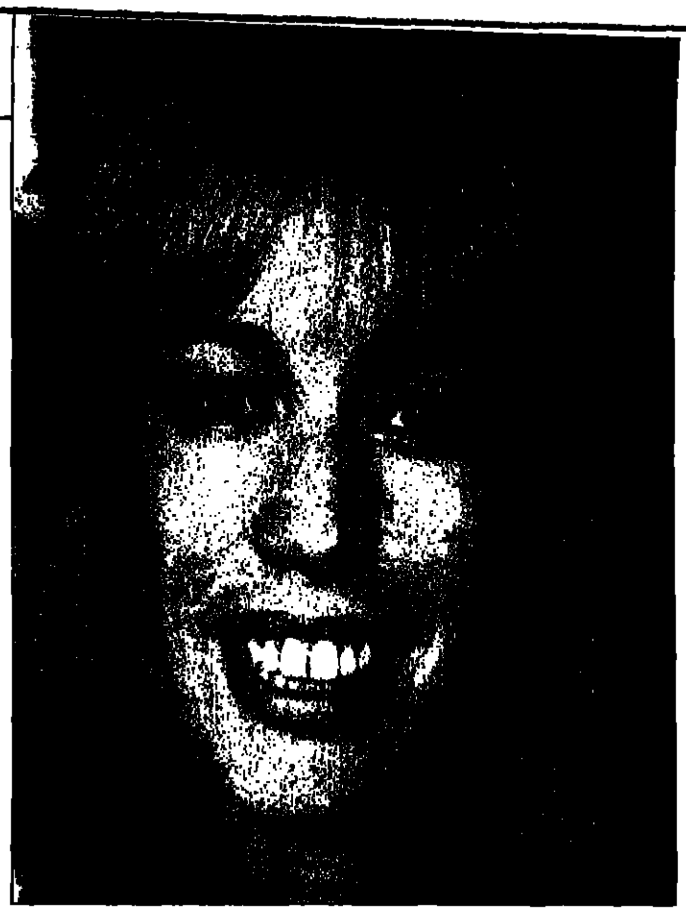

איריס שמי. לא זוהרת ביומיום, אבל המצלמה אוהבת ומייפה. "לא ראיתי את עצמי כזמרת. היו לי שאיפות לעבוד מאחורי הקלעים".

(המשך מן העמוד הקודם)

ויר, אחרי הצבא רצתה להשתלב בעולם הזמר והבידור, אבל לאו דווקא בכיוון הצפוי של קריירה בימתית: "בכלל לא ראיתי את עצמי כזמרת. היו לי שאיפות לעבוד מאחורי הקלעים של הבידור. להיות מזכירה במשרד אמרגנות היה לגבי אושר גדול".

עבדה אצל אשר ביטנסקי (המנהל והאמרגן דאז של נורית גלרון) עד שהמוסיקאי אילן וירצברג, שהיה איתה בלהקה צבאית, קרא לה להצטרף ללהקה נשית חדשה: "סקסטה". איריס היתה אחת הסקסטות, עד שה־להקה התפרקה אחרי שלוש שנים. "הגענו למקום אח־רון בפסטיבואל הזמר, אחרי ששנה קודם לכן היינו במקום השני. זה היה סימן ברור שהלקה מיצתה את עצמה. גם נמאס לרוץ מחלטורה לחלטורה. זה היה מתיש וגם הכסף לא היה מי יודע מה".

כשנגמרה תקופת "סקסטה" עברה תקופה ממושכת במשרד אמרגנות שעשה הרבה ג'ינגלים. בידיה הופק־דה ההפקה. כשהחליטה לעזוב את המשרד נשארה עם גרוניה של הרבה נסיון, קשרים טובים וקליינטים נאמ־נים שהלכו איתה. היתה לה "נחיתה רכה" כמפיקה עצמאית, הכירה את כל מי שצריך להכיר, ידעה כבר להסתדר עם מוסיקאים ופרסומאים. היום היא עובדת רק עם מוסיקאי אחד, יוריק בן דוד ועם משרד פרסום אחד. כך היא מגבילה את עצמה לכמות עבודה קטנה יותר, אבל לא איכפת לה: "בסופו של דבר אני לא מפיקה כרם, מהסוג שרותף את עצמו ורץ אחרי העבו־דה. אני פשוט אוהבת להיות באולפנים ולכן אני נמק־צוע". בין הג'ינגלים שהפיקה: אלברט פירות, טודה סטרים, מטרנה.

ומה הלאה?

וורד שילוני לומדת נגינה בסקסופון ועיבוד ג'אז. היא רואה בג'ינגלים בסיס כלכלי טוב אבל רוצה ללכת הלאה, לחבר מוסיקה לסרטים.

אורנה גבאי מתכננת פריצה להפקת סרטי פרסומת. איריס שמי גם מפיקה תקליטים (משה בקר, משינה, חוה אלברשטיין) ומדי פעם סרטי פרסומת. עד עכשיו רק את אלו שביים אביה איש התקשורת אהרון שמי. מנסה להיכנס חזק יותר לתחום.

הרבה כסף במעט זמן

מפיק ג'ינגלים הוא בעל מהלכים וקשרים במשרדי פרסום, אחד שיוצר כימיה טובה עם מפרסמים. הוא מביא איתו את המלחינים ומנהל את ההפקה המו־סיקלית. מוסיקאים שעובדים הרבה בענף מפיקים את עצמם וחוסכים את "דמי ההפקה", שהם לפחות חמישים אחוזים מהתקציב הכולל למוסיקה.

"נכנס, נגס אל המטבח נכנס", ו"שה סי כון אוליבית הסכוך", התנגנו מעל גלי האתר לפני כעשרים שנה. אז קראו לזה סתם פרסומת רדיו. היום משתמשים במילה האמריקאית ג'ינגל. העניין נשאר אותו עניין: סיסמת פרסומת מולחנת למנגינה קליטה, שגורמת – על פי התקווה והכוונה – לשומע לקפוץ מהכסא, להכנס מיד לחנות הקרובה ולרכוש את המוצר.

מוסיקאים רבים וטובים נמצאים בעולם הג'ינגלים. לא פלא: 2500 דולר לג'ינגל (בתחום זה לא שמעו על שקלים) ו־4600 דולר לדקה של מוסיקה בסרטון פרסו־מת בקולנוע, הם מחירים מקובלים בשוק הפרסום וזאת עבור השקעה קטנה (יחסית לשיר באורך מלא) של זמן ואנרגיה.

מספר קיבי אושרת (ביצים, ביצים): "הטכניקה של ג'ינגל הרבה יותר מתומצתת מזו של שיר שלם. בשיר יש זמן כמעט בלתי מוגבל לפתח נושא מוסיקלי, בג'ינגל רק שלושים שניות שבהן צריך להיות הכי מבריק, הכי קליט, הכי טוב. בג'ינגלים גם חייבים לד־עת לתפור חליפה מוסיקלית מסויימת מאוד בהתאם למוצר. למשל, מוסיקה לברנדי אותו שותה זוג באינ־טימיות כבאר חשוך תהיה רומנטית ומלטפת בעוד ג'ינגל למשקה קיץ קל תהיה קצבית ותוססת".

בין הג'ינגליסטים גם יהודה אשורות (שוקובוקים), חג־רי ברשר (תן תמר), דודי קריבושי, שלמה גרוניך, אלי־דד שריס, אלון אולארצ'יק ורבים אחרים. גם וילנסקי הלחין בצעירותו ג'ינגלים ואפילו שלום חנוך המשיחי חיבר ושר פרסומת לסיגריות "טיים", אבל אצלו זה היה ענין חד פעמי.

וכמובן הזמרים. זמר ג'ינגלים מבוקש חייב להיות מקצוען: דיקציה טובה, אינטונציה, קליטה מהירה של מנגינה. המוסיקאי רוצה "לבזבז" כמה שפחות זמן אול־פן יקר. והזמר צריך להיות זריז בקליטה ובביצוע.

מוי כהן כבר שתים עשרה שנה במקצוע. והמוסיקאים והמפרסמים אוהבים את הקול הצלול והחזק שלה, את יכולתה ה"רוקית". הנרי ברטר למשל, משתף אותה כמעט בכל ג'ינגל שלו. מוי אוהבת את העבודה, מוצ־את בה אתגר. "בזמר ג'ינגלים יש משהו מן השחקן – היכולת לדמיין ולהרגיש את המוצר, ליצור בקולו את האווירה ולהעביר את המסר בצורה האמינה והטובה ביותר. ג'ינגלים הם גם תרגיל טוב לזמר בהכרת עבו־דת אולפן, שימוש במיקרופון ושירה בהרמוניה עם זמ־רים אחרים. מתאפשר גם לשיר בסגנונות שונים ומגוו־נים".

ישנם זמרים שעדיין אינם מוכרים לציבור והג'ינגלים עיקר פרנסתם כמו מיכל מלאכי, דלית כהנא, אופירה יוספי וישנם ידועים יותר: הראלה בר, צמד הגברים מ"היכל עובר הכיכר", עירית ענבי, יהודה טמיר. בין מאה למאתיים דולר משתכר זמר בג'ינגל אחד. עבודה משתלמת מאוד כשהיא מגיעה לעיתים תכופות. זו בוודאי לא בושה לשיר ג'ינגלים אבל בעיני זמרים בעלי הקריירה המבוססת זה גם לא כבוד גדול.

ריקי גל היתה זמרת ג'ינגלים מבוקשת מאוד, אך היום, כשהקריירה שלה פורחת, היא איננה משכירה יותר את שירותיה הקוליים. לזמרים היותר מפורסמים, אגב, יש מחיר מיוחד: ריקי גל דרשה וקיבלה כ־400 דולר תמורת שירתה לבירה מכבי. מפרסמי ג'ינג'ס שרצו דווקא את קולו הצרוד של דני ליטאני שילמו מחיר מיוחד. גם מוי כהן והראלה בר נמצאות בקצה הגבוה של תעריפי התשלום הקבועים. הראלה בר העובדת כעת על תקליטה השלישי מתכוונת להפסיק לג'נגל בקרוב: "אני רוצה שיקלי יוזהה עם שירי תק־ליטי החדש ולא עם ג'ינגלים" היא אומרת.

קרוקודיל
מחמיא לרגלייך
נעליים
מידות 35—42
תיקים, חגורות
דיזנגוף סנטר שער 5/7 ת"א
טל. 03-289477

נהריה. מתאהבים בה.

אוהבים אותה. אוהבים בה. נהריה.
– עיר קיט מתחדשת
עם מסורת של נופש רומנטי.
נהריה של קיץ 88'
משלבת חופים משגעים,
נופים יפהפיים של הגליל
ושפע של אתרים וארועים.
זה מתחיל באי האהבה
עם מתקני שיזוף וקפיטריה.
מועדון צלילה
ובגלשני רוח שאפשר לשכור,
בלונה פארק ובאופניים
לטיול בשניים-או-יותר
(איך אפשר לוותר?)
ונמשך אל המסעדות ובתי הקפה,
הגלידריות והפאבים בעיר ועל החוף
ויש, כמובן, היופי שמסביב –
אתר ארכיאולוגי שנפתח לאחרונה,
וכבל דאש הנקרה,
אכזיב או העיר העתיקה של עכו
והמרינה החדשה שלה.

חגיגה נפרדת הם הארועים
המיוחדים, כי גם כאן –

נהריה. יש לה מה להציע.

- הופעה על החוף – אמן ובמת בידור, מדי מוצ"ש (ביולי ובאוגוסט).
- ערב רקודי עם על החוף – בימי ג' ומוצ"ש.
- התעמלות ומחול אירובי – מדי בוקר.
- טיול באוטובוס ממוזג בעיר ובסביבה – בימי א' (חצי יום)
- מועדון ברידג' (בית קרן) – בצהרי ימי ד'
- ערב של תצוגת אופנה ...

נחש חמוד שלי

בשבוע שעבר הם צדו יותר מ־100 נחשים במכמורת. לא עשה עליהם רושם מי יודע מה. נחשים זה משחק ילדים בשבילם. יעקב פסח ושלי מאיר. ותשכחו מצ'יצ'ולינה.

נטע שדמי
צילום: דורון הורוביץ

משמאל: יעקב פסח ושלי מאיר: "נחש חביב וחברותי, מי שרוצה יכול לגעת". למעלה: רחצה יומית – בלי סיס אבל עם כל הוותיות ואחר כך איכסון במערה. למה לא, בעצם.

לא מתחת לבלטות ולא בתוך העוף בסריזר. את הכסף שלהם (לא מי יודע מה, אבל בכל זאת) מצניעים יעקב פסח ושלי מאיר במגירה של שולחן כתיבה ישן. עכשיו נראה את האמיץ שיעז לפתוח אותה?! די בחריקה קטנה ועשרות משולשים מפוססים מזדקרים בגאון, מקיצים לשון מסוצלת והרייסה הקשקשית מתחילה לגלוש חזיתות סעורת פה, בשאיפה קולנית. אז מה הפלא שרגע לפני צאתו למילואים פסח תוקע מבטים להוטים בערימת הצפעים, חלק משלל שתפש בשבוע שעבר במכמורת, ואחרי התלבטות קשה הוא בוחר באורנה.

למה דווקא היא? שאלה. יפהפיה, שמנמונת, זיגזגים בלונדים נועזים, שקטה, אוכלת טוב. אישה אמיתית. "שני אורנה'לה" הוא מתחנן והיא לא שמה. פרובוקטיבית. ממשיכה להתפתל על השוקיים השעירות שלו, תופסת כיוון לעבר המפשעה. דלוק, דלוק, אבל יעקב פסח יראה לגברת מי גבר פה. לופת את אורנה'לה בכנס המשולש שלה ומועך את ראשה על המזרון של מיטתו. הכשה נזעמת והארס החלבי נמרח על הסדין. "עכשיו הבייתה", הוא משחיל אותה בתקיפות לתרמיל. לא לבד. צריך גם אחת אינטליגנטית. מבט חטוף על הקולקציה הפזורה בחדר השינה והנבחרת עכשיו: אורלי. כרכן תירס כמתמה.

מאושרת היא מונקת על פסח, נכרכת בלהיטות על זרועו, ממשיכה לצוואר, רפרוף חלקלק על זקנו המדובלל ונוסקת למעלה. מתה על האוזן שלו. שניים שלושה סמירים ואורלי, שנולדה לפני שמונה שנים כאן בדירה החיפנית, משתלשלת בחדווה לכיס של פסח.

"יש אנשים שנהנים מתמונה יפה, מבחורה יפה, אני נהנה מהשילוב שמציע הנחש. מהפוזה, מהיופי, מהכתמים, מהטיפוסיות שלו, חיה מקסימה. נותנת לי הרגשה טובה בדיוק כמו שאחרים מגדלים חתולים וכלבים ואף פעם לא תמצאי אותי בלי אחר לפתות" – כך הנחשולוג ובלי לחשוב פעמיים משחיל עוד צפע צעיר, בין התחתונים למגבת. שיהיה.

ציקצוקים במיטה

תרמיל על הגב, נשיקה לשלי, ונולש הזיגוגים, הגורש את מצעי הנסורת בקפסאות הפלסטיק השקופות ותיבות הזכוכית הגרולות בחדר השינה, ממשיך לנמנם. לא מתרגש מהמילואים של פסח. רק קרוקס שולח אחריו מבט נוגה. "מתוק שלי", מנסה שלי לנחם אותו, ניגשת אליו ולוקחת את הכרכן הצהבהב אליה למיטה.

מתרצה קצת, הוא מעגל סביבה את שלושת המטרים שלו והיא מרעיפה עליו נגיעות ארוכות רכות, אוחזת בראשו ומשרבבת את לשונה אליו. "תיגע", היא מתחננת ומתפשת אחרי הלשון הקופצנית שלו. "קצת ביישן, מתרגש מאורחים", תתנצל ושניות אחר כך תהיה בעננים כשהציקצוקים שלה ישכנעו אותו, סוף סוף, להרביץ לה איזה לק חפוז. "איזה מבט אנושי יש לו", היא מצליבה מבטים עם התכלת בעיניו, משתדלת כל כך להפשיר את הקיפאון שלי. מביאה למיטה כוס מים ו"תשתה, תשתה, חם היום", היא מפצירה בקרוקס, עוקבת בהתמוגגות אחרי הלגימות הקטנות שלו.

הברית בין קרוקס ליעקב פסח נכרתה איישם בגליל. אגדה. הבחור ישן וצפע ארסי הזדחל לעברו. למרות שהיה בתוך התרמיל, ביתק קרוקס את הרופן, תפס את הצפע בראשו, חנק אותו והביא אותו לפסח. מאוחר יותר הסתבר לו, כי קרוקס שלו לא גילה את אמריקה ובארה"ב כבר מזמן משתמשים במלחמת נחש בנחש. נחשים לא ארסיים בלוחמה ביולוגית נגד הקטלניים.

המלצה חמה של צייד נחשים מקצועי: לפזר ליד הבית כמה וזעמני מטבעות ונחשים מלכותיים, מטראו' רציני מתפתל, אבל פסה צפעים ופסה חולדות ועכברים. ליתר ביטחון כדאי גם לעבור מפעם לפעם בדיקות א.ק.ג.

צפע על הצוואר

על נחשים בכלל נטרף פסח כשהיה בן תשע. לא עמד בפני קסמיה של ילדה מהלכת ברחוב וצפע על צוואה. פעם אחת כמעט מת מהכשה, אבל מאז, מפעם לפעם, הוא מטפטף לפלסמה שלו קצת ארס בצורה מבוקרת, כדי לשמור על רמת חיסון כדם. אגב, ברבות הימים, האוסף המשותף שלו ושל אותה ילדה, שבגרה בינתיים, הגיע ל־1600 נחשים ולאחר הפרידה עשו חלוקת רכוש. הוא נשאר רק עם שניים. קרוקס, כמובן, אחד מהם.

מאז הרבה דורות פרו ורבו אצלו בבית והוא לא שבע. אפילו תקשורת מילולית יש ביניהם. "בוא לכאן", או "יש נקבה בסביבה, חפש", הוא טופח קלות על גבו בקצב הולך וגובר והנחש משיב לו בהתכווצויות קטנות: "עזור לי להתנשל". מתחקה בהתלהבות אחרי כל פססססס שלהם, פסח מכליא הכלאות, מזווג זיווגים. על קוויקי לא שמעו אצלו בנחשולוגיה. הסיפור הזה, אורך אצלם אפילו עד 12 יום. "החיים שלהם מופלאים כל כך וכיף לחקור אותם. המסתוריות שלהם מקסימה אותנו", נשפכים השושבינים.

"זה נעים כי היו שם נחשים יפים", רוטטים פסח ומאיר, 30, כשהם מספרים על 102 צפעים בקבלנות. דרמה של משחקי זריזות. שלי מול הנחש: תפיסה בזנב, הנפה, אחיזה חזקה בשיפולי הראש, הצמדת גוף הנחש לגופה הצנום, לחץ על בלוטות הארס וכשהוא מתחיל לטפטף, אחד אפס לטובתה.

מעבר לאהבה

אנשים מבוקשים יעקב ושלי, בהרבה סלונים. במיוחד בקיץ. תופשים את חיית השדה הערומה הזו מתחמקת בין הספה לשולחן, מנפנפים אותה מתנורי אפייה ומכונות כביסה, ומתנפלים עליה, אבל תמיד באהבה, בין הלולים הגינות והעציצים. תפסני נחשים מקצועיים. אלפי נחשים בארץ ובעולם לא נחלצו מהמיומנות של הבחור הצנום והתמהוני משהו. תמורת כסף באמת, הגזמה פראית.

בדרך כלל הם מנדבים את עצמם. את השלל תורמים למכון הביאולוגי, מקום עבודתו של פסח, למשקי ילדים, (להרגע, רק אחרי ניתוח בלוטות הארס), או משחררים אותם איישם: "רחוקים ממקום ישוב", הם מבטיחים. מי יודע, אולי כדי לתפוש אותם שוב באיזה טיול שבת. זה הכיף שלהם, להתרוצץ ולחפש נחשים בכל הארץ.

שלי: "העניין כבר ממש מעבר לאהבה. זו צורת חיים. אנחנו נהנים מהחיפוש והמתפישה. גם הנחשים. בבית יש להם תנאים טובים יותר מאשר בטבע". ובאמת מה רע לצפעים, לכרכנים, נחש הפעמונים, וזעמני המטבעות, עין החתול ולכל העשרות האחרים בדירה החיפנית? פנסיון מלא. עכברים וחולדות, חופשי חופשי, מצעים נקיים, מים מהכוס והמון פינוק.

הכי הרבה פינוקים מרעיפה שלי על רטיק. "התינוקת שלי", היא שולפת ברכות פיתונית מרושתת תאילנדית. מזכירה קרמיקה ארמנית כחלחלה באורך קילומטר. את האמת? לקחתי אוויר, עשיתי שריר והמגע שלה קטיפתי, אמיתי. השתקפות האור בשילובי הצבעים שלה – בכלל חוויה. ילדה טובה, רטיק. מחבקת את "אמא" שלה מלמעלה עד למטה, מצייתת לאצבע צרידה ומשרבבת לשון. בקצב הזה עוד תעשה גם מחא כפיים ותראה איפה אור.

מאז שהיא זוכרת את עצמה, כל מה שזז המיס את שלי. הזיכרון הטראומטי מימיה הראשונים בחיפה: עכבר מת בכפת זבל. הייתה טרגדיה. נולדה עם הטאץ' הזה. גישה טבעית לבעלי חיים. תמיד נגעה בהם מלמטה. נתנה להם להכתיב לה את עצמת התנועה וכיוונה. בילדותה בילתה הרבה בוואדי, חיפשה שבלולים זיקיות ולטאות. "אהבה גדולה שלי", תגיד על האחרונות ותרגרג זורחת שתי לטאות כוח. "מאוד חברותיות, נורא חמודות".

תולעים וחזירי ים

בחצר ביתה היו 15 חתולים. בבית מכסימום תולעי משי וחזירי ים. ההורים שלה לא הסתדרו עם יותר מזה. המפגש הראשון שלה עם נחש היה בספארי בלונדון, כשהייתה בת 14. "נחש חביב וחברותי מי שרוצה יכול לגעת", נכתב בכניסה לביתן הזוחלים והיא נסחפה ונגעה. בפעם השנייה נגעה בנחש מלכותי מפוספס בשחור וצהוב, שטייל על משקפיו של פסח. ראתה את שניהם ברחוב ונדלקה. נגעה בו, זחל עליה (הנחש) ומאז הם ביחד. ממש המחשה של הסמכול הפרוידיני.

פעם לימדה מלאכת־יד בבית־ספר, יצרה תכשיטים, היום היא מפסלת במלט ע"י יציקה ומטפלת בנחשים. תעסוקה מלאה. מחליפה את מצעי הנסורת בכלים ומתקנים מכוסים היטב. על המכסים שלהם מונחות משקולות. מה שבטוח בטוח. לא רוצים בעיות עם השכנים. אחרי הארוחה תציב לפניהם כוס מים ואחר כך לוקחת אותם למיטה ומשחקת איתם. "עולם ומלואו", היא מתפעלת. כשיש צורך היא מצטרפת למבצעי הצייד של חברה לחיים ומלווה אותו בהרצאות שהוא נותן. "הוא יכול לתקן כמה ספרים שנכתבו בנושא", תרעיף הלל על בקיאותו.

הרבה עורות נחש פזורים בבית, מכל הצבעים ומכל הגדלים. הלצה נמהרת על ארנקים ונעליים – וכמעט הורגים אותי שם. במטבח מתעגלים נחשים שחורים עבים בתיבת זכוכית גדולה. בסלון: אוספים מרתקים של מאובנים, תפוקה שולית של הטיולים שלהם. "זה חדר המתים", מסבירה שלי, "ושם חדר החיים", היא מצביעה לעבר חדר השינה. איזה חיים. אר"הו. ואחרי כל זה יש עוד מי שמביא להם נחש צבעוני עשוי מקטיפה. המור בריא. אגב, יש גם חיות ששלי לא כל כך אוהבת. עקרבים, חרקים. מג'וקים, למשל, היא ממש פוחדת. ■

שרון ליפשיץ מתחת לחופה

שרון ליפשיץ היתה בשבוע שעבר כלה יפהפיה. בשמלה מיובאת מפאריס, מחנות חדשה שמייבאת כאלה בקניון ברמת־גן. ביום כלולותיה עם דני לוי נראתה שרון זוהרת ומאושרת מתמיד. החופה נערכה בחוג המשפחה ברמת־השרון, לשם הצטרפו מאות מידידי הזוג. סיבה נוספת למסיבה – בחודש יולי יוצא תקליטה החדש "שתי בובות על חוט" שלכל המילים והלחנים אחראית שרון בעצמה. שיר אחד כתבה שרון במיוחד לבעלה האוהב דני. שיהיה להם באמת מזל טוב. ■

איקי שובל

שרון ליפשיץ ודני לוי. "שתי בובות על חוט".

שני איילים

את אייל רונן מצאה הבמאית רותי פרס לגמרי במקרה: במרכז המסחרי של שכונת מגוריה, ברמת אביב ראתה ילד משחק עם כלב. רותי, שישבה עם מפיק הסרט ודנה איתו "כיצד נראה ילד בן 11", ניגשה אל הילד ושאלה אותו "בן כמה אתה" "בן 11", השיב הילד. רותי הרגישה שיש פה תגלית מבחינתה – ומאחר ולא רצתה לדבר עם הילד ללא ידיעת הוריו, ביקשה מאייל להיפגש עם הוריו. "מה, את רוצה להזמין אותי לשחק בסרט?" הפתיע אייל בשאלה... עד מהרה הסתבר לרותי שהמדובר בבנם של אנשי התיאטרון ד"ר דן רונן – הבמאי, ואתי שילוני, השחקנית. הפגישה עם אייל והוריו הביאה גם את אמא'אתי לבימת הצילומים של "אחותו של הנריך", בה היא מופיעה כאמו של יואל (בנה, אייל רונן).

אייל השני, הוא אייל זוסמן (בתפקיד הנריך), כבר החל את הקריירה המקצועית שלו לפני "אחותו של הנריך", כששיחק בתיאטרון חיפה בהצגה "יאנוש קורצ'אק". רותי גילתה אותו בהצגה, שם לדעתה עשה תפקיד נפלא. שני האיילים נעשו חברים קרובים קרובים בתקופת הצילומים וכשההסרטה הסתיימה והחבילה נתפרדה, עמדו השניים ובכו. ■

רותי פרס, בסאית הסרט הישראלי החדש "אחותו של הנריך", עם שני האיילים מהסרט: אייל רונן ואייל זוסמן.

הגרופי'ס של מיסטר ג'יי

כל העם ראה אותה פוכרת אצבעות בייאוש בטלוויזיה הלאומית, ומתחננת: "הביתה... הביתה"... כשעלה ג'נגו אדוארדס על שולחן המנחה, ורבקה מיכאלי, ב"סיבה למסיבה" מקשקש בעכוזו החשוף ככלבלב ממושמע. אבל מה שהעם לא יודע זו העובדה שרבקה מיכאלי, שלמה ניצן, יאיר גרבוז ורבים אחרים הפכו להיות גרופי'ס מושבעים של מיסטר ג'יי, הליצן המשוגע. להופעה בחיפה הם אפילו הגיעו במיוחד, כי "מה זה כבר שעה נסיעה מתל אביב", כדי לראות את המטורף עם הדיפלומה שמשתלח בכל הפרות הקדושות בשם אלוהי הצחוק. היו שם שולה חן, בעלה אבי קורן וילדיהם, איציק בן נר, עפרה ואיציק וינגרטן עם בנם, אנשי מערכת "דבר אחר", וכמובן, שלמה ניצן ורבקה מיכאלי ובתה, מיכל. אדוארדס לא פסק מלזעוק מעל הבמה: "איפה שלמה? איפה רבקה"? עד שאיתר אותם בקהל והלם בראשם בנבוט פלסטיק בשמחה של אדם קדמון.

ובאולם עמוס התל־אביבים היה הקהל החיפני דווקא במיעוט... ■

אריה יאס

קטנים

רקדניות בטן רבות כבר ישנן. מעכשיו, גם רקדנית קאן־קאן. סופי היי, ילידת פאריס. התחנכה על ברכיה של אלוזירנה רונה, מורתו לבלט קלאסי של הרקדן הרוסי הנודע רודולף נורייב, והשתלמה אצל ריק אדמס האמריקני בג'אז, במרכז ללימודי מחול בפאריס. את העולם חרשה, מטופפת על במות הריקוד של יפן, תאילנד, הונג־קונג ואירופה – בבלט, אקרובטיקה, קאן־קאן וג'אז הופיעה בקאזינו סאן־רמו, במונטה קארלו ובמועדון המולין־רוז'. בביקור בארץ, נתקלה באייל שמי ברמת־גן, שחיפש מורות בעלות סגנונות ריקוד מיוחדים. היא דחתה הופעות ב"קרקס הקסמים והפלאות" הצרפתי והצטרפה אל צוות המורות. כאן הכירה את חברה אילן, עימו היא מתכננת חתונה קרובה. בימים אלו, ערכה הופעת בכורה בסינרמה. ★★★

סופי היי. מפאריס לרמת־גן.

שישים וחמישה חברי המקהלה הוותיקה ביותר בארץ, מקהלת צדיקוב המקורית שנוסדה בסופיה שבבולגריה, חגגו את יום הולדת ה־80 להיווסדה בסופיה, עם מנצחם העכשווי עמוס מלה, בבית גיל הזהב בתל־אביב. שרו שיר ילדים בולגרי ששרו להם עוד הוריהם בהיותם קטנים. גם עמוס מלר פצח פיו בשיר "ירושלים האחרת" של הזמר יזהר כהן. ★★★

רימונה שיף

מאז שמשרד הפרסום של טמיר, כהן יעקובסון חילק כמתנת חג ללקוחותיו את הספר "הפרסום על פי אוגילבי", קשה להם להתווכח עם הלקוחות. "אבל בספר כתוב ש"... אומרים להם הלקוחות, שפתאום בטוחים שהם יודעים הכל. ★★★

שלומית, בתו של הבדרן והתקיין טוביה צפיר מטיבה לשיר. היא מופיעה באחרונה לצד אביה באירועים שונים "בשיר הבטלנים", כשהם לבושים בבגדי האחים בלוז, שאותם מחקים הבטלנים המקוריים, נתן דטנר ואבי קושניר. וכשהיא סוחטת מהצופים חיוכים, שלומית מוכיחה שהתפוח לא נופל רחוק מהעץ. ★★★

רות פופקין (במרכז), נשיאת הדסה, נאלצה לחגוג בכסא גלגלים, בגלל כאבי גב עזים שהיו לה (שבועיים שבהם), אבל הרבה: לא פום בשמחת טקס קבלת פנים שערכה למשלחת מחו"ל המבקרת בימים אלה בארץ, מטעם הדסה. בהזדמנות זו הגישו לה אורה סלע (מימין), יו"ר מועצת הדסה ישראל, ואנבל יובל (משמאל), נשיאת הדסה ישראל, אלבום מוכרת משנות כהונתה כנשיאה. בשל פרידה. באוגוסט פורשת פופקין מתפקידה ולתפקיד תמונה ברמלה קלמוסון.

עטרה מוסקוביץ'

מיומנויות לשון בבית ברל

מה זה "משהו שמשחקים איתו, יש לו תמיד כל מיני צבעים, ואפשר לבנות איתו כל מיני דברים, ויש איתו גם ברבועים וגם במלבנים וגם ארוכים, הוא לא מצפצף ואפשר לבנות איתו כל מיני דברים"? זוהי "קוביית לגו", כפי שהוגדרה על ידי תלמיד כיתה א', טרונר ב"קופסה שחורה", ובה קופסאות מצופות בד שבהן חפצים זהים. ילד אחד צריך לתאר את החפץ, והאחר – למששו ולזהותו.

לשם כך עליהם להרגיש תכונות לא־ויזואליות, לפי שם, למיין סוגי־תכונות ולהתרכז בפרטים הרלוונטיים לעניין.

"משהו שמשחקים איתו". צילום: נאור רהב.

זהו רק אחד מהרעיונות המהנים, המוצעים לגננות, למורים ולילדים במל"ל – המרכז למיומנויות לשון, שהחל לפעול השנה בבית ברל. המרכז מיועד לגילאי הגן ולכיתות א־ב', ומוקדש בעיקר ללשון המדוברת. לדברי ד"ר צביה ולדן, העומדת בראש המרכז, אין כאן תרופה למחלה שהסימפטומים שלה התגלו במבדקי הבגרות הנקראת, אלא תשתית תומכת, שתמנע את התפתחות התופעה בעתיד, באמצעות שלוש יחידותיו של המרכז: סביבה התנסותית לילדים, ספריה לגננות ולמורים ומערכת השתלמויות ויעוץ.

"קופסה שחורה" הוא אחד המשחקים בפינת־המשחקים שעוצבה בידי אורה ערסלי, ומציעה לילדים התנסויות לשוניות שאינן קיימות בסביבה היומיומית. סוגי פעילות אחרים קשורים במתן הוראות ובביצוען, משחקי מחשב, שחזור צילומים במילים, בניה ושיחזור של סיפורים באמצעות תמונות. אומרת ד"ר ולדן: "העקרון המנחה הוא שרוב העבודה נעשית בין הילדים לבין עצמם, כשהמורים תומכים ומקלים את הביצוע. "ואמנם, המדריכות נוכחות במקום בשעת הפעילות, אך אפילו ההוראות מוקלטות, כך שהתערבותן מינימלית".

בשל אילוצים תקציביים, מספר הקבוצות שיכולות לקבל הדרכה במקום אינו גדול, ובימים אלה מתקיימת ההרשמה לשנת הלימודים הבאה. אך הצוות ישמח להדריך נוספים שירצו להקים מרכזים דומים במקומות אחרים. ■

"שומרי משקל" עכשיו באופנה
בהגדלת החודש
רזו וזכו

אלפים השתתפו בתכנית ההרזיה "שומרי משקל" עכשיו באופנה, כולם זכו בגזרה נאה יותר, ורבים זכו גם בשוברי קניה לרכישת ביגוד אופנתי ברשת בתי הכל־בו של המשביר לצרכן.

- משה שמיר - קיבוץ דורות
- מירי רמס - בני־ברק
- טובה לביוב - הרצליה
- מילי סרוסי - נתניה
- קונטיני אסתר - בת־ים
- ויגברג חוה - תל־אביב
- עינו מינונה - באר־שבע
- רון מיכל - נהריה
- שושנה סולימן - תל־אביב
- מוסקוביץ סלי - אילת
- עוני יואב - כפר נטר
- רחל בן חור - קרית אתא
- רחל פרידה - מעלה אדומים
- לוי יפה - נתניה
- לאה שתבורש - קרית חיים
- רום צילה - חיפה
- רחל אבוטבול - פתח תקווה
- דברת כפיר - יבנה

המבצע נמשך!
הצטרפו עוד היום ל"שומרי משקל".
בטוח תרזו ואולי גם תזכו
בחודש הבא.. בהצלחה!

תקנון המבצע ב"שומרי משקל".

שומרי משקל WEIGHT WATCHERS
לרזות ולשמור

שומרי משקל לשירותך בכל הארץ. לפרטים:
בת"א, רח' ארלוזורוב 23 טל. 03-222131, 03-222607.
בחיפה, טל. 04-836190. בירושלים, טל. 02-858298.

גידול צמחי בית והטיפול בהם
מאת: דוד לונגמן
ספר שכולל בתוכו פרטים מלאים על דרך הטיפול בצמחי בית, הצמחת ותיאורו. בלוויית איורי הדרכה וצילומים מרהיבים.

להשיג בחנויות ובספריות מעריב:
ת"א, דרך פ"ת 72 א', טל' 03-332211
חיפה, ביהודה 29, טל' 04-523689
באר־שבע, קק"ל 90, טל' 057-74850

עשר דקות יותר מדי!

גם אם היית רק זמן קצר בשמש נגרם נזק לעורך.

מאת: ד"ר נ. הדס

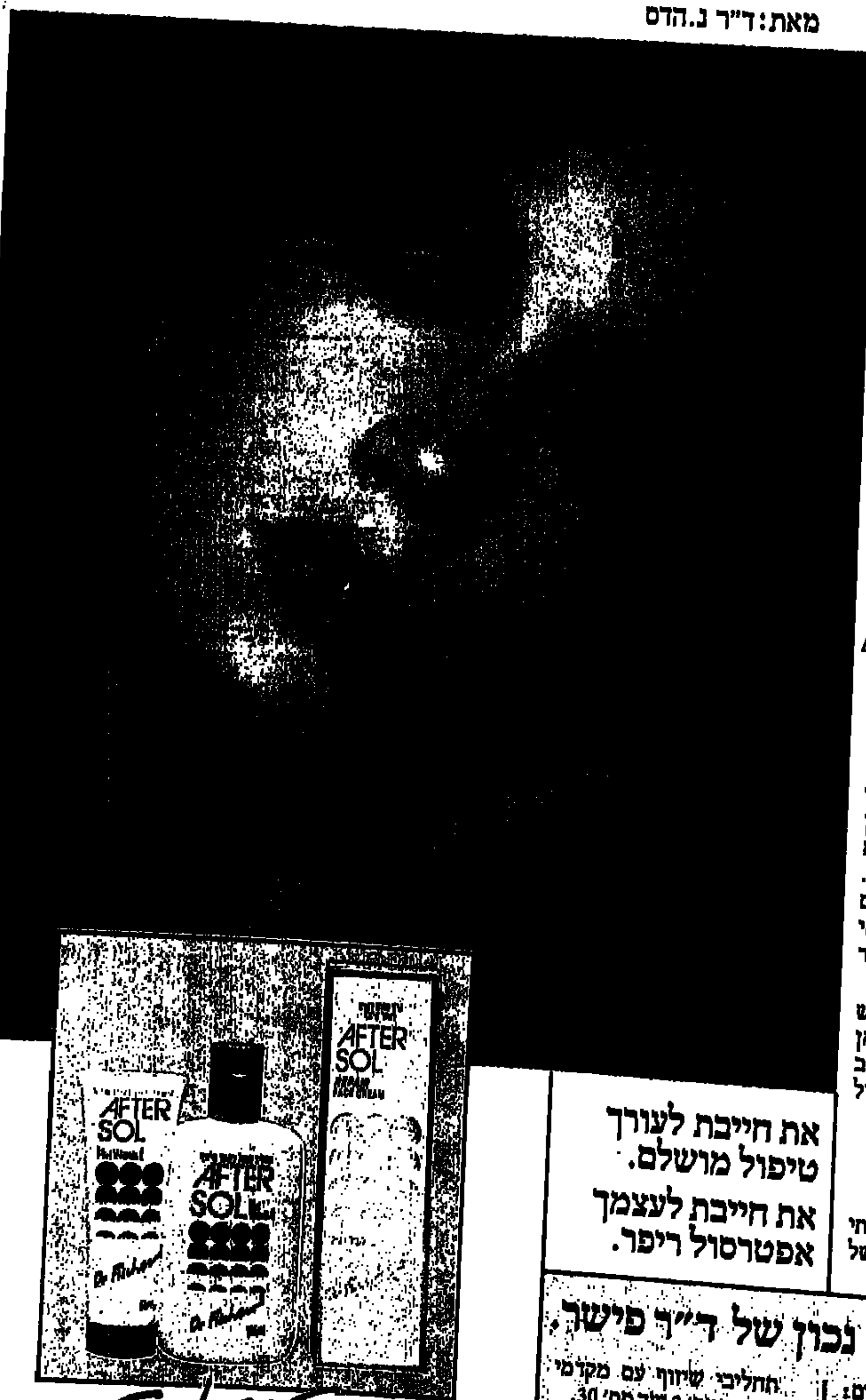

אפטרסול ריפר - AFTER-SOL REPAIR מושג חדש בטפול בעור.

במפעלי ד"ר פישר חושבים ונלחמים בצד האפל של השמש. מפעלי ד"ר פישר הם מפעלים פרמצבטיים המתמחים בפיתוח וייצור תרופות עיניים ועור.
מפעלי ד"ר פישר פיתחו קרם לחות מיוחד לשמוש לאחר השהייה בשמש, העוזר למנגנון תא העור לתקן בעצמו חלק מנזקי קרינת השמש ולהקטין את הפגיעות הנובעות מהשהייה בשמש.

אפטרסול ריפר AFTER-SOL REPAIR מהו?

אפטרסול ריפר הוא קרם לחות חדשני המכיל תרכיז ביולוגי מיוחד הקרוי ריפר קומפלקס (Repair Complex). ריפר קומפלקס הוא המסייע לתיקון חלק מהנזקים שנגרמו לתא כתוצאה מחשיפה לשמש. אפטרסול ריפר מכיל גם ויטמין E, פנטנול, ותמצית פרחי קמומילה להרגעת העור ולשמירה על לחותו.
אפטרסול ריפר אינו משמש כתחליף לתכשיר שיזוף. בזמן השהייה בשמש חשוב להשתמש עם האולטרסול המתאים לרגישות עורך.

אפטרסול ריפר - בלעדי לד"ר פישר

אפטרסול ריפר הוא חלק בלתי נפרד מהשיטה לשיזוף נכון של ד"ר פישר.

הקרינה האולטרה סגולות של השמש מכות על תאי העור ותוך זמן קצר עלולות לגרום גם לשינויים בגרעין התא ובמוכיב התורשתי שלו, ב-D.N.A.
לתאים מערכת טבעית של איתור ותיקון נזקים ב-D.N.A. אולם לא תמיד המנגנון הטבעי, מספיק לתקן את הפגיעות בגלל עצמת הקרינה ומשך החשיפה.
על רקע זה עלולים להתפתח שינויים בתא: הטקסטורה הטבעית של העור עלולה להזיק ועלולים להתפתח גידולי עור.

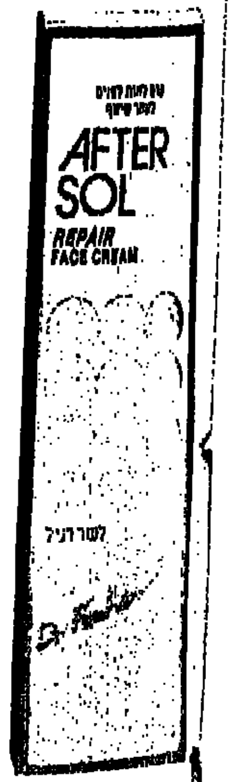

העור שלך זקוק ליותר מסתם קרם לחות.

כדי לעזור לעורך להקטין את נזקי קרינת השמש חשוב לך מאוד גם לאחר השהייה בשמש, להשתמש בקרם מיוחד שפותח במפעלי ד"ר פישר למטרה הזו ולא ב"סתם" קרם לחות.

את חייבת לעורך טיפול מושלם.
את חייבת לעצמך אפטרסול ריפר.

השיטה לשיזוף נכון של ד"ר פישר.

השיטה כוללת שלושה שלבים:
א. הכנת העור לקראת החשיפה לשמש עם אולטרטן המזרז את תהליך השיזוף הטבעי. (קרם פנים ותחליב גוף).
ב. הגנה על העור בזמן החשיפה עם אולטרסול - תחליבי שיזוף עם מקדמי הגנה ממס' 3 ועד מס' 30.
ג. טיפול בעור לאחר השהייה בשמש עם אפטרסול ריפר. AFTER-SOL REPAIR.

Dr. Fischer
ד"ר פישר - זה בָּדוּק.

השר של טומי

אנאכרוניזם

בתוכנית הטלוויזיה המצוינת "עברית שפה יפה", הזכיר המנחה, ירון לונדון, אנאכרוניזם בשירה של נעמי שמר, המדבר על השופט גדעון:
"אבל המרייני חמס / מחמניה עד תירס".
התירס הוא צמח אמריקני. שניים משליחיו של קולומבוס דיווחו ב־1492, מהאי המכונה כיום קובה, שגילו את התבואה המוכרת לנו כיום כתירס. לפני כן לא היה לה זכר לא באירופה, לא באפריקה ולא באסיה. ולכן שום מדייני לא חמס תירס.
המלה "אנאכרוניזם" מקורה בצירוף המלים היווניות "אנא", שפירושה "לאחור" ו"כרונוס" שפירושה "זמן". כלומר: מחזירים זמן ומייחסים לתקופה מסויימת דברים שיכלו לקרות רק בתקופה מאוחרת יותר. אנאכרוניזמים יכולים להיות מכוונים. באמנות ובספרות יש לכך דוגמאות למכביר, כמו ישו שנראה בציורו של שאגאל מוקף יהודים בויטבסק, או הינקי מקונטיקאט של מרק טווין, המבקר בחצרו של המלך ארתור. או בתיאטרון, כאשר נשים מדברות בטלפון ב"ליזיסטראטה" של אריסטופנס.
משעשעים יותר הם אנאכרוניזמים שבהיסח הדעת. יש בעיה כזו עם השעון המוזכר ב"יוליוס קיסר" של שיקספיר, אף כי בתקופה הרומאית היו קיימים שעוני־שמש, שעוני־מים ושעוני־חול. במאים שוכחים לפעמים, כי דלילה לא השתמשה במספריים כדי לגזוז את מחלפותיו של שמשון, אלא גילחה את ראשו. אנאכרוניזם ספרותי די שכיח שם כפי דמויות בין שתי מלחמות העולם את הביטוי "מלחמת העולם הראשונה". והרי המושג "מלחמת העולם הראשונה" לא היה קיים, עד שפרצה מלחמת העולם השניה.
אני בטוח, כי מאזינים וקוראים יוכלו לספק עוד דוגמאות של אנאכרוניזמים מעניינים. אני אוהב במיוחד בדיחה צרפתית, על רופא מיילד, שחזר הביתה מאוחר בלילה ואשתו התאוננה באוזניו, שהוא הורס את עצמו. ועל כך ענה הרופא: "אבל הלילה היה כדאי, כי יילדתי את ויקטור הוגו". ■

חפצים

קניתי, לחדר העבודה שלי, מנורת האלוגן. זה עכשיו כאופנה. היא מותקנת קרוב לתקרה, עם הפנים למעלה. כך היא זורקת אור חזק על התקרה וממנה מתפזר האור, באופן אחיד, בכל החדר. בריא לעיניים, ביחוד אם עובדים מול מרקע של מחשב.
עד כאן – טוב ויפה. אלא שאת מנורת ההאלוגן שלי אי אפשר להתקין קרוב לתקרה. כל כך למה? כי הראש של המנורה גדול וכבד והצ'ופציק המחזיק את ידית המנורה הוא קטן וחלש. אני עולה על הסולם, מקרב את ראש המנורה לתקרה, יורד מהסולם וגם ראש המנורה יורד אחרי. הוא מתיצב במרחק של מטר מהתקרה ואז האור כבר לא מספיק חזק.
ואני שואל: האם יצרן המנורה, שהשקיע כסף בפאטנט ובמכונות ובעיצוב ובהרכבה – האם הוא מעולם לא ברק ולא ניסה אף מנורת האלוגן אחת?
כמו שיצרן מפתחות האלומיניום ודאי לא השתמש מעולם במפתחות שלו. כי, בניגוד למנורת ההאלוגן, הכבדה מדי, מפתחות האלומיניום שברלתת שלנו, קלים מדי. כתוצאה מכך, הם עפים מתוך חור המנעול כל אימת שסוגרים את הדלת. אני כבר לא סוגר דלת מבלי להתכופף כדי להרים את המפתח. כאשר קורה שהמפתח נשאר בחור המנעול, אני ממש מאוכזב.
ומה בדבר הסבוניה הבנויה לתוך הקיר מעל האמבטיה שלנו? טוב ששאלתם. ובכן, התחתית של הסבוניה משופעת בכיוון הקיר. וזאת כדי שהמים המטפטפים מהסבון לא יישפכו החוצה, לתוך האמבטיה, אלא יצטברו בתוך הסבוניה וימסו את הסבון. המסקנה היחידה היא, שיצרן הסבוניות בחיים שלו לא הסתבן.
יש לנו בעיה קטנה גם עם הכיסוי למכסה האסלה בבית השמוש. הכיסוי מונח יפה מאד, כאשר גם המכסה מונח על האסלה. אבל כאשר אתה מרים את המכסה, אז הכיסוי נופל, כי אין במה לקשור את הכיסוי למכסה. כנראה שיצרן הכיסוי עושה פיפי מבלי להרים את המכסה.
ואחרון אחרון חביב, חולץ הפקקים החדש. המתכת הלוליינית נמצאת בתוך נרתיק מפלסטיק. כאשר פותחים את הנרתיק, הוא הופך לידית של החולץ. פאטנט יפה. חבל רק, שהידית מתפרקת ברגע שאתה מושך את הפקק. פירוש הדבר, שיש לך חולץ פקקים, שאפשר לדקור בו, אפשר לנקות בו את האוזן, אפשר לרתוף אותו ליצרן למקום שמגיע לו, רק דבר אחד אי אפשר לעשות בעזרתו – להוציא פקק מבקבוק. ■

זאב

"סומן בצלבו של ישו ובכוכבו של דוד" – זה שמו של ספר, שהופיע בשנה שעברה בבודאפשט. מחברו, ד"ר ג'ורג' קיש, הוא כומר קאתולי, בן 74, שנולד יהודי, אך בהיותו ילד, אביו וכל בני המשפחה התנצרו. הספר הוא הכאה על חטא, Mea Culpa, על חלקה של הכנסיה הקאתולית בהשמדת יהדות הונגריה. אף כי אני מצוי בנושא, לא הייתי מודע למידת הציניות הפחדנית, שבה הצמרת של הכנסיה ההונגרית ליוותה את השמדת 600,000 יהודי הונגריה. במקרה הטוב נשארה הכנסיה אדישה. במקרה הגרוע, נתנה יד לגירושם של היהודים לאושוויץ. רק פה ושם נמצאו כמרים ונזירות, שהחביאו יהודים עד עבור הזעם. בין אלה שפעלו למען ההצלה היה המשומד ד"ר קיש, מחבר הספר.
באחד מפרקי הספר מתאר המחבר קורותיהן של משפחות יהודיות אותן הכיר. "ברחוב הראשי של הכפר שלנו – נאמר בספר – היתה המכולת של האחים פארקאש. הפארקאשים היו משפחת סוחרים יהודית הגונה, שקטה, מכונסת בתוך עצמה. לזיגמונד פארקאש היו חמישה בנים... הקטן בהם, יאנצ'י, היה עוד ילד, כאשר אבי המשפחה נפטר... בקיץ 1944 לקחו את כולם. הרגו את דודה פארקאש הזקנה, את בנה פישטה עם אשתו ועם הילד הקטן שלהם, את בנה הנוסף אימרה, שהיה מהנדס, את בתה וחתנה, שהיה סופר... רק הבן הבכור, ברצי ובן הזקונים, יאנצ'י, נותרו בחיים... הם היגרו לישראל. ברצי מת שם. יאנצ'י התחתן, ובהיותו צייר מוכשר, מצא עבודה טובה והצליח להיקלט".
הרמתי טלפון לידידי, הקריקטוריסט זאב פארקאש. "זאב – שאלתי – מה היה הכינוי שלך, בילדותך, בהונגריה?"
"יאנצ'י" – הוא ענה.
כן, הילד המתואר בספר זה הוא. כן, הוא זוכר את הכומר. כן, הוא ואחיו הבכור היו היחידים שניצלו.
זאב הוא גם אב שכול.
אלהים יודע, מנין הוא שואב את הכוחות הנפשיים כדי להצחיק אותנו. ■

יוסף לפיד

אסטריד לינדגרן

מתברר, שכיוונתי לדעת אשה גדולה כאשר דיברתי על הקשר בין אכזריות הגרמנים לבין סיפורי הזוועה שבספרות הילדים הגרמנית. ידידי אליהו זהבי כותב לי מקופנהאגן, כי סופרת הילדים השוודית המפורסמת, אסטריד לינדגרן, מחברת "בילבי", כתבה על כך מסה בשנות השבעים, כאשר זכתה בפרס יוקרתי של איגוד המו"לים הגרמני. נותני הפרס סרבו לפרסם את דבריה הנוקבים של הגב' לינדגרן והיא סירבה להופיע בטקס הענקת הפרס.
בימים האחרונים זכתה אסטריד לינדגרן לנחת תלבית, כאשר הפרלמנט השוודי קיבל, ביוזמתה, חוק צער בעלי־חיים, המחייב בעלי רפתות בשוודיה להוציא את פרותיהם לאחו, כדי שלא יסבלו מקלסטרופוביה ברפתות.
לפני כשנה, לכבוד יום הולדתה ה־80, רואיינה אסטריד לינדגרן בטלוויזיה וסיפרה סיפור קטן, שיש בו כדי להרגיז את אטימותם של אינטלקטואלים באירופה, בשעה שהנאצים כבר השתוללו בחוצות גרמניה.
אחרי הפוגרום של ליל הבדולח, בנובמבר 1938, שאלה אסטריד לינדגרן חבר לעבודה, יהודי, מדוע הוא מודאג כל כך? הלה השיב, שכבר שבוע ימים לא קיבל אות חיים מבן דודו בברלין. "ואני, לבושתי, לא הבנתי מדוע זה מדאיג אותו כל כך", – סיפרה אסטריד לינדגרן – "גם לי היה בן דוד בגרמניה, שכבר מזמן לא שמעתי עליו, וזה בכלל לא הדאיג אותי". ■

(מתוך התכנית "השבוע שלי" ב"קול ישראל")

רותי קינן

פשטידות קיץ

והגים להגיש אותן מהבילות, את מלכות האירוח הישראלי של שישי בערב – הפשטידות. אחר כך, כשכל המוזמנים הנכבדים כבר אי שם במורד המדרגות, מתנפלים המארחים המותשים – שלוש לפנות בוקר או משהו כזה – על השאריות. והאו זה פלא – בלי לחמם, בלי תוספות – ועדיין טעים מאוד. נכון. פשטידות קרות זה לא כמו אטריות. אפשר ליהנות מהן בלי לחשוש מלעז הפיין־שמקרים המעודים. יש מביניהן, שאפילו נועדו להיות מוגשות בחום החדר ורובן משתבחות כשהן מחוממות מחדש.

כמעט בכל מקרה, תהייה זו טעות להגיש פשטידה עם הגיחה את פתח התנור לראשונה. תמיד יש להניח לה להצטנן מעט ולהתייצב, בטרם נועצים בה סכין. והנה משום כך, פשטידות הן מאכל נפלא לקחת לחיק הטבע. אפשר לארוז אותן היטב, לאחסן בצידנית ולאוורר בחום היער כרבע שעה לפני ההתנפלות. כשמוסיפים להן סלטים, בטבע או בבית, הן מהוות בסיס לארוחה שלמה.

קיבצנו עבורכם כאן מבחר של פשטידות קיץ חלביות. את אלה ממדור הבשר, המהוות ארוחה בפני עצמה – נשאיר להזדמנות אחרת. חלקן נועדו להגשה קרות, את רובן אפשר לחמם מחדש ולהגיש פושרות. ויש גם כאלה שאינן בדיוק פשטידות – אבל בהחלט יכולות להתחזות לכאלה. הן אינן אפויות ומוגשות הישר מהמקרר. כולן ניתנות להקפאה – כשאורזים אותן היטב באריזת פלסטיק או ברדיד אלומיניום.. והעיקר – כולן טעימות להפליא – ואף מרשימות מאוד למראה – לתשומת לב המארחים המושבעים, הבונים על "כניסה" מהממת אחרי הפיצוחים.

פשטידת גבינה מתובלת

זוהי פשטידה בסיסית, שיכולים להיות לה גיוונים לאין־ספור. אפשר להעניק לה טעמים מטעמים שונים ואף ססגוניות מרשימה, על ידי תוספות משתנות – פיסות אילתית מעושנת, עשבי תיבול טריים וירקות צבעוניים. אפשר גם להשאירה כמות שהיא. צורת הגשה מעניינת מוצגת בצילום – פשטידה בטעם אילתית מעושנת ופשטידה מגוונת בעשבי תיבול – שתיהן נחתכו לפרוסות שסודרו לסירוגין, ליצירת מראה מלבב.

החומרים (לפשטידה הבסיסית):

25 גרם חמאה או מרגרינה, בחום החדר
3 כפות פירורי לחם
100 גרם גבינה קשה (צהובה) מגוררת
3 גביעים (750 גרם) גבינה לבנה שמנה (9%)
בצל קטן, קצוץ דק (או 3־4 בצלים ירוקים, קצוצים)
4 ביצים
3 כפות קמח
¼ כפית מלח
קורט אגוז מוסקט
קורט פלפל לבן
3 כפות מיץ לימון טרי

ההכנה:

משמנים היטב תבנית קפיצית קטנה (22 ס"מ) בנדיבות בחמאה או במרגרינה. זורים לתוכה את פירורי הלחם ומנענעים את התבנית כך שתכוסה בפירורים מכל צידיה. שולחים את התבנית למקרר, להמתנה.

מחממים את התנור לחום בינוני־נמוך (160 מעלות).

בינתיים, מכינים את המלית. מניחים את הגבינה המגוררת בקערה. מוסיפים את הגבינה הלבנה ובוחשים. מוסיפים את כל יתר החומרים ובוחשים היטב.

יוצקים את התערובת לתבנית עם פירורי הלחם.

מרפדים תבנית אפייה שטוחה ברדיד אלומיניום. מניחים על התבנית המרופדת את התבנית העגולה עם תערובת הפשטידה ומניחים בתנור. התבנית המרופדת בנייר אלומיניום תדאג לכך, שהפשטידה לא תיאפה במהירות – וזוהי בדיוק הכוונה: עליה לשהות בתנור לפחות שעה ורבע. אם פני הפשטידה עולים מאוד ונובע בה חריץ עמוק – לא לדאוג, הפשטידה תדעך והחריץ יעלם כמעט כשתתקרר.

כשהפשטידה מוכנה (לבדיקה – נועצים במרכזה קיסם עץ שצריך לצאת יבש), מכבים את התנור ופותחים את דלתו. משאירים את הדלת פתוחה חלקית ומניחים לפשטידה להצטנן בתוך התנור. כשהיא צוננת לחלוטין – מוציאים ומצננים במקרר. מגישים בחום החדר או מחממים מעט מחדש בתנור, בחום בינוני או במיקרוגל.

תוספות וגיוונים:

מוסיפים לפשטידה הבסיסית אחד מהמרכיבים הבאים:

* 100 גרם אילתית מעושנת, קצוצה (אפשר להשיג שאריות של אילתית בזול בחנויות הצמודות למפעלים המייצרים אותה).
* מוסיפים צרור נדיב של עשבי תיבול כמו פטרוסלינון, שמיר, ריחן או גד (כוסברה), שאותם מעבדים בממחה (בלנדר) או במעבד מזון עם 3 שיני שום ומעט שמן זית למחית.
* אפשר להוסיף למלית או לפזר על פני הפשטידה אגוזים, צנוברים, שקדים או גרגרי שומשום קלויים או מטוגנים.

הערות חשובה ועקרונית: ככל שהתבנית בה משתמשים קטנה יותר (בקוטר) ־ הפשטידה תצא גבוהה יותר (והרבה יותר יפה!).

משולשים, שני טעמים לפשטידה אחת.

פשטידת גבינות ועשבי תיבול

סוגים שונים של גבינות ותערובת של עשבי תיבול טריים הם שעושים את המלית המעניינת של הפשטידה הזאת. כעיקרון, פשטידה על בסיס של בצק פריך טובה יותר כשהיא מחוממת מעט או בחום החדר – לא קרה.

החומרים:
לבצק:
1½ כוסות קמח רגיל
¼ כפית מלח
קורט פלפל שחור
קורט פלפלת אדומה חריפה
100 גרם שורטניניג (שומן צמחי) לאפיה (או מרגרינה, או חמאה)
3-2 כפות מים קרים
למלית:
100 גרם גבינת אורדה
100 גרם גבינה קשה (צהובה) פיקנטית, מגוררת
2 שיני שום כתושות
3 כפות ריחן (בזיליקום) או גד (כוסברה) או פטרוסלינון טרי, קצוץ (או 2 כפיות יבש)
פלפלת אדומה קטנה, חתוכה לרצועות דקות
50 גרם גבינת קשקבל מגוררת

ההכנה:
לבצק: מניחים בקערה את הקמח, המלח, הפלפל והפלפלת ומערבבים. מוסיפים את השומן ומעבדים בקצות האצבעות לתערובת פירורים גסים. מוסיפים את המים ואוספים את התערובת בבת אחת לכדור בצק. אין לעבד וללוש יתר על המידה. מניחים את כדור הבצק, מכוסה בפלסטיק במקרר לכ־20 דקות. מוציאים ומרדדים לעלה עגול בקוטר 30 ס"מ, ומרפדים בו תבנית פאי בקוטר 25 ס"מ לערך.

למלית: מפוררים את גבינת האורדה ומפזרים על פני הבצק. מפזרים מעליה את הגבינה הצהובה וזורים את השום הכתוש. זורים את עשבי התיבול ואת רצועות הפלפלת ומסיימים בגבינת הקשקבל.

אופים בתנור שחומם מראש לחום גבוה (200 מעלות) כ־20 דקות או עד שהבצק אפוי והמלית מבעבעת ומשחימה מעט. מצננים על רשת. מגישים חמים או בחום החדר.

טרין ירקות מעודן

פשטידה מרהיבה בצורתה ובעיקר בתוכנה. רצוי להגישה בפרוסות. כשהיא שלמה – המראה חבוי בפנים.

החומרים:
250 גרם אספרגוס טרי (או כמות שווה, משומר)
250 גרם קישואים כהים
3 גזרים בינוניים
צרור פטרוסלינון קטן
צרור שמיר קטן
3 ביצים
כוס (מיכל, שקית) שמנת לקצפת
מלח, פלפל
קורט אגוז מוסקט

ההכנה:
מבשלים את האספרגוס במי מלח (אפשר להוסיף למים מעט מיץ לימון וקורט סוכר) עד שהוא מתרכך. מסננים מהמים. חותכים את הקישואים והגזרים לאורכם לרבעים. מבשלים את הגזרים במעט מים במשך 10 דקות. מוסיפים את הקישואים וממשיכים לבשל עוד 5 דקות ביחד. מוציאים מהסיר ומסננים מהמים.

קוצצים דק את הפטרוסלינון ואת השמיר. מניחים אותם בקערה בינונית ומוסיפים את הביצים והשמנת. טורפים היטב ומתבלים במלח, פלפל ואגוז מוסקט.

משמנים היטב תבנית מוארכת (כמו לעוגה אנגלית). רצוי לרפדה ביריעת פלסטיק לאפייה (קוקי). מסדרים את הירקות: תחילה שיכבה של קישואים, עליה גזר, עליהם את האספרגוס ושוב גזר ומסיימים בשכבת קישואים.

יוצקים על הירקות שבתבנית את תערובת השמנת.

ממלאים תבנית שטוחה במים חמים ומניחים בתוכה את תבנית הטרין. מכוונים את התנור לחום בינוני־נמוך (170 מעלות) ואופים כשעה.

מוציאים מהתנור ומצננים את הטרין בתבנית. מגישים בחום החדר. אפשר גם לצנן לחלוטין במקרר, דבר המקל על הפריסה. אם יש מיקרוגל, אפשר לחמם כל מנה בפרוסות, על צלחת ההגשה. אפשר להגיש קר.

יפה להוסיף לטרין רוטב קל הכנה: מערבבים גביע יוגורט עם מעט פלפלת אדומה מתוקה ומעט פלפל לבן. יוצקים על הצלחת, לצד כל פרוסה.

עוין של יופי. שילוב של צבעים וטעמים מ...

פשטידת גבינה יוונית

כאן כבר אי אפשר להתכחש למידה מסויימת של טירחה – אבל התוצאה הנימוחה־פריכה, משתלמת. טעים מאוד חם, פושר ואפילו קר.

החומרים:
100 גרם חמאה
4 כפות קמח
1¼ כוס חלב
מלח, פלפל לבן
400 גרם גבינת פטה
5 ביצים
400 גרם (חבילה) עלי בצק פילו
100 גרם מרגרינה

ההכנה:
ממיסים 50 גרם מהחמאה. מוסיפים את הקמח ובוחשים היטב. מוסיפים את החלב בהדרגה, תוך בחישה ומבשלים עד שמתקבל רוטב סמיך מאוד. מסירים מהלהבה ומתבלים במלח ופלפל.

מפוררים את הגבינה ומוסיפים אותה לרוטב החם. בוחשים עד שהגבינה נמסה. מוסיפים את הביצים זו אחר זו ובוחשים היטב אחרי כל תוספת.

ממיסים את שארית החמאה עם המרגרינה. משמנים היטב תבנית מלבנית (25X35) ומניחים בתחתיתה עלה בצק. מורחים בתערובת המרגרינה והחמאה ומניחים עלה נוסף. ממשיכים להניח כך 6 עלים, כשכל עלה מרוח בשכבת תערובת חמאה. על העלה השישי מורחים ¼ מתערובת הגבינה ומניחים עליו עלה נוסף. מורחים בתערובת החמאה המומסת ומניחים ¼ נוסף מתערובת הגבינה. ממשיכים להניח עוד פעמים, לסרוגין, עלה בצק מרוח בחמאה ו־¼ מתערובת הגבינה. מסיימים בהנחת 6 עלים של בצק, מרוחים בתערובת החמאה המומסת.

בעזרת סכין חדה, מסמנים על פני השכבה העליונה של עלי הבצק (בעומק 3 עלים בערך) ריבועים בגודל 5 ס"מ.

אופים את הפאי בתנור שחומם מראש לחום בינוני (180 מעלות) כ־40 דקות או עד שפני הפאי מקבלים גוון זהוב־חום. חותכים לריבועים, ממתינים 20 דקות לפחות ומגישים אותם חמימים או בחום החדר.

שכבות. גבינה ועוד גבינה והרבה עשבים

קפיצית בקוטר 22 ס"מ או פחות.

מערבבים את הגבינה עם מיץ הלימון, הקליפה המגוררת, מלח ופלפל לפי הטעם.

ממיסים את הג'לטין במים הרותחים, מצננים לחום החדר ומוסיפים לתערובת הגבינה.

מקציפים את השמנת לקצפת יציבה ומקפלים לתוך תערובת הגבינה. יוצקים לתבנית עם תחתית הקרקרים ומכניסים למקרר ל־4 שעות לפחות.

לפני ההגשה, מעטרים את פני המעדן בעגבניות פרוסות, בצל ירוק ופרוסות הביצים, כשכל החומרים סדורים במעגלים על פני הגבינה. אפשר להוסיף גם שקדים קצוצים, אגוזים ועשבי תיבול – לפי הטעם.

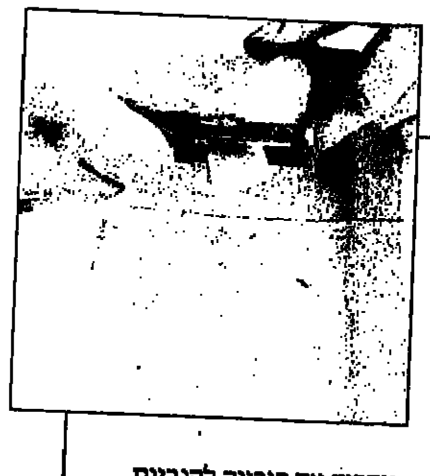

פטנט עולמי
פתיתי גבינה

הכי קל לגרר גבינות קשות במגררת פשוטה. עוד יותר קל לעשות זאת במעבד מזון (להשתמש תמיד בגבינה קרה. אם היא אינה יבשה מאוד – כדאי אפילו לאחסן בהקפאה למשך 30 דקות לפני שמגררים). אבל תראו איזה יופי של קישוט אפשר להכין מגבינה (רצוי כזו שאין בה הרבה חורים אבל היא יבשה דיה), בעזרת קולפן ירקות פשוט:

חותכים את הגבינה לקוביות מוארכות. קולפים מכל קובייה פתיתים, בעזרת הקולפן. מקשטים סלטים, מיני מאפה או מרקים.

חדש
בחומר הצבעוני
ביד היוצר

באחד המדורים הקודמים סיפרנו על ספר קישוטי המרציפן של טובה ארן. בישרנו לכם את האני מאמין של הגב' ארן לאמור: ילדים אוהבים לצייר בפלסטלינה, ילדים אוהבים לאכול מרציפן, משמע ילדים יאהבו גם להכין יצירות מרציפן בשעות הפנאי המתרבות והולכות, בימים אלה. אחד מיצרני המרציפן הגדולים בארץ, חברת המרשלג, לא אחר להרים את הכפפה. הוא הוציא לשוק את "מרציפן שמח" אריזה נהדרת של קוביות מרציפן בשישה צבעים. יופי של רעיון וכל הכבוד לביצוע: אריזה נוחה, שאפשר להחזיר למגש הקטן שבתוכה את המרציפן הלא מנוצל ולעטוף מחדש ברדיד אלומיניום או יריעת פלסטיק. הטף עושים חיים וגם המבוגרים נהנים (מהשקט ומהתוצאות). ועוד חדשות מבית המרשלג: בקרוב אפשר יהיה לרכוש את המרציפן הצבוע בקוביות גדולות של צבע אחד (במשקל 125 גרם לכל צבע). אגב, לא מוכרחים להיות ילדים כדי לעסוק ביצירות המרציפן. אני מכירה גם כמה מבוגרים(ות) שמוצאים בכך עיסוק העונה לחוש היצירה והזללנות גם יחד.

שמח בסטבח. מרציפן לילדים.

מעין פשטידת גבינה קרה

וריאציה לא מתוקה על עוגת הגבינה הקרה. מראה מרשים ביותר וגם הטעם לעילא ולעילא. מגישים ישר מהמקרר.

החומרים:
100 גרם קרקרים
50 גרם חמאה, בחום החדר
מלח, פלפל
500 גרם גבינה לבנה שמנה (9%)
מיץ מלימון שלם
קליפה מגוררת מ־½ לימון
שקית (14 גרם) ג'לטין טהור
½ כוס מים רותחים
כוס (מיכל, שקית) שמנת לקצפת

לעיטור:
2 עגבניות, פרוסות דק
בצל ירוק, קצוץ
2 ביצים קשות, פרוסות

ההכנה:
מפוררים את הקרקרים (בתוך שקית פלסטיק שעליה עוברים עם מערוך). מערבבים אותם עם החמאה ומעט מלח ופלפל ומהדקים לתחתיתה של תבנית

בסיס: פשטידת גבינה בסיסית על מצע של בצק פריך. וריאציה המתאימה במיוחד לאירוח.

ÖKO_SYSTEM
ÖKO חסכון 20% באבקה AEG

חדש
מ־AEG גרמניה!
מדיח כלים אלקטרוני FAVORIT 635
חסכוני יותר! שקט יותר!
צעד גדול לפני כולם!

במחלקת המחקר והפתוח של AEG - גרמניה, חושבים כל הזמן, איך לשפר ולייעל עוד יותר, את מדיחי הכלים המצויינים של AEG.
התוצאה; FAVORIT 635, מדיח הכלים האלקטרוני, החסכוני והשקט ביותר!

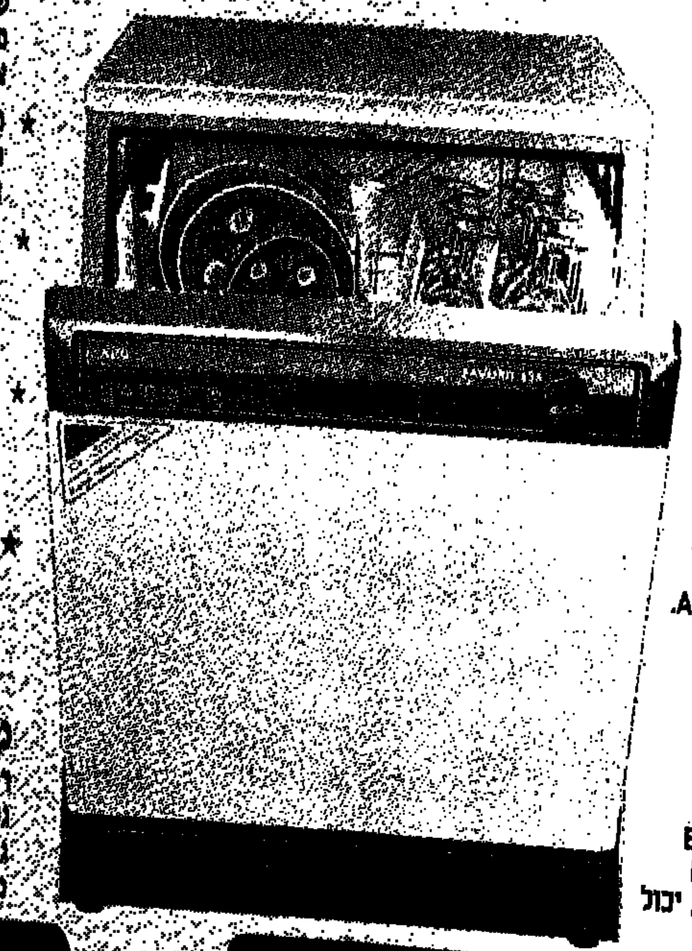

7 — 7 תכניות משולבות, לתפעול יעיל, תכליתי ונוח יותר.

החסכוני ביותר בצריכת מים וחמרי ניקוי.

אפשרות חיבור לברז מים חמים, לחסכון בחשמל, ובזמן.

קיבולת: מערכת מלאה ל־12 איש.

התזת מים היקפית בשיטת ה־VARIO, הבלעדית ל־AEG.

שסתום בטחון, מונע חדירת מי ביוב לתוך המדיח.

15 — 15 שנות בטוח שרות ע"י EVIS (רק מי שבטוח כל כך באיכות, יכול להציע זאת).

יתרונות נוספים:
* המוף החיצוני עשוי פלדה ומצופה ב־4 שכבות של: אבץ, פוספט ושתי שכבות צבע אמאיל.
* מיכל המדיח והדלת הפנימית עשויים פלדת אל־חלד - נירוסטה.
* גובה הסלסלה העליונה, ניתן להתאמה, מאפשר שטיפת כמות גדולה יותר של כוסות.
* מכסה המדיח משמש כמשטח עבודה וניתן להסרה ולהתאמה מתחת לשיש.
* בתכנית החסכונית המקוצרת:
  - רק 0.9 קוט"ש חשמל
  - רק 15 ליטר מים
  - רק 30 דקות הפעלה.

מידות:
רוחב: 60 ס"מ, עומק: 60 ס"מ
גובה עם משטח: 85 ס"מ
גובה ללא משטח: 82 ס"מ
מרווח התאמת גובה: 1.5 ס"מ

AEG
מסורת של איכות!
יבוא ושיווק בלעדי: אלקטרו • ויסמן בע"מ

תלמה אדמון

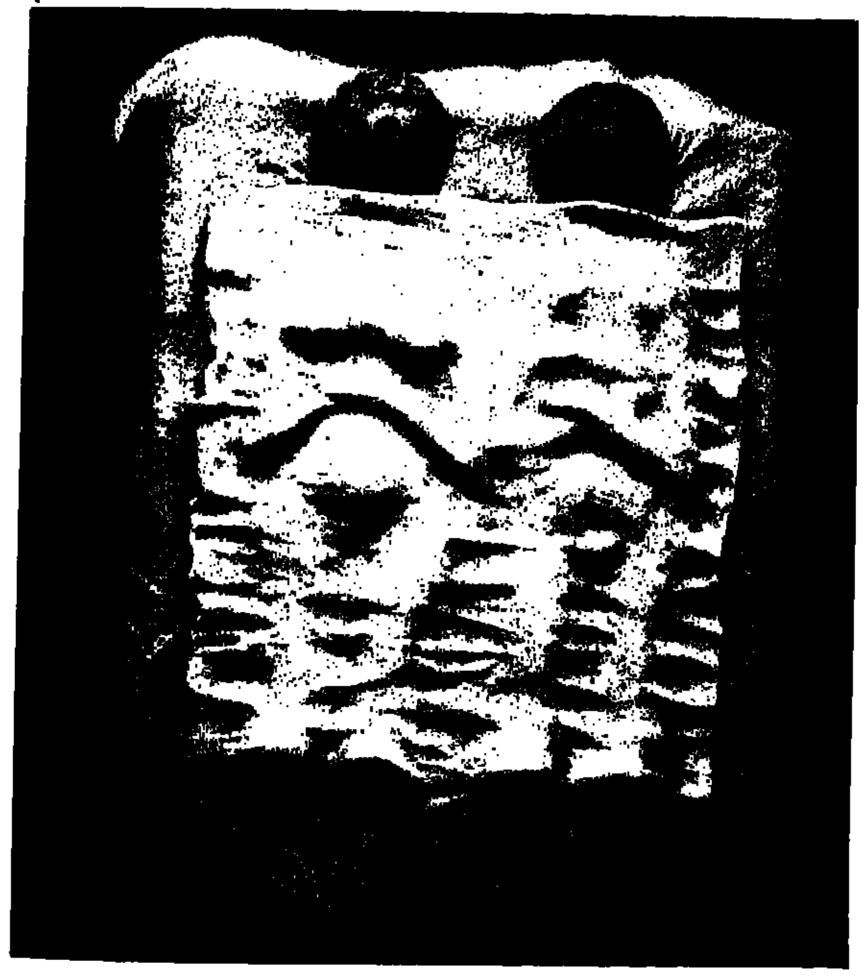

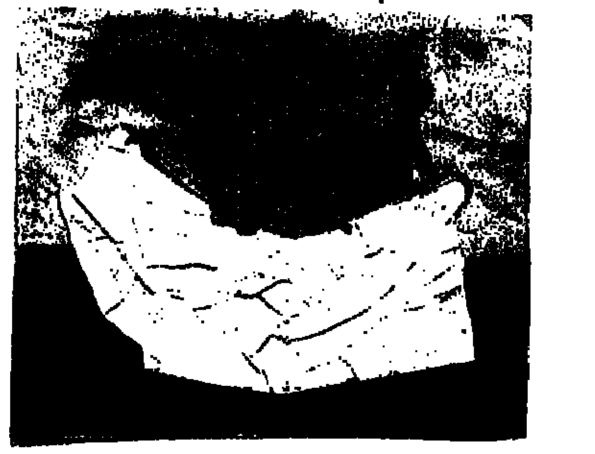

מה קורה מתחת לסדין

לאה מג'רו מינץ משוחחת בחומר. פסלת ירושלמית, שחלק אינטגרלי מיצירתה הוא התעוד שלה בספר. עכשיו יצאה מג'רו מינץ עם ספר שלישי (בהוצאה עצמית), "שיחות בחימר – היא, הוא, הסדין וכל היתר". הדמויות הנשיות הרכות של מינץ משתקות הפעם עם בד. חיתול, סדין, תכריך. מחזור החיים האנושי כפי שרואות אותו האצבעות הנוגעות בחומר.

הדמויות של מינץ, לעתים בגודל אנושי, מציצות מעל גגה ובפתח ביתה שבירושלים העתיקה. גם בבית סבה בנווה צדק יש תצוגה של עבודותיה. לפני שנים מספר שיפצה מג'רו מינץ את בית שמעון רוקח, בשכונה הראשונה של תל־אביב. היא מרבה לאחד סמלים. העיסוק שלה בחימר, נובע לדבריה מתחושת הנגיעה בחומר העתיק ביותר, עם אפשרות למתן ביטוי לצורות החדישות ביותר. "עם חימר", היא אומרת, "בונים, לא מחסירים".

בספר הנוכחי מופיעה לראשונה דמות גברית ביצירה של מג'רו מינץ. ומתחת לסדין, באותה רוח מבודחת, רכה, מתרחשת אהבה. הקדרות רחוקה מיצירותיה, כפי שהיא רחוקה מפניה. "כל פעם שאני רוצה לעוף, הפיסול מחזיק אותי צמודה לריצפה", היא אומרת. "הפיסול הוא ארצי ואדמתי". לפי הפסלים שלה, הפיסול גם משעשע. ■

1. לאה מג'רו מינץ: "כשאני רוצה לעוף".

2. "השיחות עם החומר מחייבות מעורבות טוטאלית של כל כולך – אצבעות, עיניים, מחשבה, יצרים".

3. "חיבת נח מסמלת בעיני את המאבק להישרדות בעולם שטוף פורענויות".

4. "הסדין וכל היתר".

שען הצלה אישי מהפכני איד טאצ'
חדש

איד טאצ' ת.ד. 33044 תל־אביב טל. 255826
א.ס. שיווק וקידום מכירות בע"מ

האקדמיה מצדיעה לחיל האוויר

יום עיון על "תרומתו של חיל האוויר לבטחון ישראל" יהפוך למסורת שנתית בין חיל האוויר וטייסיו לבין המחלקה לארץ־ישראל באוניברסיטת בר־אילן. יום העיון הראשון נערך לפני כחודשיים וכעת הוחלט על מסגרת קבע, האמורה לחזק קשר זה.

מה הקשר בין המחלקה ללימודי ארץ־ישראל ולחיל האוויר? הקשר הוא ד"ר איבון פרידמן. מתברר, כי שמה של ד"ר פרידמן, ראש המחלקה ללימודי ארץ־ישראל באוניברסיטת בר־אילן, הפך לשם דבר בקרב טייסי חיל האוויר שרבים מהם נמנים על תלמידיה ובוגריה. ד"ר פרידמן החליטה להנציח בדרך זו את אחד מתלמידיה, הטייס סא"ל

ד"ר איבון פרידמן

ציון בר־און, מפקד טייסת מסוקי תקיפה, שנהרג לפני כשנה במהלך אימוני קרב. לבר־און ז"ל היו שתי אהבות עיקריות בחיים: חיל האוויר וארץ־ישראל. את אהבתו השניה העמיק באמצעות לימודים אקדמאיים ועסק רבות גם בצילום אווירי.

ד"ר פרידמן חיברה את הנתונים וגייסה לעניין את בכירי חיל האוויר ומפקדי החיל לשעבר ויחד עם אנשי האקדמיה יצרה מסגרת, שבה יקחו חלק מדי שנה חיל האוויר וטייסיו. ■

הגולף והאשה הישראלית

את משחקת כבר גולף? אם לא, סימן שאת לא בעניינים. ואת לא "אין". אבל אל חשש, את לא לבד, בירור מעלה שרוב הנשים בארץ הן לא "אין".

אמנם בשנים האחרונות רשם לעצמו מועדון הגולף של קיסריה הצלחה מרשימה בהיקף הצטרפותם של אנשי עסקים ישראליים למועדון האכסלוסיבי הזה. חברות במועדון כזה הולכות יפה עם הפוזה של "הישראלי המצליחן". אבל מקומן של נשות העסקים ונשים בכלל במועדון זה הוא זעום ביותר. אם כבר יש נשים אז הן בחזקת "נשים של..."

נתונים אלה מפליאים בעיקר בשל העובדה שמשחק זה אינו דורש מאמץ גופני רב. כאן הדגש הוא על יכולת הריכוז והחשיבה.

טינה ואן דר פליט בחברתן של מלכת היופי שירלי בקמורדכי ונערת ישראל דורית כהן.

לדברי אלון בן־דוד, מנהל מועדון הגולף, משחק זה מתאים מאוד לנשים ומאז גברה המודעות שמגיל 40 ומעלה משחקי טניס וריצה אינם ספורט מתאים, הרי הגולף הוא הפתרון האידיאלי. מה שיותר חשוב זה שנשים מצליחות יותר מהם במשחק שצריך להשקיע בו מחשבה.

האם לכן הגברים אינם מעודדים את הנשים לקחת בו חלק? ייתכן. ■

על אינדיאנים וליברלים

זוכרים את משנתו של ג'ורג' אורוול? את שטיפות המוח בהן ילעיטו את ההמונים המטומטמים? אנחנו נמצאים במקום טוב באמצע. קחו לדוגמה את המפלגה הליברלית. איפה שם המפלגה? ואיפה ליברליות?

בימים אלה עומדים במפלגה זו לבחור את מועמדיהם לכנסת. השאלה המרכזית היא, האם מפלגה זו מריצה גם נשים לבחירה? איפה.

אפילו מקומה של ח"כ שדה

דורון כבר אינו מובטח. אמנם, בין השמות האחרונים ברשימה, נמצא שם של אשה אחת אלמונית וזהו. למירוץ ייכנסו הליברלים הנאורים בלי נשים וכנראה גם בלי צעירים חדשים ומבטיחים.

הנה, יש להם שם צעיר אחד בשם עו"ד גד אסולין הנושא בתואר של יו"ר דור ההמשך. צריך לבחור אותו רק בגלל עובדה אחת. כבר שנים הוא כותב מיזכרים ותזכירים לשרי האוצר השונים ובהן הצעות לייעול המשק. הצעות שאף שר הרוצה לשמור על כיסאו לא יממש אותם – וכי מי רוצה לכרות את הענף עליו הוא יושב? אולם כלכלנים, שניתחו הצעות אלה, אומרים

שאילו אכן היו משתמשים בעצות אלה יכלו החוליים של המשק הציבורי לעלות מזמן על דרך המלך. עצה אחת מתוך המאות, טוענת, למשל, כי יש צורך שמשרדי הממשלה יעבדו עד לשעות הערב וכי יש לנצל ניצול מלא את מיבני משרד הממשלה.

אך אין נביא בעירו. אסולין משמש כיועץ השקעות ופיתוח של מדינת נבאדה. עבור האינדיאנים והצ'יף שלהם, לורנס אסטור, הוא האורים והתומים בכל הקשור בהשקעות ובכספים. אבל הבעיה היא שלא האינדיאנים הם שצריכים להעביר את אסולין לכנסת. ■

אלמנות ממהרות

זן חדש של אלמנות הולך ומתפתח בתל־אביב. זוהרות, יפות, צעירות ובעיקר גם מאוד עשירות. האחרונה שבהן היא מירי וייסברג אלמנתו של האדריכל יורם רסקין.

מה שמייחד אלמנות מסוג זה מסתם אלמנות מסכנות היא העובדה שכולן מסובכות במשפטים עם ירושת הבעל. הנה, למשל, רק הובא יורם רסקין לקבורה וכבר למחרת היום התפרסמה ידיעה בעיתונים כי מירי וייסברג הגישה בקשה לבית המשפט שימנה מנהל לעזבונו של רסקין.

מה הדחיפות, אי אפשר לחכות לפחות עד גמר השבעה?

עו"ד בני קרייתי, שמונה על־ידי בית המשפט למנהל הזמני של העזבון, טוען שבמקרים כאלה אכן אין אפשרות לחכות. "מדובר בעסק עובד ובכדי שהעסק ימשיך להיות חי צריך לפעול במהירות. מדובר בסכומים גדולים, בזכויות חתימה על צ'קים ויש חשש שקליינטים של המשרד יעזבו אותו. צריך להמשיך הכל כרגיל בכדי לשמור על הזכויות של היורשים. חוץ מזה את הבקשה לבית המשפט לא הגשתי בשמה של הגברת וייסברג, אלא בשם כל בני המשפחה, בשם כל היורשים".

לדברי עו"ד קרייתי, שהוא בדרך כלל מפרק של חברות בנייה גדולות, הגשות פירוק כמו במקרה של רסקין הם צרות של אנשים עשירים בלבד. ■

פחד, פחד

מערכת הבחירות הנוכחית הולכת להיות החמה ביותר ממה שידענו עד היום. שם המשחק יהיה בלהפחיד.

דוגמא למה שמצפה לנו נתנו לפני שבוע "נסיכי חירות", שהתארחו בביתו של ח"כ מאיר שיטרית. אם הם מדברים כך – מה יגידו אזובי הקיר?

היו שם: אהוד אולמרט, דן מרידור, ביבי נתניהו, רחל קרמרמן, עוזי לנדאו ועוד רבים הרצים לבחירות.

ח"כ אהוד (המפחיד) אולמרט, בתוקף היותו חבר בוועדת חוץ ובטחון, מספר בבטחון מלא ועל

סמך ידע אישי, כדבריו, על קיומו של הסכם חשאי בין שמעון פרס, שולץ ושוורדנאדזה, לפיו אם פרס ייבחר ב־1 לנובמבר לראש ממשלה "מובן מאליו ולא מן הנמנע שתוך 15 יום תיפתח ועידה בינלאומית" – ואז מי ישורנו.

"האמינו לי", אומר אולמרט בלהט, "הכל מוכן, אני מדבר מתוך ידע אישי".

הקהל משתכנע בקלות, כי למחרת הבחירות הולך פרס לחסל את מדינת ישראל ולתת אותה על מגש לערבים ולרוסים. "הם (המערך) בעד נסיגה, בעד ויתורים, בעד חלוקת הארץ. הפעם זה אופראטיווי".

מעניין אם מישהו זוכר מי ויתר על סיני ומי הרס את ימית.

מהרה ומחזיק אחרי אולמרט בנימין נתניהו, שגם הוא אינו מתבטא באצילות־יתר. מגנה את הופעות אנשי המערך בפני יהדות ארה"ב וטוען: "הם עברו אלינו. למה הם הולכים לארה"ב. סנה, שמה, מנה, יהדות ארה"ב כבר לא שמאלנית. היא זזה ימינה". תוך כדי כך מגלה נתניהו, כי הביטוי לכך הוא הכסף החדש הזורם לתנועת חירות.

כסף חדש?

"יש היום בארה"ב הרבה כסף חדש. מיליארדרים, בפירוש לא מיליונרים, שהחלו לתת כסף לתנועת חירות. זה לא רק כסף חדש, אלא גם כסף ישן, שעזב את המערך ועובר אלינו". ■

חלום הרזון

בחורף, אנחנו נוטים לעלות במשקל: ראשית, יושבים יותר בבית - ובמקום להתעמל, מתנחמים במזון עתיר קלוריות. שנית, שכבות הבגדים העבות מסתירות את כל הקלוריות העודפות. אבל עכשיו, עם בא הקיץ וימות הביקיני, כדאי ואפשר ללמוד להתרחק מהמקרר ולהקפיד שהגיזרה תהיה במיטבה.

ראשית – היכנסו למשטר. סוד הרזייה פשוט למדי: ווסתו את כמויות האוכל. אבל את זה, כמובן, קל יותר להגיד מאשר לבצע. להלן כמה עצות שיעזרו לרדת ממסלול הולילה. (העצות ניתנות בלשון נקבה, משום שמרבית "עושי הדיאטה" הן נשים, אבל ברור שהכוונה היא גם לגברים שביניכם).

תכנון מוקדם

הקדישי מזמנך הפנוי בסוף השבוע כדי לתכנן את הדיאטה ולקנות את המצרכים לשבוע הבא. קני אוכל מזין בכמות המספיקה לארוחות בוקר, צהריים, ערב, וארוחות קלות, במשך שבעה ימים. ודאי שקנית כמות שתחסוך ממך טיולים תכופים לסופרמרקט הקרוב, כי במקרה כזה, יתכן שלא תוכלי לעמוד בפני הגלידות, הממתקים ושאר הפיתויים שתראי. הכיני חטיפים 'בטוחים' בטווח השגה: גזר, גבעולי סלרי ופירות טריים.

להתמלא לפני הארוחה

עשרים דקות לפני שעת הארוחה, שתי כוס מים גדולה: לעסי פרי או ירק עשירים בסיבים, כמו גזר או תפוח. כך תירסני את תיאבונך ותימנעי אכילת יתר.

אכלי בנחת

הקדישי לפחות עשרים דקות לכל ארוחה, והבטיחי עצמך מפני הפרעות במהלכה. כשאת אוכלת במהירות, או עוסקת בפעילויות נוספות במהלך הארוחה, אינך מודעת לכמויות שאכלת. במקרה כזה, בלי שתרגישי בכך, תצטרכי יותר מהדרוש ותרגישי כאילו לא אכלת דבר.

חלופות קלוריות לחטיפים

לפני שאת מתנפלת על גביע גלידה ענק, חשבי מדוע את משתוקקת לו. האם את באמת רוצה גלידה, או שפינוק אחר, בעל הרבה פחות קלוריות, יספק אותך?

כשתוקף אותך חשק לחטיף, בדקי ברשימה זו ומצאי אלטרנטיבה דלת־קלוריות שתספק אותך.

אסורים בתכלית!

פריכים: אגוזים, גרנולה, כל הטוגנים, חטיפי גבינה צהובה, קרקרים, פופקורן במיקרוגל.

תחליפים

פריכים: אגוזי סויה, פריכיות אורז, ירקות חתוכים, תפוחים, פופקורן מוקפץ.

אסורים בתכלית!

מלוחים: בוטנים, תפוחי אדמה מטוגנים, צ'יפס.

תחליפים

מלוחים: פריכיות אורז, קרקרים דלי מלח, כעכים, פרוסות מלפפון חמוץ

אסורים בתכלית!

"מתחלקים": גלידה, גבינת 'ברי', מיטבל אבוקדו, חמאת בוטנים, מוס, שמנת

תחליפים

"מתחלקים": רסק פירות, גבינה כחושה, מיטבל ול־שומן, רסק תפוחים, יוגורט דל שומן

כושר, כושר

אל תניחי למצב רוח ירוד להיות תירוץ לא להתעמל. למרות שהתעמלות אירובית היא הדרך הבטוחה ביותר לעיצוב הגיזרה, ישנם סוגי ספורט נוספים למי שאינה רוצה (או אינה יכול) להשתתף בקביעות בחוג אירוביקה.

• בכל פעם שעליך לעשות מרחק קצר, עד שני ק"מ - לכי ברגל; זה לא יגזול זמן רב מנהיגה במכונית, ויעצב את הרגליים ואת הישבן.

• בכל הזדמנות אפשרית, עלי במדרגות במקום לנסוע במעלית. אם המשרד בו את עובדת ממוקם בקומה החמישית, או מטה מזה, ותרי על השימוש במעלית.

• החזקי משקולות קטנות ליד הטלוויזיה וליד הטלפון, לאימון הרגליים ופרקי הידיים בזמן צפייה במבט ספורט, או שיחה ממושכת עם חברה.

• מדי שעה במשך יום עבודתך, עשי הפסקת תרגילי זוטא: התהלכי ברחבי המשרד במשך שלוש דקות; מתחי רגליים, זרועות וגב. אם את נאלצת לשבת ליד שולחן עבודה במשך כל היום, הפעילי מדי שעה קבוצת שרירים שונה. בעשר בבוקר כווצי את שרירי הבטן, במשך שלוש דקות. שחררי וחזרי על כך עשרים פעם. לקראת שעות הצהריים, חזרי על התרגיל עם שרירי הירכיים; בשעה אחת – כווצי את שוקיך; בשתיים – את שרירי החזה, בשלוש אחר הצהריים עבדי על זרועותייך, ובשעה ארבע כווצי את שרירי הישבן.

פינוקים דלי־קלוריות

רוב הדברים הטעימים הם, למרבה הצער, משמינים. מה לאכול כשמתחשק משהו חם וטוב, שלא יוסיף סנטימטרים להיקף? נסו את הסיפוקים הבאים – בסגנון האוכל המתאים לגופכם.

• ארוחות בוקר מרוות – אפשר לסמוך על שיבולת שועל עם קערית יוגורט וקינמון; חביתיות עם רסק תפוחים; פרוסת בננה חמה; אשכולית מאודה ועליה ריבה דלת קלוריות; אפיפיות מחיטה מלאה; בייגלע עם גבינת־שמנת דלת קלוריות; דגני־בוקר עם חלב רזה

• ארוחות ערב נפלאות לגיזרה – רטאטוי, לזניה עם ירקות על מצע טופו, ספגטי עם רוטב עגבניות קל, תבשיל דגים, צדפות נוסח מנהטן, מרק כרוב.

• תוספות קלות – צרפי למזון תוספות של עגבניות מאודות, חציל אפוי, או מבחר ירקות מאודים עם פרורי גבינת פרמזן; תפוחי אדמה אפויים ממולאים בתרד וגבינה רזה; דלעת אפויה.

• קינוחים הלמי־רזון – הארוחות הטובות ביותר לגיזרה צריכות להסתיים בתפוחי עץ אפויים, או בכננות טארות עם יוגורט דל שומן; נזיר תמרים; אגסים חלוטים ברוטב רומרמניות ומיץ תפוחים; שוקו דיאטתי; פירות טריים – קיווי, אגסים או מנדרינות.

10 מיתוסים על דיאטה

אני לא צריכה דיאטה, רק אוכל פחות - די הגיוני להניח שאם תאכלי פחות, באופן אוטומטי תורידי ממשקלך, אבל זה פשוט לא נכון. חשבי על גופך כעל מכונה: כשאת מורידה את כמות הדלק שהיא מקבלת, היא תפעל לאט יותר; באותו אופן, כשתורידי את תצרוכת המזון, הגוף יאט את חילוף החומרים שלו וישרוף פחות קלוריות. נוסף לכך, מחקרים מורים כי כאשר אנשים צורכים פחות מ־1200 קלוריות ביום דיאטה, הם יאבדו מרקמות השריר ולא רק מרקמות השומן (שריר שוקל יותר משומן, אך נפחו קטן יותר). לכן, יתכן כי למרות שהמאזניים יראו ירידה במשקל, למעשה תהיי שמנה יותר, כגלל שאחוז השרירים בגוף ירד, ואחוז השומנים יעלה.

אני יכולה לרזות בכוחות עצמי - רוב האנשים מרבים לדבר על דיאטה, אך לא מרבים לעשות משהו בעניין. גם אם את מכירה את סוגי המזון המתאימים ואת הכמויות הרצויות, לא יהיה לך קל להיכנס למשטר של דיאטה, אם אין מי שיעודד אותך בשמירה עליה. סביר להניח שתתעוררי בכל בוקר ותבטיחי לעצמך לאכול בדיוק לפי התכנית, אך תיסוגי מהבטחתך במשך היום. מדוע שלא תצטרפי לקבוצת שומרי משקל, או תקימי בעצמך קבוצה תומכת כזו אם את מתחייבת בפני קבוצה, משפחה ובפני עצמך – תקבלי את העידוד לו את זקוקה.

לעולם אל תאכלי בין הארוחות - למעשה, דיאטיקנים ממליצים כתום על אכילת מלפפונים, גזר, מרק דלי קלוריות ומזונות נוספים מסוג זה, כדי להחזיק מעמד בין הארוחות. כך שאם את חובבת מושבעת של נישנושים, הביאי עימך למשרד שקית גדולה מלאה ירקות חתוכים, בעזרתה תתגברי על פיתוי ממתקים ושאר מאכלים אסורים, במשך שעות העבודה.

אפשר לאכול הכל, רק בכמויות קטנות - למרות שנראה הגיוני, שאם נצמצם את הכמויות שאנו צורכים בדרך כלל, נשיל מעלינו כמה קילוגרמים, עדיף לאכול כמויות גדולות יותר ממזון שונה מהרגיל – עתיר סיבים ודל שומן. וההוכחה לכך – אנשים שחושבים כל הזמן על הרזייה הם בדרך כלל אלו שהכי אוהבים לאכול. כשאת מאמצת שיטת הרזייה זו, אינך צריכה לצמצם את כמויות המזון, רק להחליף את מרכיביו.

כל הקלוריות שוות – ההיפך הוא הנכון. הדיאטה שלך לא תצליח אם תאכלי מנת גלידה במקום מזון דיאטתי בעל אותה כמות קלוריות; מחקרים הראו כי קלוריות שומן משמינות יותר מקלוריות שמקורן בחלבונים ובפחמימות. נראה שהגוף שורף קלוריות בעת הפיכת חלבונים ופחמימות לשומן לאיחסון, בעוד שקלוריות־שומן עודפות נשמרות בגוף כפי שהן.

חלבון הוא המזון הדיאטתי הטוב ביותר – רובנו סבורים שדגים ועופות הם המפתח לירידה במשקל. אך עורף חלבונים נאגר בגוף בצורת שומן.

התעמלות מעוררת רעב – אם זה היה נכון, כל מי שעוסק בספורט היה משמין. למעשה, תרגילים מדורגים עשויים לדכא את התיאבון. נוסף לכך, תרגילי התעמלות עוזרים לרדת במשקל, בכך שהם שורפים קלוריות; הם עשויים להגביר גם את חילוף החומרים, כך שתשרפי יותר קלוריות מאשר בדרך כלל.

מרק צח. פתרון דיאטתי נפלא – מרק צח הוא מלוח מכדי להוות עזר חשוב בדיאטה. לפי מחקר שנעשה באחרונה, המלח גורם לגוף לספוג כמות גדולה יותר של קלוריות.

אם אדלג על ארוחת הבוקר, ארד במשקל – ארוחת הבוקר היא חובה, אפילו כשאינך בדיאטה, כדי לספק אנרגיה להתחיל עמה את היום. נסי לאכול ארוחת בוקר גדולה, וארוחות צהריים וערב קטנות יותר, או שתאכלי שש ארוחות קטנות במשך היום.

דיאטות אינן פועלות – המיתוס הזה נוצר, משום ש־95 אחוז מהאנשים שהורידו במשקלם העלו אותו שוב תוך שנה. כל הדיאטות עובדות, אם עושים אותן כמו שצריך, אבל אנשים חוזרים לשיגרת האכילה הרגילה. אל תחזרי להרגלי האכילה הישנים שלך, אבל הבטיחי לעצמך דיאטה קבועה, שאינה חמורה עד כדי כך שלא תוכלי לעמוד בה.

לורה שטיין

להסתכל במראה בעיניים

בבגדי הצמר החורפיים אכן קשה לראות שהוספת כמה קילוגרמים מיותרים. אבל את מרמה רק את עצמך. שימי לב לעצות הבאות, להגברת יעילות התזונות:

• הישקלי כל בוקר, לפני המקלחת. אם גילית עליה במשקל, אפילו רק חצי ק"ג, רסני את אכילתך, עד שתחזרי למשקלך הנורמלי. הוצאי מהתפריט רטבים עתירי קלוריות, המנעי ממזון מעובד, מפירות וירקות מטוגנים ומהלחם הלבן.

• אם את מתעמלת בקביעות, יתכן שתעדיפי להסתמך על מבנה הגוף ולא על משקלו. מדדי בכל יום את היקף החזה, המתניים והירכיים. התרחבות של שלושה מ"מ לערך מצריכה יום קיצוב קלוריות. הקפידי ללבוש תמיד פריט לבוש אחד צמוד.

• העבירי את גופך בחינה שבועית. הביטי בעצמך עירומה מול המראה. את אוהבת את מה שאת רואה? החמיאי לעצמך על החלקים הנאים יותר, עבדי חזק יותר על החלקים הפחות נפלאים.

חשיבה רזה

אמנם זה נשמע מוזר, אולם מי שתופס עצמו כאדם שמן, סביר יותר שיאכל יותר. דמייני את עצמך רזה, והניחי למוח לעבוד על העניין.

אל תפסיקי לומר לעצמך שאת חתיכה, ואז תתחילי להתנהג – ולאכול – כמו חתיכה. אם מישהו יציע לך ממתק, שאלי את עצמך האם אדם רזה היה אוכל אותו. הוא וודאי היה מסרב להצעה, וגם את צריכה לסרב לה.

ציירי במוחך תמונה של גופך האידיאלי. עכשיו דמייני כיצד תרגישי עם הגוף הזה, כשתהיי לבושה בו, בבילוי במקום נפלא. חשיבה חיובית אודות גוף יפהפה תעזור לך להשיג את המטרה ולרדת במשקל. ■

מתוך 'לֵיידיס' הום ג'ורנל'
הביאה לדפוס: הדס מנור

לי מיני

טיפול

ילדי האיידס

מה יכולה החברה לעשות למען תינוקות שנולדו כשבגופם מקנן נגיף האיידס? באלבני שבמדינת ניו־יורק פתחו בשבילם לא מכבר מעון מיוחד, ראשון מסוגו בחלק זה של ארה"ב, שהיום כבר שוכנים בו 11 תינוקות. אלה מהם שהנגיף שבגופם "יתעורר", אין הרופאים קוצבים להם חיים מעבר לגיל ארבע או חמש. לגבי האחרים, אומרים המומחים, כי כשיגדלו – אולי "ייעלם" הנגיף מדמם. משהדבר יוכח בוודאות, הם יומסרו לאימוץ.

המעון הוקם בידי מי שגם מנהלת אותו, האחות ג'ויס, השייכת למסדר דתי שהקים בעיר גם מעונות לטיפול בנערות שהרו מחוץ לנישואים. הוא קרוי על שם הכומר מייסד המיסדר, האב מיכאל פראנו, "מגן העניים וחסרי הישע", ומעניק טיפול מסור ואחראי לילדים שכמו כל נפגעי הנגיף, רגישים במיוחד לפגיעת זיהומים. לדברי האחות ג'ויס, תינוקות אלה גם רגישים במיוחד, נוטים לבכות "וזקוקים להרבה חום, חיבוקים ואהבה כדי להירגע".

האחות ג'ויס אומרת כי אינה חוששת מהידבקות: "אם הייתי צריכה לטפל בילד חולה בדלקת ריאות, לא הייתי מקדישה שניית מחשבה לסיכוי שאולי אדבק במחלה גם אני. כך גם כאן. איני מפחדת מאיידס. אנו נוקטים בכל אמצעי הזהירות המקובלים. נדמה לי שקשה יותר להידבק באיידס מאשר בדלקת ריאות. הדבר היחידי שמפחיד אותי היא העובדה שכמה מהילדים האלה ימותו בעוד אנו צופים בהם ואיננו יכולים למנוע זאת". ■

שרות "גאמא"

פרח

אפילו בכוס מים...

חסידה סימון מחולון אוהבת פרחים וגם הם אוהבים אותה. בת 48, 3 ילדים, אחרי 25 שנות עבודה כמורה לטבע – פרשה לטובת תחביב שהפך לעיסוק.

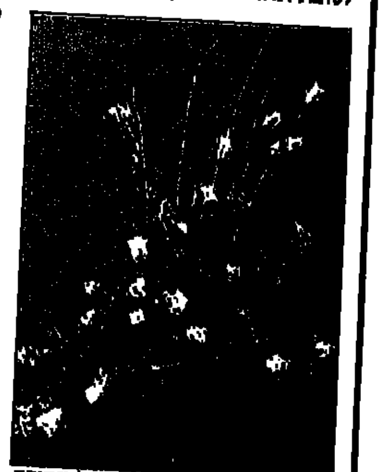

הסידור המונמר, מעשה ידיה של חסידה סימון.

היא למדה סידור פרחים וכעת מעבירה את התורה במתנ"ס בקרית שרת ובעתיד גם בקאנטרי קלאב וב"אורט" חולון.

סידור פרחים אליבא דחסידה, מיועד לא רק למומחים, אלא לאנשים שאוהבים פרחים וטיולים ותוך כדי שיטוט ברחבי הארץ מוצאים חומרים שונים המשתלבים בסידור. מי שרואה את הטבע רק מחלון המכונית – ייעזר בחנויות הפרחים...

סידורים מורכבים וחגיגיים בצד סידורים קלים, המורכבים מפרח אחד או שניים; פרחים חנוטים, פרחי בר ועד לזר כלה הדור – הופכים תחת ידיה האמונות של חסידה סימון למשימה אפשרית בהחלט. לדבריה, "ניתן לעשות סידור פרחים אפילו בכוס מים, יש רק להפעיל את הדמיון". ■

בתיה אבישי

פטנט

לשחרר את היד

לא יודעת אם יש לכם סיבה מיוחדת למסיבות קוקטייל דווקא בימים טרופים אלה. אבל עובדה שאיכשהו הגענו גם לקיץ הזה והקיץ, כידוע, מתאים למסיבות קוקטייל בגן/ על גג/ במרפסת/ על חוף. הסיטואציה מוכרת – עומדים בבגדי אלף, על הפרצוף מודבק חיוך, יד אחת אוחזת בצלחת עמוסה והשניה בכוס מלאה. וזה הרגע שבו רוצים לעשות לך הכרה עם פלוני/ת

וצריך ללחוץ ידיים. נעים מאד, אבל מה עושים? טוב ששאלתם. בדיוק בשביל הרגע הדרמטי הזה הומצא הקליפס. תפקידו היחיד, להחזיק את הכוס צמודה לצלחת ובכך, לתת לכם יד חופשית ללחיצות, חיבוקים, ליטופים, אהלן, טפיחה על שכם וכדומה. תוצרת איטליה. המחיר – 15 ש"ח, אצל טולמנ'ס. ■

מרית ברצקי

הבריחה לבריכה הפרטית

בריכת שחיה בחצר הוילה שלך, הרחק מהחופים הסואנים והבריכות הציבוריות.
עכשיו בהישג ידך! ובמבחר גדלים.
עם "אילון הנדסה" גם לך תהיה בריכה חלומית להתרעננות אחר יום עבודה ובילוי מהנה בסופי שבוע. צלצל אלינו עוד היום לתיאום סיור בבריכות שלנו באיזור מגוריך.
איתנו מגשימים את החלום.

אילנות יועצים לפרסום

אופנת מבט חוגגת 20 שנה

אפנת מבט מציעה חולצות גברים, ילדים ונוער וכן מבחר חולצות גברים למידות גדולות מבדי דיאולן ומשי בטיב מעולה ובמחירים עממיים.

לפרטים נוספים: רח' רענן 19, תל־אביב, טלפון: 03-826592.

אופנת מבט מודה לכל מברכיה ולקוחותיה.

לאופנת מבט
שאו ברכות חמות לרגל חגיגות ה־20 והמשך שיתוף פעולה
אופנת כציבא
יצרני חולצות גברים
דרך יפו 9, תל־אביב, טלפון: 654821

לאופנת מבט
איחולים לבביים והמשך הצלחה
רוברטקס בע"מ
יצרנים ויבואני בדי אופנה
נחלת בנימין 61, ת"א, טל: 625143

לאופנת מבט
איתכם לאורך כל הדרך
עלו והצליחו
"שמש"
יצרני כותנות, פיג'מות והלבשה כללית
סימטת בית חבר 3, תל־אביב, טל. 657637

לאופנת מבט
צרור ברכות והמשך הצלחה
מאחלים: רב־און RAV-ON
יצרני פיג'מות, כותנות לילה, חולצות לכל. הלבשות לבתי ספר, בגדי עבודה לבתי חולים, בתי אבות, מרפאות שיניים וכו'.
ירושלים, רח' כורש 8, טל: 02-222583

לאופנת מבט
ברכותינו הנאמנות לרגל חגיגות ה־20 איתך לאורך כל הדרך
צוארוני פסגה בע"מ ומשפחת שירין
רח' מזרחי 26 ת"א, טל. 829852

לאופנת מבט
המשך שיתוף פעולה שגשוג והצלחה
מאחלים: אופנת לונדון
זילונטקס אברהם לונדון, החלוץ 65, חיפה, טל: 04-661304
אריה לונדון, הרצל 61, חיפה, טל: 04-674293

לאופנת מבט
איתכם לאורך כל הדרך
בלומטקס בע"מ
ייצור ושיווק בדים אופנתיים
רח' הקישון 16 ת"א טל' 823334

לאופנת מבט
ברכות לבביות
אביגיל
ייצור טכסטיל והלבשה
הקישון 13, תל־אביב, טל: 823413

לאופנת מבט
שאו ברכות חמות
י. חיימוביץ
אריזות לקונפקציה
חמשביר 22, תל־אביב
טלפון: 03-825194, 03-815494

לאופנת מבט
ברכות נאמנות לרגל חגיגות ה־20 והמשך הצלחה
בזר הלבשה, הרי יצחק
רעננה, אחוזה 100, טל: 455115

לעזרא היקר
שאו ברכות חמות והמשך הצלחה
אברהם עזיז
חובבי ציון 25
פתח־תקוה 914568

לאופנת מבט
ברכות חמות להמשך הצלחה
מאחל כוכב יהושע (אופנת עדי)
מרכולת 19, תל־אביב

לאופנת מבט
מיטב הברכות והאיחולים
אחים יונה
דובנוסקי 61 ת"א
טל. 7523226-7

אופנת א.י.י.ה. חוגגת 5 שנים

אופנת איית נוסדה ב־1976 ומנוהלת על ידי יוסף אשכנזי אשר תוך כדי עבודת קיבל ייצוג בלעדי ביבוא בדים בעיקר בדי אופנה, משני בתי החרושת הגדולים ביותר בארה"ב "WAM SUTA" ו־"LOUENSHTEN".

כמו כן מייבא אשכנזי בדים מהשוק האירופאי וכיום הוא מחזיק במבחר אדיר של קונפקציית בדים אופנתיים. הודות לשירות האדיב, האספקה הסדירה והמבחר העצום של הבדים מרבית הסוחרים ויצרני האופנה מעדיפים את קשרי המסחר איתו.

אופנת א.י.י.ה.
הקישון 17, תל־אביב, טלפון 837937.

לאופנת א.י.י.ה.
שאו ברכות חמות והמשך הצלחה
אופנת עונות
סגנון כפרי להריון ומידות גדולות
נחלת בנימין 14, מדרחוב
טלפון: 655588

לאופנת א.י.י.ה.
מיטב הברכות והאיחולים והמשך שיתוף פעולה פורה
קווינסי – אופנה לצעירות
מידות גדולות ובגדי הריון
הרצל 24 ת"א, קומה א'
טל' 656404

לאופנת א.י.י.ה.
המשך הצלחה לאורך כל הדרך
מאחלים: אופנת אושר
יצרני אופנה עילית מס' 1 לתינוקות, ילדים ונוער
OSHER
נחלת בנימין 101, ת"א, טלפון: 824313

לאופנת א.י.י.ה.
איתך לאורך כל הדרך
סירוקיה

לאופנת א.י.י.ה.
המשך שגשוג והצלחה
מאחלים: אס ג'י אס
S.G.S.
יצרני חולצות גברים
הקישון 17, תל־אביב, טל. 03-813017

לאופנת א.י.י.ה.
איחולים לבביים
מוסקוביץ שמואל
טכסטיל בסיטונאות בע"מ
טלפון: 672567

לאופנת א.י.י.ה.
איתכם לאורך כל הדרך
אופנת שטיינר
לבונה 30, תל־אביב.
טל: 377730, 378804

לאופנת א.י.י.ה. ליוסי ואיציק
עלו והצליחו והמשך שיתוף פעולה
ארמנדו מודל
אופנת לילד
מטלון 5 ת"א, טל' 822139

לאופנת א.י.י.ה.
איתכם לאורך כל הדרך עלו והצליחו
מברכים ראובן גולדשטיין ובניו
סיטונאי לבדים
נחלת בנימין 10, ת"א, טל: 656502, 653382

אופנת ביוטיפול חוגגת בר־מצוה

אופנת ביוטיפול
ייצור בגדי ספורט ואלגנט
הקישון 14, תל־אביב
טלפון: 823960

לאופנת ביוטיפול
מיטב הברכות והאיחולים לרגל 13 השנים
עלו והצליחו
אורדלטקס בע"מ
וצוות העובדים

לאופנת ביוטיפול
מיטב הברכות והאיחולים
והמשך שגשוג ועליה
מאחלים:
שש + שבע רוזנסון

לאופנת ביוטיפול
מיטב הברכות והאיחולים לרגל י"ג השנים

לאופנת ביוטיפול
צרור ברכות והמשך שיתוף פעולה
מאופנת 770

לאופנת ביוטיפול

בהפקת
שיח תקשורת
מדורי ברכות, פירסומים במעריב

אופנה

יהודית חנך

למעלה: אילנה שוץ. "תפרנית" אבל סורגת. משמאל: יצירה סקורית עם אלמנטים של ים.

סריגה של רב־חובל

כשאילנה שוץ יוצאת להפלגה, היא אף פעם לא שוכחת לקחת זוג מסרגות ופקעת חוטים. כשהים שקט והיאכטה שהיא משיטה מחליקה על הגלים, היא מוציאה את הסריגה. אחרי סיור חנפים בין נמליה הציוריים של קפריסין או יוון, יש עוד יצירה אחת באוסף הסריגים שלה.

אילנה שוץ, היא רב חובל מוסמך, מורשית להשיט יאכטה ששוקלת מאה טון. כדי לזכות בתואר זה, עבדה קשה שנה שלימה. עברה בחינה בים הפתוח שנמשכה יום שלם, ורק אז הצטרפה למועדון תקטן מאוד של נשים שזכו לו. היא למדה על זרמי מים וקשירת חבלים, למדה לצפות בכוכבים ולקרוא במכשירי ניווט ואפילו הישרדות. "אנחנו תפרנים ואין לנו כסף ליאכטה", צוחקת אילנה, "אבל אנחנו עולים כצוות להשיט יאכטה של מי שרוצה לשייט ולא בא לו לעבוד קשה.

"בעלי ואני כבר ימאים ותיקים, כמה שנים במרינה של תל אביב, כי תמיד היו לנו מפרשיות. יום אחד היה חסר ביאכטה איש צוות והחלטתי לנסות. ברגע שעליתי עליה, ידעתי שזהו זה, נולדה אהבה חדשה. לצאת לים הפתוח זה כיף לא רגיל", היא אומרת, "השקט והמראה המשתנה של צבעי השמים והים, להגיע לנמל קטן שאף פעם עוד לא ביקרת בו. בעיות בטחוניות? מקפידים על הוראות בטיחות וזהו, למדנו לחיות עם זה".

הים הוא אהבתה השנית של אילנה, אחרי הסריגה. אילנה, בת 40, מטופחת ונאה, נשואה לארכיטקט ואם לשתי בנות, מתגוררת בזכרון יעקב, לא רחוק מבית אהרונסון. ילידת גרמניה, שנולדה שם לאחר השואה וגדלה באנגליה, שם היו הוריה בשליחות.

"באנגליה גיליתי את קסם הסריגה", אומרת אילנה, "לא סתם נחשבת אנגליה כמולדת הצמר. לאנגלים יש ממש תרבות סריגה, לא רק נשים סורגות, גם גברים. הם המציאו את מכונת הסריגה הביתית עוד בתקופה של המלכה אליזבט הראשונה. אז

היתה הסריגה מלאכה גברית שהעוסקים בה נחשבו כאומנים והיו מאוגדים בגילדות מקצועיות. רק כשגבר מת הרשו לאלמנתו להצטרף במקומו.

"אחרי המהפכה התעשייתית במאה שעברה, נגמר גל הסריגה, שהפכה לעיסוק גם לנשים. ביום ראשון בבוקר אפשר לראות בשוק של קובנט גארדן עשרות דוכנים שבהם מוכרים אנשים את הסריגים שלהם. לפעמים אלה ממש יצירות. יש באנגליה לא רק עשרות חוברות סריגה, גם ספרים מיוחדים שעוסקים בנושא,

ושהפכו את הסריגה לאמנות, אנשים מחכים לכל ספר חדש במתח, כדי לראות מה יעשו

הכוהנים הגדולים של הסריגה, שכמה מהם גברים, כמו קאפה פאסט, או פטרישיה רובטס;

שבבוטיק שלה בלונדון מוכרים את הסריגים הכי יפים שיש".

אילנה למדה ציור בקולג' של סט. מרטינס ובמשך שנים הייתה ציירת טכסטיל. הסריגה היתה רק הובי, לשעות הפנאי. "אחרי שעשיתי את הרשיון ליאכטה, גיליתי שלא בא לי לחזור לציור טכסטיל. פתאום ראיתי שמה שאני אוהבת לעשות זה ליצור בחוטים ובפקעת ולא בציור".

תוך כמה חדשים נולדו עשרות דגמים, כל אחד מהם קולאז' צבעוני יפהפה של צורות וגוונים, צירופים של מוטיבים שונים. יש חולצה אחת שבחזיתה ורד ענק, אחרת עם מוטיבים ימיים, שלישית, עם כמו תמונת נוף דמיונית, כולם עשויים מחומרים טבעיים, חוטים שהיא מזמינה מחו"ל, פשתן, משי ומוהיר.

אם אתם עוברים בזכרון יעקב, ברחוב המייסדים, יש שם לאילנה סטודיו שבו היא מוכרת את הסריגים שלה. אבל החלום שלה הוא לייצר ולמכור "קיטים" כמו באנגליה, שם קונים את הצמר עם תצלום הדגם והוראות הסריגה, הולכים הביתה ויוצרים אפודה חדשה, בדיוק כמו בתצלום. ■

נסטסיה קינסקי ו"המאהב" שלה. שינוי בגדים ושינוי אישיות.

נסטסיה קינסקי, פריחה עם שיק

האגדה על הצרפתיות שמתלבשות עם שיק מתנפצת כשרואים את הסרט "תולת אהבה". אם תלכו לראות אותו שימו לב למה שלובשות הנשים, בפתיחות ובחגיגות. איזה בלגן של בגדים, רחוק מאוד מהשיק הפאריסי המפורסם. מה שנכון נכון, העלילה מתרחשת בבורדו, עיר גדולה, אבל בכל זאת עיר שדה וכמו שמגלה כל מי שמבקר בצרפת, ברגע שיוצאים מפאריס זה כבר סיפור אחר. בפתח־תקוה מתלבשים יותר יפה.

מי שבולטת בבגדיה היפים, היא ג'ולייט, נסטסיה קינסקי היפה, שבקטע הראשון של הסרט משחקת פריחה צרפתיה, חופפת ראשים במספרה ולבושה בהתאם. אחר כך, כשהיא הופכת לפילגשו של המנתח ראול ברג'רון, מלבישה אותה קתרין גורנת, אחת ממעצבות הבגדים הידועות של עולם הבד, בבגדים סקסיים צמודים וחושפניים.

היא עוברת שינוי אישיות ובגדים והופכת לבורגנית קטנה, כשהיא נודדת עם מאהבה, הרופא הצעיר, למרפאה בעיר קטנה. בקטע האחרון, היא שוב משנה מאהב וסגנון, לחליפות מחוייטות יפהפיות ויקרות. על נסטסיה קינסקי היפה, ששוקלת ארבעים וחמישה קילוגרם, הכל נראה שגעון. ■

הארנקים של "ניינט". העור מאיטליה.

חוזרים לעור טבעי

עור בגוון טבעי זה לא דבר חדש, תמיד הלך טוב עם ג'ינס. עכשיו הוא שוב באמצע האופנה, רואים אותו בחגורות, סנדלים וגם בארנקים. מתאים לא רק לג'ינס, גם לשחור וללבן ולבגדי קיץ צבעוניים. רק לא עם אינים פרחוניים. הארנקים האלה מעור בגוון טבעי, כמו זה של הדוגמנית, צולמו בתצוגת־אופנה והם מיוצרים על ידי "ג'ינג'ט", שמייצרים גם אותם עכשיו, ומוכרים בחנויות שלהם. העורות מיובאים מאיטליה, מה שאולי מסביר את המחירים: 230־370 ש"ח. ■

מאחורי הבגדים

★★★ הדוגמניות עדיין עובדות קשה למרות שהקיץ באופנה כבר מתחיל להיגמר ומעצבי האופנה כבר מכינים את בגדי הקיץ הבא, שיוצגו בשבוע האופנה, במחצית חודש אוגוסט, הפעם בתל אביב, לא בירושלים, כמו בשנים האחרונות. במכון הייצוא, שמארגן את השבוע מבטיחים שיהיו הפתעות, במסגרת חגיגות שנות הארבעים.

★★★ כבר גמרו לצלם את קטלוג בגדי הים של "דיוה". בן לם צילם, יהודה אלעזר הפיק וצולמו בו רק דוגמניות ישראליות. בשנה שעברה זכה הקטלוג למדלית זהב של האיגוד הישראלי לפרדום. הם עבדו קשה שלושה ימים בנסיון לזכות עוד פעם. הקטלוג יופיע ביולי. מה שכבר ברור שגם בקיץ הבא לא יהיו מהפכות על החוף. בגדי־ים פחות או יותר כמו בקיץ זה, מאריגים אחרים וגם קצת יותר צנועים.

★★★ מי שראה את רויטל מור בשבוע שעבר עוברת ברחוב, בדרך מהמשרד בו היא משרתת, לבית אסיה, חשב שהיא החיילת הכי אופנתית בצה"ל, לבושה במדים, אבל מאופרת ומסורקת בסגנון שנות השישים, עם בננה על העורף וכרבולת מתולתלת. כך הגיעה לתצוגה של עודד פרוביזור. בדרך מהצבא לתצוגה סירקה אותה ז'קלין ליבטנשטיין בתסרוקת אופנתית, אבל התסרוקת היתה מבוזבזת, כי עודד החליט שהדוגמניות תחבושנה כובעים, כדי להשלים את המראה הפאריסי המושלם של הבגדים, שהוצגו לצלילי "אני אוהב את פאריס, בקיץ, כשחם".

★★★ מי שגילתה אומץ לב באותה תצוגה היתה המנחה אילנה מרגלית, שכדי להוכית איך הבגדים שעיצב עודד ל"ניבה" נראים על סתם נשים, לא על דוגמניות דקיקות, עלתה למסלול עם הדוגמניות.

★★★ נחת מילדים, רווחה שושנה ווטלוי, חברת לשכת "בנות ברית", שהוזמנה לבמה, לפני תחילת התצוגה וזכתה לזר פרחים. הנשיאה סיפרה לכל החברות שבנה של שושנה, יאיר, מנכ"ל "לודז'יה", קיבל באותו יום את פרס התעשיה. התרגשה שושנה ווטלוי: "פעם אמרו על יאיר שהוא הבן שלי, עכשיו אומרים, הנה האמא של יאיר.

יע

מעינה שנהר

מאשה ואריה בקושטיין. אין רגע דל. כשהוא משחק טניס היא עושה יוגה. צילום: ראובן קסטרו.

אמא של פנסיונרים

קורה לפעמים שמישהו נכנס לחדרה, בעצבים מתוחים עד להתפקע, וקצף עולה על שפתותיו והוא מתחיל לצעוק בקולי קולות עד שאי אפשר להבין משפט אחד שלם. מאשה בקנשטיין, שבתחילת אינה יודעת אפילו על מה הרוגז והרעש, מושיבה את האיש, מזמינה לו קפה ועוגה, דואגת שיפרוק מהלב את כל המטען העודף ואחר כך מתחילה לפעול לפתרון הבעיה עצמה. "איך את עושה את זה?", הם שואלים ביציאתם. "כאילו שנתת לי כדור הרגעה". ואחר כך זורמים מכתבי התודה, שמאשה שומרת אותם ומתייקת באהבה.

ואכן, זו אינה תורה שלומדים אותה בבית ספר כלשהו, אפילו לא תמיד רוכשים אותה עם השנים. צריך להיוולד עם זה, עם נכונות להטות אוזן למצוקות של האחר, לפתח מספיק איכפתיות כדי להבין ולכאוב את כאבו, ולגייס מספיק נחישות כדי להלחם למענו, לעזור לו לצאת מהסבך – לפעמים רגשי, לעתים בירוקרטי – שהסתבך בו.

מאשה עוסקת, בתוקף תפקידה (מנהלת הענף לפנסיה ולפרישה), בציבור מאוד בעייתי – הפנסיונרים, האלמנות והנכים של השקם. ומשום שזהו אירגון כל כך גדול, גם מספר אלה שזקוקים לטיפולה הוא רב. אחד המשברים היותר גדולים שעובר האדם הוא פרישתו לגימלאות. לאחר שהיה פעיל ומועיל במשך עשרות שנים, והיתה לו מסגרת מאוד קבועה ואף לוחצת, לפתע הוא תלוש, אין בו כבר צורך, העולם ממשיך להסתובב גם ללא מי שהרגיש עד אתמול כאילו הכל יתמוטט בלעדיו.

תחושת המשבר משותפת במעט לכולם, לעובדים מן השורה כמו גם לאחוזים בתפקידים בכירים. "זה מדהים כיצד מנהלים גדולים, שגילגלו קודם עסקות רציניות וניהלו עובדים רבים, מאבדים את כל הבטחון והופכים תלותיים אפילו כאשר עליהם לפתור בעיות מהפשוטות ביותר", אומרת בקנשטיין.

"המשבר היותר רציני הוא של הגברים. יותר מאשר של נשים. גבר יודע לעבוד 10־14 שעות, לבוא הביתה עייף, ולהקדיש את כולו לעבודה. וכאשר הוא מאבד את כל זה, כאילו לקחו ממנו את הזהות. אך גם הנשים עוברות תקופה קשה". לכן, היא מדריכה ומובילה אותם צעד אחר צעד, עד שהם עומדים בזכות עצמם. "כל אחד שמבקש ממני את עזרתי הוא אצלי בן יחיד, וכאשר הוא נכנס למשרדי, לא חשוב כמה עבודה מצפה לי, באותו רגע לא קיים משהו אחר מסביב. יש שמצלצלים גם הביתה, בשעות בלתי מקובלות, אך אותי זה לא מטריד", כך בקנשטיין. לא פלא שקוראים לה "אמא של הפנסיונרים", למרות שהיא רק בת 57 ונראית רחוקה מרימוני של יידישע מאמע.

משום מה, הפרישה נראית תמיד כתהליך מרוחק, שכאילו לעולם לא יגיע. אבל מאשה יודעת שהוא אכן מתקרב בצעדים זריזים, אל כל אחד מאיתנו. לכן החלה לארגן, לפני שנים אחדות, סמינרים להכנה לפרישה. מציעים לעובדים, חצי שנה לפני גיל הפנסיה, להשתתף בסדנאות האלה, ששה ימים מלאים, שבהם דנים בכל הבעיות של היציאה ממעגל העבודה. בעיות תזונה לגיל המבוגר, בעיות משפחתיות שיכולות לצוץ, התיקשורת עם בן הזוג, בעיות מין, ויציאה לפתרונות חיוביים ופתיחת דף אחר בחיים, על בסיס החופש והפנאי החדשים שהאדם זוכה בהם.

> *מאשה בקנשטיין עוזרת לאנשים להתמודד עם החופש בגיל מבוגר. מנהלת הענף לפנסיה ולפרישה של השקם מגלה לאנשים שלפתע נשארו עם הרבה זמן פנוי ומעט מה לעשות, את הטעמים האחרים של החיים.*

הכוונה מצויינת, כמובן, אלא שלא כולם קופצים על ההזדמנות: "יש לי כל כך הרבה זמן עדיין", אמרה אחת העובדות שהוצע לה להשתתף, כאשר היו לה עוד שבעה חודשים לפנסיה.

היא פשוט אשה מתסכלת, המאשה הזאת. לא רק שעובדת עד חמש כל יום, אלא שהכל מסודר אצלה בבית, הכל נקי והכיבוד עשיר וטעים, ושלושת ילדיה (בת ושני בנים) שבגרו וגרים מחוץ לבית, באים מדי שבת עם בני הזוג להתענג על מטעמיה של אמא. בליל סדר, למשל, היא מכנסת כארבעים אנשים, וזו איננה המסיבה היחידה בשנה, בהיקף כזה, שהיא מכינה.

וזה עוד לא הכל. ב־1972, קבלה בקנשטיין מינוי, מטעם שר העבודה ושר המשפטים, כנציגת ציבור בבית הדין לעבודה, החולש על האיזור מנתניה עד אשקלון. פעם בשבועיים היא יושבת בדין, כשתפקידה להגן על האינטרסים של העובד, לעומת נציג המעבידים. לשם כך למדה דיני עבודה, ולמרות שאין לה השכלה משפטית פורמלית (וגם לא נדרש ממנה במסגרת תפקידה), יש לה ידע נרחב ביותר. במשך שנים רבות עבדה במחיצתו של השופט ינון, וכאשר עבר לירושלים, ביקש ממנה שתבוא איתו. אך זה היה כבר מאמץ רב מדי אפילו למאשה, ומאז היא עובדת עם השופטת ציונה ליבס, שמאשה פשוט מוקסמת מאישיותה.

"בגלל כל הפעילות הזאת אין לה זמן בשבילי", נוזף־מתפנק בעלה אריה (מהנדס בניין), ושולח אליה מבט מלא רוך, שכבר מזמן יצא מן האופנה אצל זוגות שנשואים כל כך הרבה שנים, ואפילו פחות מזה. השניים ידעו תקופות מאוד סוערות, לעתים מסוכנות, ברוך כלל מלאות עניין.

הם הכירו כשמאשה היתה בת 17 ואריה מעט יותר. כחיילת, היא נשלחה לשרת בשקם, וכאשר בכתה ימים ולילות משום שלא הוצבה ביחידה קרבית כפי שרצתה, לא ידעה שלמעשה היא קושרת את עתידה במוסד הזה. כשעברו לחיפה, כדי שאריה ילמד הנדסה בטכניון ונולדה בתם הבכורה, עבדה מאשה כשתי משרות (בגלל השעות הנוספות הרבות) על מנת לפרנס את המשפחה, וניחמה תמיד את אריה: "אין דבר, יבוא זמן, ואתה תפרנס אותנו".

ואכן, הוא עשה זאת בכבוד, בעבודה רבת עניין על פני ארצות וימים. במשך ארבע שנים למשל, עד 1963, היה אריה עם הצוות של "סולל בונה" שהקים את שדות התעופה לצבא הבריטי, באקרוטירי שבקפריסין. שם נולדו שני הבנים והמשפחה, שיצרה שם קשרים עם נציגים ממדינות שונות, שומרת על קשרים אלה עד היום. במשך 20 שנה, היה אריה סגן ראש אגף לבינוי באל על ונע על פני הגלובוס, לעתים עם המשפחה, כולה או חלקה.

ב־1978, מונה אריה לנציג אל על באיראן, ממש על סף המהפיכה החומייניסטית, ובתקופה הקשה, כאשר הקנאים הדתיים שרפו בתי קולנוע, מועדונים ובארים, והשחיתו את נציגות אל על בטהראן, שלח את מאשה הביתה עם הבן הצעיר שהיה איתם, ממש ברגע האחרון. את אריה עצמו חיפשו בבית, כדי לעצור אותו, אך הוא הספיק להסתתר בהילטון. בתל־אביב ניסתה מאשה, שחרדה לגורלו, להשיג אותו בטלפון, דרך טוקיו או קצות עולם אחרים, כאשר הכלבה הזקנה פולי מתלטפת על רגליה, מרגישה שהיא נמצאת במצוקה גדולה.

עכשיו כבר "התבייתו" בתל־אביב. מאשה עסוקה בפעילותה הרבה, ואריה בחברת הבניה שהקים. את בני הזוג בקנשטיין, הפרישה לא תתפוס בהפתעה. כבר שנים רבות הם עושים דברים למען הנפש, וכדי שיהיה תוכן למלא את השנים הטובות שיוותרו, כאשר יפסיקו לעבוד. קודם כל, הם נהנים לעשות הכל ביחד: שרים יחד בחבורת זמר, הולכים פעמיים בשבוע לריקודי עם, מסדרים את הבית ביחד, מארגנים מסיבות עם חוג הרקדנים, הולכים ל"קאנטרי", החלו ללמוד בריג', אריה משחק טניס, מאשה עושה יוגה ושוחה הרבה. בקיצור, יוכלו למלא בפעילות שתי משרות כל אחד, גם כאשר המשרה ה"רשמית" תהיה מאחוריהם. ■

מדור פרסומי

הלהיט הצהוב

להיט חדש בא למדינה: כרטיס צהוב הכובש בסערה את לבם של בני הנוער! הכוונה לכרטיס החבר הצהוב של מועדון נוער ישראל שהפך לאחרונה לבן לוויה צמוד לצעירים וצעירות ברחבי הארץ.

לאלה שעדיין אינם יודעים – מועדון נוער ישראל או בקיצור – מנ"י, הוא מועדון נוער חדש שנוסד בראש וראשונה כדי לדאוג לרווחתם של הצעירים. יוזמי הרעיון הם צעירים חיפנים נמרצים ולזכותם יש לומר שהם לא רק מבטיחים אלא גם מקיימים. עובדה, אלפי בני נוער כבר נהנים מחטבות והנחות משמעותיות בבתי עסק, מרכזי בילוי, בתי קולנוע, אתרי נופש ובמופעים כשהם מציגים את כרטיס החבר הצהוב שלהם. הישראלים הצעירים עמדו מהר מאוד על התועלת שהם יכולים להפיק ממנ"י וכיום אפשר לראות את הכרטיס הצהוב בכל מקום וככל שהוא נראה יותר כן גדל כוחו, שכן יותר ויותר בעלי עסקים משתכנעים שכדאי להם להעניק הנחות משמעותיות לחברי "המועדון".
בני הנוער יודעים להעריך את האפשרות שנותן להם "המועדון" לבלות יותר ולהנות יותר בדמי הכיס המוגבלים שלהם ואגב כך הם לומדים פרק חשוב בצרכנות נבונה שעיקרו: נצל את כספך בצורה זהירה וחסכונית!
לשם שינוי, גם ההורים מרוצים ויש להם סיבה טובה לכך: מאז ש"הנוער" הצטרף למועדון, הוא הפסיק לנדנד כל יום שני וחמישי שדמי הכיס שלו אינם מספיקים. לא נגזים אם נאמר שהכרטיס הצהוב מעלה את רמת תייחם של בני הנוער ומאפשר להם לגוון ולהעשיר את הנאותיהם. יותר מכך, כרטיס החבר מעניק לחבריו תחושה של ייחוד. אתה נכנס לחנות או למרכז בילוי, שולף את הכרטיס הצהוב ומיד מזהים אותך: אה, אתה חבר במנ"י! וזאת בהחלט הרגשה נעימה!

עד כה דברנו על הנחות והטבות אך חברת "מועדון נוער ישראלי" לקחה על עצמה לטפח תחומי פעילות נוספים שיש בהם שילוב של כיף וערכים חינוכיים ותרבותיים במסגרת ששה מועדוני התחביבים שבהם מאוגדים חברי מנ"י. הכיף במועדונים אלה הוא בכך שהם מאפשרים לך להתמסר לתחביב שלך, להחליף מידע וליצור קשר עם בני נוער אחרים המתעניינים בתחביב שאתה עוסק בו. תשומת לב מיוחדת מקדיש "המועדון" לכשרונות צעירים בתחום הנגינה והשירה. אתם מאמינים שהתברכתם בכשרון של ממש? כיתבו ל"מועדון נוער ישראלי" ולא תתאכזבו! מנ"י מעודד כשרונות צעירים, ונותן להם הזדמנות להבחן אצל מפיק, להופיע בערבי כשרונות צעירים ולמוכשרים ביותר מסייע מנ"י להגיע עד לתקליט!! בעיירות פיתוח הסובלות בדרך כלל מ"שממה בידורית", נהנים היום צעירים רבים, תודות למועדון, מאפשרויות בילוי מגוונות ולא רק הם. גם התל־אביבים המפונקים נהנים ממועדוני התחביבים, קורסים בנושאים מגוונים ותחרויות נושאות פרסים ומבצעים למיניהם. ואם כבר מדברים על מבצעים, כדאי להזכיר את מבצע פארק המים בשפיים המזמין את חברי המועדון לכייף חינם אין כסף במשך כל חודש מאי! חברי המועדון ובני משפחתם הקרובה יהנו מ־20% בפארק המים בשפיים במשך עונת הקיץ כולה.

חברי המועדון נהנים מהנחה בת 50% ברשת בתי הקולנוע של גולן גלובוס בכל הארץ!
אם אתם מתכננים לנסוע לחו"ל הקיץ, תעניק לכם חברת איסת"א הנחות מיוחדות כשתציגו את הכרטיס הצהוב שלכם ואם יהיה לכם מזל אולי תזכו בטיסה לחו"ל או בפרס יקר ערך אחר במסגרת מבצעי הפרסים שמוגרלים מדי פעם בין חברי המועדון.

> אין פלא אפוא שצעירים כה רבים מצטרפים למועדון נוער ישראלי. דמי חבר שנתיים בסך 10 שקלים הם מחיר סמלי לכל הדעות והצעירים עושים חשבון פשוט ומגיעים למסקנה שכדאי להם!

הפעילויות השונות של המועדון מתפרסמות כל שבוע ב"מעריב־לנוער".

מלונות אדומית אילת

מבצע יוני 1988

מלון אדומית ***	אדומית מאואר מלון דירות
85 ש"ח לזוג	80 ש"ח
לינה ארוחת בוקר וארוחת ערב חגיגית כולל סופי שבוע	עד 4 אורחים, לינה, ארוחת בוקר, ...
לפרטים: 059־79511	לפרטים: 059־75135

אילת יש רק אחת

מלונות אדומית מלונות עם חדמית

תכשיר לטיפול בכנמת
פרופסור אוסקר 999
קל, נעים ומהנה
מצמחי מרפא טהורים
תוצאות טובות מהטיפול הראשון
גב' פרי־רון, בית הרופאים
רח' ריינס 18, תל־אביב
טלפון: 03-5616196, 03-839539

קונים זהב מהציבור
ויהלומים גדולים
ZAMLER זמלר
קו מתנות
טל: 03-235924
זמלר מתנות בע"מ יהודה הלוי 143

חדש חדש חדש חדש
גלילונית
שקית האשפה ריחנית
אפשר לנשום לרווחה
אפשר לנשום לרווחה עם "גלילונית", שקית האשפה הריחנית, עוד מוצר איכות של "אקסטרא־פלסטיק"
"גלילונית" - גם חזקה, גם ריחנית. בקיצור, אשפה מבית טוב. "גלילונית" ריחנית בשקית הכתומה (50 X 70)

בקשו את
גלילונית
שקית האשפה הריחנית

סדנא לעיצוב ואדריכלות
הרשמה לתשמ"ט
לימודי יום
אדריכלות ועיצוב אורבני 5 שנים
אדריכלות פנים 4 שנים
עיצוב 4 שנים
המגמה לעיצוב כוללת: גרפיקה, מוצר, סביבה, טקסטיל ותלבושות.
לימודי חוץ
קורסים בודדים בשעות הבוקר ואחה"צ. במגוון נושאים: מבוא לגרפיקה, מבוא לעיצוב פנים, רשום, ציור, שרטוט. פרספקטיבה ותולדות האמנות והאדריכלות.
פרטים והרשמה: מנורת המאור 8, ת"א (פינת נחלת יצחק 36). א'-ה' 8:30-14:30
טל': 5-255183

מסעדת הראל
מאכלים בלקניים, אירופאיים ומזרחיים
פתוח 7 ימים בשבוע
ארוחה עסקית מלאה 18 ש"ח
בשבתות לילדים ½ מחיר
החשמונאים 95, תל־אביב, 5610086

[redacted]וא מלכים

דיוויד תומס וסוזי פרסון

חיי היום־יום של הנסיכה דיאנה הינם סוד שמור. היא נייטרלית, מפתה, מושכת – אבל חמקמקה. שתיקותיה משמשות שמן למדורת רכילות.

דיאנה בגאנע

מה עושה נסיכה כשהיא מחוץ לאור הזרקורים? איך היא חיה באמת? האשה עליה כותבים הכי הרבה בעולם, היא הנסיכה מוויילס. דיאנה. בקושי עובר יום מבלי שיופיעו תמונות וסיפורים המתעדים כל צעד שלה בציבור וכל חידוש בהופעתה. שינוי תסרוקתה מופיע בעמוד הראשון, ותלבושת בלתי הולמת מתפרסמת כבושה גדולה. דיבורים על קרע בנישואיה לנסיך צ'ארלס היו לכותרות ראשיות בכל מקום, מהמזרח התיכון עד מרכז אמריקה.

אבל למרות כל מה שהתפרסם עליה, מרבית חיי היום־יום של דיאנה נותרו סוד שמור. היא כוכבת־על שמעולם לא העניקה ראיון בלעדי, ואשר שתיקותיה משמשות לעיתים שמן למדורת ההתענ־יינות הבינלאומית. כמובן מסויים היא מסך ריק שלתוכו מקרינים אנשים אחרים את שאיפותיהם, את הפנטסיות ואת האובססיות שלהם. היא נייטרלית, מפתה ומושכת ככל כוכבת קולנוע – ואפילו יותר חמקמקה.

טענו שדיאנה קוראת את כל קטעי העתונות הנכתבים אודותיה ושומרת אותם באלבום גדול. אם רכילות זו נכונה, הרי שהיא ודאי כבר למדה להבחין בצורות השונות בה מתייחסת אליה התקשורת. ההתעניינות הראשונית בנערה הביישנית, הפכה לחיבה, והמשיכה לפרוח כאשר דיאנה נכנסה לשנות העשרים שלה – יפה ודקיקה כקנה סוף. במערכה הבאה של הדרמה המלכותית הזו, תופיע דיאנה כקיסרית, הגברת המובילה את ביתה, אשר כהרף עין הפכה את בעלה לנמושה רכרוכית.

המסיבות, הקניות וההופעות

אבל אז נכנסה למערכה שרה פרגוסון. (כמו בכל אופרות הסבון הטובות ביותר, יש גם כאן שתי גיבורות יפהפיות כדי להוסיף סיבוכים). צ'ארלס, הגיבור לשעבר, נראה עכשיו קצת כמו דמות קומית – אדם המשוחח אל צמחים ותועה במרבריות. בהסתמך על סיפורי חברים, ועל הדלפות בלתי פורמלית מכוונות מארמון באקינגהם – יתעלם הדו"ח הזה מדיאנה המיתית, לטובת דיאנה האמיתית.

בשנים האחרונות גדל במידה ניכרת הפער בין שאיפותיהם החברתיות של דיאנה וצ'ארלס. כשהם מבלים את הערב בבית וגם מחוץ לו, הם בדרך כלל נשארים יחד רק במשך שעות מספר. כשמגיעים אל דיאנה חברים, לביקור בארמון קנסינגטון, צ'ארלס פורש בדרך־כלל בסביבות השעה עשר וחצי בלילה לאגף שלו, כדי לקרוא או להאזין למוסיקה קלאסית. הוא תמיד מנומס כלפי החברה שלה, אבל האנשים הצעירים האלה, הכל־כך בטוחים בעצמם, הם ללא ספק חבריה הרבה יותר מאשר חבריו, והוא לא נשאר לשיחות ולמשחקי הערב שלהם. חבריה של דיאנה קוראים לה דאץ', קיצור של דאצ'ס, (דוכסית), שם חיבה בו זכתה בילדותה בגלל התנהגותה המלכותית. הנסיכה, לעומת זאת, מעדיפה לקרוא לעצמה "הריסקו מ'א.ק." (ארמון קנסינגטון). באופן צפוי למדי, ידידיה של דיאנה הם בעלי חינוך משובח והשפעה: הגברים הם בעלי עמדות חשובות בתחומים כמו בנקאות והשקעות.

הזוג המלכותי כמעט אף פעם אינו עורך מסיבה יחד. דיאנה נשארת לבלות, ואין לה כל נקיפות מצפון כשהיא מזמינה גברים לרקוד עמה. כפלרטטנית אמיתית, דיאנה נהנית מחברה גברית ומודעות למשיכה שלה, שהולכת וגדלה. היא גם רקדנית נפלאה, אנרגטית ומשוחררת. בהתונת יורשו של הדוכס מביופורט – "בנטי" סומרסט – שהתקיימה לא מזמן, נספה דיאנה כמויות ניכרות של וודקה, כשרקדה עם בעל הגלריה (הנשוי) דייוויד קאר, ואחר כך ניגבה את פניה בכולי שמלתה: התנהגותה באותו ערב, לפחות בחלקה, היתה תגובה לפגישה ידידותית באופן מוגזם בין צ'ארלס לאן וואלאס, מוקדם יותר באותו ערב. ויחסיו של הנסיך עם וואלאס נחשבים לרומן הטוער ביותר בכל ימי רווקותו. אבל אפילו אנשים העוקבים בעניין אחר המתרחש בבית המלוכה נדהמו לשמע הסיפור בדבר העימות הלילי בין דיאנה לצלם עתונות, שצילם את הנסיכה כאשר יצאה מבית ידידים בשעת לילה מאוחרת, בלווית קצין צעיר וחתיך. הצלם סיפר, כי בזמן שדיאנה המתייפחת התחננה בפניו שיתן לה את סרט הצילום, העדיף סוכר הראש שלה לטפל בו באופן פחות עדין, והוא נאלץ למסור את הסרט.

סדר היום שלה

יום טיפוסי בארמון קנסינגטון – מקום מגוריהם העיקרי של דיאנה וצ'ארלס – מתחיל בשבע בבוקר, כאשר הנסיכה מתעוררת ונוסעת לארמון באקינגהם לשחיית בוקר. כשהיא חוזרת בשמונה, הבנים וויליאם והארי כבר לבושים, לאחר טיפולה של רות וואלאס, אומנתם. אחרי ארוחת בוקר משפחתית ונעימה, שומר ראש מסיע את וויליאם לבית הספר וואטרבי היוקרתי, ואת הארי למעון.

שני בקרים בשבוע משחקת דיאנה טניס במועדון וואנדרבליט. הנסיכה היא שחקנית מיומנת. במשחק צדקה שנערך בחודש אוקטובר שעבר הגיעה לשלב הגמר, והפסידה רק למתחרה אחר, שחקן שהגיע לרמת התחרות הלאומית.

דיאנה נהנית גם מבלט ומג'אז, אם כי נאלצה לקצץ בכמות השיעורים, בגלל כאבי גב טורדניים. הבעיה החלה עם לידתו של הארי, ב־1984, והתמירה בעקבות העקבים הגבוהים שדיאנה אוהבת לנעול, ובעקבות התעלמותה מעצות המומחים בדבר האופן בו עליה לשאת את ילדיה.

כשדיאנה מסיימת את שעור הטניס או הריקוד, היא שבה לארמון, ובחדר ההלבשה שלה, מול מראה ענקית, מסדר הספר האישי את תסרוקתה. אשת יחסי הציבור אז בקוויט־סמית עוברת עמה על ההתחייבויות שנקבעו לאותו יום, והמלבישה, אוולין דגלי, מכינה את בגדיה, כובעיה ונעליה. אחר כך, דיאנה ובקוויט־סמית, (או מלווה אחרת), בלוויית שומר ראש כמובן, נוסעות לפגישתה הראשונה לאותו יום.

דיאנה מצפה בשקיקה לימים הנדירים בהם יש לה רק מחוייבות אחת, בבוקר או בערב – אז היא יכולה לצאת למסע קניות. לפעמים, הנסיכה פוגשת את ידידיה לארוחת צהריים באחת המסעדות הלונדוניות המכובדות. כשהיא אינה סועדת בחוץ, היא מתארחת בבתי ידידים. האוכל פשוט – פסטה וסלט – והשיחה קולחת. חבריה אינם אנשים הנוטים לאינטלקטואליזם או לפילוסופיה: לעיתים קרובות דיאנה מספרת להם את הסיפורים הטריים אשר התפרסמו אודותיה בעתונות. יש בפגישות האלו גם הרבה רכילות על חברים, והמון בדיחות. לאחר מכן דיאנה ממהרת הביתה לתה מנחה עם וויליאם והארי, המוגש ברבע לארבע אחר־הצהריים.

אם נקבעה לה מחוייבות רשמית נוספת, לשעות הערב, האומנת לוקחת את ילדיה בשעה חמש, כדי שתספיק להתכונן. הספר שלה, ריצ'ארד דלטון, חוזר לסדר את שיערה, והיא מתאפרת בעצמה, וכשעה שש וחצי לערך, היא נותנת נשיקת לילה טוב לילדים.

כאשר צ'ארלס ודיאנה מארחים בארמון קנסינגטון, ארוחות הערב הן רשמיות. תפריט אופייני כולל מרק ירקות טריים, סלמון מאודה עם תפוחי אדמה ואפונה, ולקינוח, סלט פירות, גבינות וקפה.

בית הקיט שלה

אורח החיים בהייגרוב – האחוזה המלכותית בה מבלים בני הזוג את סופי השבוע שלהם – הוא הרבה יותר רגוע. מחדר האוכל נשמעים צחוקים עליזים ושיחות עירניות.

כשדיאנה ראתה את הייגרוב לראשונה, באוקטובר 1980, שנאה את הבית. הוא היה קודר ומרוהט רק למחצה. אבל היא הזמינה את המעצב דדלי פופלאק להכניס חיים לבית בעזרת גווני הפסטל שהיא אוהבת. עתה, הקירות וגרמי המדרגות צבועים בוורוד עדין, חדר האורחים צהוב, חדר ההסבה ירוק בהיר, וחדר אוכל ירוק. קירות חדר השינה מצופים טפטים ורודים עם עיטורים עדינים בירוק וורוד. כיום, דיאנה קוראת להייגרוב "בית חלומותי".

(המשך בעמוד 42)

הקרב על הגבון

כנראה שבחודשים האחרונים, חידשה דיאנה את הדיאטה עתיקת היומין, עם מקרה הגלידות, סדרת תמונות שצולמו בעת שנפשה במיורקה, חשפה אותה עם בטן רשופה ביותר. הגירסות לעליתה הפתאומית של דיאנה במשקל מתמקדות בתקופה גרועה או אפילו בהריון נוסף. אבל, דיאוויד ווין, מומחה יצירה בריטי, טוען כי הקיפוח (עכסומית הגב) של דיאנה, היא האשמת במראה העקמומית. גרמה לפתע, בגלל התרחבות בעלה במהלך החיזור האחרון, מה צריכה הנסיכה לעשות בנידון. ווין ממליץ על תוכנית תרגילים שישתית עם דגש חזק על כפיפות בטן.

נסיכה דיאנה באור הזרקורים. כך רוצים לראות אותה בארמון.

ארמון קנסינגטון

אזור מגוריהם של צ'ארלס ודיאנה, בארמון קנסינגטון, משתרע על פני שלוש קומות. הוא כולל חדר הסבה, חדר מוסיקה, חדר אוכל, מטבח וחדרים לצוות העובדים. חדר השינה הראשי הענק, כולל מיטה מלכותית שצ'ארלס הביא מארמון באקינגהם. חדרה של דיאנה מכוסה טפטים כחולים בהירים, ותיק האוכל מימי בית הספר, עליו כתוב "ד. ספנסר", ניצב על ארן החלון. בנימה היתולית, תלתה דיאנה על קירות בית־השימוש בקומה התחתונה קריקטורות של צ'ארלס.

הרכילות המרושעת התחילה כשצ'ארלס וד'יאנה הופיעו זעופים בפומבי.

כרטיס הביקור של דיאנה

שם: הוד מלכותה דיאנה פרנסס, הנסיכה מוויילס.
תארים: הנסיכה מוויילס, הדוכסית מקורנוול, הדוכסית מרוטסאי, הרוזנת מצ'סטר, הרוזנת מקריק.
תאריך לידה: 1 ביולי 1961.
מצב משפחתי: נשואה, אם לשני ילדים – וויליאם (וילי) והנרי, הידוע כהארי.
גובה: 1.75 מ'.
מידות: 87־60־87.
מידת נעליים: 9 צר.
מעצבי אופנה: ויקטור אדלשטיין, עמנואל ברוס אולדפילד, מרי ארבייד, ג'ספר קונרן, אריגה רונאיי.
מעצבים פרטיים: ראלף לורן, קנזו, בנטון.
בגדים תחתונים: משי אפור מ"קורטני" בלונדון, עיצובים של הארווי ניקולאס "הארווי ניקרס".
ארנקים: צ'ארלס ג'ורדן, הארווי ניקולס, פנדי, לואיס פרוד (תמיד נושאת ארנקי יד ולעולם לא תיקי כתף).
נעליים: צ'ארלס ג'ורדן, פיר־א־טרא. בדרך כלל קונה אותן בחמישיות.
קוסמטיקה: קליניק, דיור.
בושם: דיוריסימו.
הוצאות: בערך 56,700 דולר לשנה, אבל רוב השמלות נקנות בבריטניה.
מכוניות: פורד סיירה, יגואר XJ-S.
שמות בדויים (עם צ'ארלס): אדון וגברת צ'ארלס צ'סטר, אדון וגברת הרדי, אדון וגברת סמית. כמו כן נוהגים לפנות לצ'ארלס בשם "הברון מרינפרו".

בתפקיד האם – דיאנה נינוחה מאוד.

רפי יעקובי,
פסיכולוג

אולי זאת הזדמנות לגמור פעמיים

מזמן לא עסקנו בענייני המיטה, והצטברו אצלי פניות רבות. לססילי מגבעתיים, גבאי מהרצליה, גרשון מרמת־גן, שמואל מתל־אביב, יונה מרמת־השרון, שוקי מנתניה.

הגברים ביקשו עצה בקשר למה שקרוי ברחוב "שפי־כה מוקדמת". שניים מהם נשואים והם מלאי תחושת רמה על כך שהם מאכזבים את נשותיהם. והשאר רווקים. אחד מהם מעיד על עצמו כי שלוש פעמים ניסה להיות עם אשה ובכל פעם גמר מוקדם. בשנתיים האחרונות הוא נמנע מלהתקרב אל אשה כי הוא פוחד ממה שצפוי לו. מיותר אולי לומר כי מה שהוא מכנה בשם "נסיון", מבוסס על מיפגש חד־פעמי וחטוף עם שלוש נשים שונות, פעם בשנה ותו־לא. ומזה הגיע לדיאגנוזה אודות עצמו.

שתי הנשים מתלוננות על דבר שנראה לי דומה. הן נמרות די מהר, אך הגברים שאיתן נראים להן מייגעים. כי עליהן להמתין באורך־רוח עד שהללו יגמרו אף הם. הן עייפות וחשות אנוסות לשרת את הגברים, וכך נסך הכל המין איננו מהנה אותן.

או במה מדובר? מרבית הסימפטומים מצויים ב"תפר" בין חיי המין האוננסטיים ובין חיי־מין עם בני־זוג. לרוב מקדימות שנות אוננות אחרות את המיפגש עם הזולת. בשנים הללו לומדים ומתרגלים להנות לבד. כלומר, חשים גירוי מתוך פעולת הדמיון, לרוב בצרוף אמצעי עזר, כמו סרט, תמונה או ספר, וליטוף וחיכוך נעים באברי גוף אחרים. חשים גירוי ובשיאו מתפרקים. כל שרשרת הפעולות הללו, מתקיימות כשאתם לבדכם. כאשר מישהו המצוייד אך ורק ביכולת להנות לבד נתקל נאמר בבת־זוג, קורה לעיתים שהוא חוטף את ההזדמנות באמצעים מגושמים והיסטריים. וכאן מופיעים סממטומים כגון חוסר התקשרות אצל הגבר, יובש וכאבים חזקים אצל האשה, ועוד. אלו אמצעים מגושמים, משום שהם מחסלים גם את מה שהם כן יודעים להנות ממנו, את הנאת האוננות בנוכחות השני.

אחרים חשים גירוי עז בנוכחות הזולת, ומכות ההרגל מותיק לאונן, פשוט גומרים. זה בהחלט צפוי. לא כיום אשר לומדים להביא בחשבון גם את השני בנוסף אליך. להגיל במותך לא רק את תחושות הגירוי שלך, אלא, גם את שלו ושלה. זוהי הרחבה זהותית. לומדים להיות ידידים במיטה. וכשיודעים זאת, נהנים עם הזולת. יש שלא יודעים להרחיב את יכולתם, ובכל זאת מצליחים ליצור זוג במיטה. כיצד? עדיין הרגלי האוננות מהווים תשתית יחידה להנאה. אלא שהוא לומד אותה ומשרת בקפדנות רבה את צרכיה והיא מתכנסת לה פנימה ומאוננת באמצעותו. והיא משחזרת בדיוק רב את הרגלי האוננות שלו וכך הם נהנים יחדיו.

וכמובן ישנם רבים אחרים המשקיעים ולומדים להרחיב את יכולתם להנות ממין, והם משאירים את הרגלי המצב האוננסטי הרחק מאחוריהם. כשם שאחרים מותירים את גן הילדים מאחור בעוברם במסלול בית הספר, התיכון והאוניברסיטה. הללו לומדים ומייצרים, בונים ומעצבים את ידידותם המינית.

זוהי יצירה חדשה לגמרי, שאינה מבוססת על מתכוני מין שונים, אלא על דיאלוג המורכב מיכולת ההתייחסות זה לזה. והתוצאה בכל פעם מחדש, הולמת את שניהם ברגע זה. המישגל יכול להיות מהיר או איטי, מטומטם או סוער, פעם כך ופעם כך. זה לא חשוב בכלל. העיקר שזה הולם אותם. הם לומדים להיות חשובים זה לזה. אף אחד מהם איננו לבד יותר. והגבולות ליצירת שפה מינית זו הינם בשמיים. איש ואשה על פי מידת היכולת והמוחית שלהם ללמוד וליצור.

סדרי החברה יוצרים פער גדול בין גילוי המין לגילוי הזולת. יש המצליחים ללמוד תוך התנסויות מעטות. יש כאלה הלומדים לאט יותר. אז מה.

אף אחד לא אמור להעתיק לעצמו קריטריונים מיניים של אחרים. בשום מקום לא נקבעו חוקים להנאה. אין מקום להשוואות. התפוקה תלויה בנקודת המוצא החינוכית והתרבותית וביכולת הלמידה האישית. מי שחונכה למשל לגועל ולמעצור, ולמדה בסופו של דבר לבלוע זרע של גבר, עשתה דרך ארוכה ביותר. ויהיה זה מעשה לא ידידותי ביחס לעצמה, אם תחוש טענה לעצמה על כך שהיא איננה יכולה לעשות משהו שחברתה כן יכולה. די אם כל אחד יהנה מביטוי יכולתו המירבית. לא בהשוואה לאחרים אלא לעצמך. מומלץ כמובן, באופן כללי, שכל אחד ירחיב את יכולתו ולא יסתפק בהרגליו הישנים.

ואתה, שחושב שניסית ולא הצלחת, התבלבלת לגמרי. הזדמנות חד־פעמית איננה התנסות אלא בחינה גורלית ונועלית. משום שהיא איננה הוגנת. תיבחן על מה אתה כבר יודע. אם כל החיים שלך אוננת, למה שתצליח בין־רגע עם אשה? אז מי שמעוניין להשיג שינוי, אמור להשיג לעצמו הזדמנות ארוכת טווח בצורה ידידותית. כלומר, לא עם אשה בוחנת, שופטת ופוסלת, אלא עם ידידה נאמנה. ומקצבי הלמידה אינם אחידים. יש המצליחים ללמוד תוך התנסויות מעטות. ויש הזקוקים לעשרות התנסויות עד שלומדים להנות עם בני זוג. אז מה?

איש אינו אשם על כך שסדרי החברה שלנו יוצרים פער גדול בין גילוי המין וגילוי הזולת. כלומר שאנו מגלים את המין הרבה לפני שאנו נתקלים בפרטנרים. אפשר לשער סדרי חברה שבה ילדים וילדות ישנים יחד בכפיפה אחת, זוגות זוגות. אז קרוב לוודאי שיגלו את המין מלכתחילה בנוכחות האחר. על רקע כזה, קרוב לוודאי שהיו צצות "בעיות" אחרות לחלוטין. מישהו היה בא להתלונן בפני הפסיכולוג על כך שאינו מצליח בשום אופן לאונן. הוא רוצה להנות לבד, ולא הולך לו. רק עם אשה הוא יכול להנות, המסכן.

או נשוב להתנסות. כמובן, שלב ההשקעה והריכוז צריך להיות שלך בה ולא בך, ושלך בו ולא בעצמך. הן כל אחד מכם מומחה בעצמו, ובור לגמרי לגבי השני. ככל שתלמד ותכיר אותה, תדע אותה. וככל שתדע אותה יתווספו מרכיבי מין חדשים שיתערבבו בהרגליך הישנים כשהיית לבדך. עד כי תהפוך ליצור מיני, חברתי. ואם גם ידידתך משקיעה ולומדת אותך, הצלחתכם מובטחת. לא מדובר פה בדבר מי־יודע־כמה קשה ובלתי אפשרי. הוא לא אפשרי רק למי שאינו יודע לאפשר זאת לעצמו.

ולסיום, מלה לכן הגומרות מוקדם וממתינות עד כוש שהפרטנר שלכן יפסיק לייגע אתכן: אין ספק שהוא איננו יודע להבחין בכך. הוא שקוע בביצוע כלשהו משל עצמו, ולא חש שהוא מקרצף את עורכן העדין ולא מסב לכן יותר הנאה. כלומר, מן הזווית שלו, בוודאי שיהיה מומלץ שירחיב את נופו, ויהיה רגיש יותר גם אליכן. אך מאידך, מן הזווית שלכן גם יתכן שקיימת איזו שהיא החמצה של הזדמנות. יתכן שאתן הודפות הזדמנות באמצעות עויינות כלפיו. אחרת יתכן שהייתן מנצלות זאת לגמירה מהירה שלכן ואחרי התאוששות קלה מתרכזות ושבות להנות מן המצב. אולי ניתנת לכן הזדמנות ללמוד לגמור יותר מפעם אחת. זו אמנם לא חובה, אך מאידך, למה להחמיץ התנסות לגמור פעמיים? ■

ברכות

לפיצה בבי מרכז הפיצה ארגנטינה בע"מ
ייצור ושיווק מוצרי מזון ובצקים קפואים
רח' המלאכה 25, חולון, טל' 03-5592748, 841072
לרגל הזכיה בתואר אות המוצר והשרות המובחר
הפיצה שלי!

למרכז הפיצה ארגנטינה בע"מ
ברכות לבביות
אקסטרא פלסטיק בע"מ
יצרני שקיות פוליאטילן

למרכז הפיצה ארגנטינה בע"מ
ברכות לרגל הזכיה באות המוצר והשרות הנבחר
מאחלים
פיצה בבי, סניף חולון

לפיצה בבי
ברכות חמות לזכייתכם
מאחלים
עזמי ואיציק
אופק שווק מזון פ"ת

לפיצה בבי
ברכות לבביות לרגל זכייתכם
א.א. סלטים
יצרני סלטים ביתיים
המלאכה 25, חולון
טלפון: 5592749

הדיולת שרותי כח אדם וקרום מכירות
סוקולוב 86, חולון, טל' 889443
מברכת את מרכז הפיצה ארגנטינה בע"מ
במיטב האחולים והמשך שיתוף פעולה

"צבר"
ייצור תנורים בע"מ
האומן 6, אזור התעשיה, חולון
מאחלת לפיצה בבי ולמשפחה
שגשוג, הצלחה והמשך שתוף פעולה
מאריק ואברהם

לאיל אבי ולכל המשפחה
ברכות והרבה הצלחה בעתיד
ישראל מעוז
קבלן חשמל
טל. 993357

לפיצה בבי
הרבה ברכות והצלחה בעתיד
מאחלים מאיר,
קפה מינסטור
אבן גבירול 30, תל־אביב

טל־מור
סוכנויות מזון להפצה
בתמולת רוזום יורם,
אבן טוב תנחום
ובולון 15, ת"א, טל. 824596
מברכים את בבי
הפיצה שלי
עלו והצליחו

למרכז הפיצה ארגנטינה בע"מ
ערוך ברכות ואיחולים לרגל זכייתכם
מנוען חקירות פרטיות
רוטשילד 28
טלפון: 593815, 586397

מצטרפים לברכות
המכון הישראלי לסקרי דעת קהל
פנחס רוזן 25 (דרך הרצליה), ת"א
טלפון: 5447494

לפיצה בבי
ברכות לזכיתכם
ח.א.ג.
שרותי קיטרינג
רח' המלאכה 25 חולון
טל. 5591648

נופש של שבוע בריאות במלון מצפה הימים...
התאריך הקרוב: 3.7–8.7. התאריך הנוסף: 10.7–15.7

ספרית מעריב
חדשו
מטבח ללא סוכר
מתכונים לדיאבטיים
חנה שאולוב
שרה קפלן
• סלטים • פשטידות • בשרים • רטבים •
• עוגות • מנות אחרונות • הצעה לתפריטים יומיים •
בקשו בחנויות הספרים ברחבי הארץ ובספרית מעריב:
תל־אביב, דרך פ"ת 72 א' · ירושלים, הלל 16
חיפה, בן־יהודה 29 · באר־שבע, קק"ל 90
ספרים מבית טוב – ספרית מעריב

מלון ירדן – ליד חוף ימה של נהריה
חוגגים
★★★ כוכבים ופתיחת האגף החדש
רח' המוסדים 48 נהריה טל. 04-927105, 04-921781

למלון ירדן
שגשוג והצלחה בהמשך
מ.א. מיכאל אחרוני
סוכנות לביטוח
שד' געתון 20, נהריה
טל. 04-924015

למלון ירדן
שגשוג והצלחה
זיגי שווק חומרי חשמל
יפו 68, חיפה, טל. 04-526577

למלון ירדן
עלו והצליחו
המספק עבו בע"מ
חב' לאספקת חומרי מזון
א"ת עכו טל. 04-910276, 04-913575

למלון ירדן
שפע ברכות
משפ' פרקש
מלון פאלס נהריה
המעפילים 28 נהריה
טל. 04-922381

למלון ירדן
מיטב הברכות והאיחולים
נגרית גדר בע"מ
איזור התעשיה דרום נהריה
טל. 04-921083

למלון ירדן
אתכם לאורך כל הדרך
עסי תעשיות לבניה (1987) בע"מ
אזור התעשיה מעיליה, טל. 04-977881/2

למלון ירדן
מיטב הברכות
אדריכל ברנדייס
מסריק 2, נהריה
טל. 04-927695

עליזה שולטן

דיאנה

(המשך מעמוד 39)

רק צוות עובדים מצומצם, לפחות בקנה מידה מלכותי, שוהה באחוזה. הצוות כולל שף, משרת אחד, אומנת ושומר ראש אחד או שניים. יש בבית תשעה חדרי שינה, וכאשר מגיעים אורחים חלק מהצוות עובר ללון במלון מקומי.

בשבת בשמונה בבוקר סועדים יחד כל יושבי הבית. שעה אחר כך, צ'ארלס וויליאם הולכים לראות את החווה ואת כרי המרעה של הפרות. באותה עת דיאנה נהנית משחיית הבוקר שלה, בעוד האומנת משחקת עם הארי בגינה. דיאנה מבלה את שאר שעות הבוקר עם בניה, וצ'ארלס הולך לשחק פולו.

בימי ראשון, יש לבנים שיעור רכיבה על סוסים, בעוד דיאנה יוצאת לטיול רגלי לפני ארוחת הצהריים. מאוחר יותר, מצטרפים השלושה אל צ'ארלס, לעוד אחד ממשחקי הפולו שלו. אחר כך הם נוסעים חזרה ללונדון, מתכוננים לשבוע נוסף עמוס במחוייבויות.

הדברים שמשמחים את לב הוד מלכותה

כמה מהדברים החביבים עליה ביותר: קניות; מוסיקת פופ – אלטון ג'ון וליונל ריצ'י; ספרים של – דניאל סטיל, קולין מקיקולאו; סדרות טלוויזיה – דאלאס, דיינסטי; בלט – הנסיכה היתה רוצה להיות רקדנית; צילום; תכשיטים – פנינים, ספירים; מזג אויר חם, (צ'ארלס מעדיף קור); אוכל: סלטים, פירות, דגים, שוקולד; משקאות – שמפניה, יין לבן.

...וכמה דברים שהיא מתעבת: עישון; רכיבה; ציד וירי; אופרה; אמנות, ספרים או סרטים כבדים; רוחק; רנה ספנסר – אמה החורגת.

כשכל צעד מצעדיהם נמצא תחת עינה הבוחנת של העיתונות, כל מחווה ומבט שלהם נבחן, מנותח, והופך לרכילות.

האם אירע קרע מלכותי בין צ'ארלס ודיאנה? האם יתכן שהם בדרכם לגרושין?

בסתיו האחרון נראה היה כאילו הרומן האגדי בין הנסיך לנסיכה, צועד לקראת סוף עגום. במשך 38 יום שהו במרחק חצי מדינה זה מזו – הוא היה בסקוטלנד, שם יצר קשר עם הטבע; היא יצרה קשר עם חנויות כליבו בלונדון, שם ערכה מסעי קניות. ההשערות אמרו כי שניהם מנהלים רומנים מהצד – צ'ארלס עם מעצבת אופנה אוסטרלית, ודיאנה עם הבנקאי פיליפ דן, או, כפי שאחד העיתונים דיווח, עם "גבר זר, גבוה, כהה ויפהפה", אותו פגשה במסיבה. אבל בדיוק כשהיה נדמה שנישואיהם יורדים לטמיון, התאחדו לפתע בני הזוג ויצאו לסוף שבוע ארוך במערב גרמניה, כשהם מחייכים זה אל זו בחום רב ומביכים את הצלמים. העיתונות הבריטית, אשר רק ימים ספורים קודם לכן הספידה את נישואיהם – עלצה בהתפייסותם. "ימים מאושרים הגיעו שוב", הכריזו הכותרות.

כיצד השתנו היחסים לפתע? מקורות פנימיים דיווחו כי המלכה אליזבט הזכירה לצ'ארלס ולדיאנה, שהם חייבים להציג תדמית ציבורית מאושרת. אחרים הניחו שהשניים גיבשו הסכם בלתי כתוב המתיר לכל אחד מהם לענות על שאיפותיו האינטימיות בדיסקרטיות.

עליזה שולטן

יוצאים לחופש

ש: מה לעשות כשעוברים מאזור השפלה לאזור הררי (צפת, ירושלים)? האם יש לשנות את הטיפול בעור? מנסיוני אני יודעת, שכשאני מתפסת בהרים, עור פני השומני תמיד מתייבש פתאום.

ת: שאלתך באה בדיוק בזמן, לקראת עונת החופשות. החלפת מזג־האויר, מאזור השפלה הלח לאוויר ההרים היבש יכולה לגרום תוצאות מרחיקות לכת בעור. השינוי יכול במקרים רבים, להיות כרוך ובעל תוצאות טובות. אבל עליך לדעת כיצד להשתלט עליו. אצל הסובלות מאקנה (פצעי בגרות), היובש של אוויר ההרים הוא מבורך. יתכן גם שייבש את הפצעים לחלוטין, ויגרום לקילוף קל; אין בקילוף משום רע. אחרי שהעור יסתגל ליובש, יפסיק להתקלף, אם כי, אי אפשר להבטיח שהפצעים לא יחזרו כעבור זמן מה. לבעלות עור שמן – למרות שהעור התייבש כביכול פתאום, ואיבד את השומן שלו, השימוש בקרמים מזינים ושמנים אסור.

התייבשות פתאומית של העור כתוצאה מחילוף מזג אוויר, ידועה בעולם הקוסמטי. מה שקורה באמת, שהעור מאבד באופן פתאומי את הלחות שלו. השימוש בקרמים מזינים מאוד, פלצנטה, חוחובה, ויטמינים, ג'לה רויאל, עלול "לחנוק" את העור, ולגרום להתהוות פצעים. אחד הפתרונות לבעייתך העכשווית, הוא קל יחסית. עליך קודם כל להחליף את חומר הניקוי. אם עד היום השתמשת לניקוי עורך במי־קאמפור, או אסטרג'נט (המכילים אחוז גבוה יחסית של אלכוהול), חשוב מאוד שתוסיפי לפעולת הניקוי של העור, גם קרם ניקוי, או חלב פנים. השתמשי בקרם הניקוי לפני שאת משתמשת במי הפנים, ובעיקר שפשפי היטב את האזורים הנוטים לקילוף (קצה האף, אזור הנחיריים, סנטר ומצח) ורק אחר כך נקי במי הפנים. במקרה של התייבשות חזקה, השתמשי גם בקרם לחות לעור שמן, המורכב בעיקר מנוזלים ומעט שומן.

מי שסובלת כל השנה מעור יבש, מובן שעורה עלול להתייבש עוד יותר באקלים ההרי. לעיתים, הפנים ממש כואבות מרוב יובש בשעת הדיבור. הדבר עלול לגרום לאובדן כושר הדיבור, ולהעכיר את החופשה. לכן מוטב להתגונן מפני היובש בעזרת קרמים מזינים. קרמים אלה נספגים בקלות, ואפשר להשתמש בהם כבסיס לאיפור. בלילה הקפידו לנקות היטב את העור בקרם ניקוי, או חלב־פנים וכמי טוניק (מי פנים חסרי אלכוהול), והניחו לעור פניכן לנוח ולנשום.

ש: כשאני מושחת שפתון אני מוסגת הרבה הערות עוקצניות מבעלי וילדי. אני חוששת שאני מורחת בצורה לא נכונה. כיצד יש למרוח שפתון כך שהצבע באמת יוסיף יופי?

ת: אני בטוחה שהבעיה שעוררת, היא בעייתן של רבות, ולכן אפרט.

כיצד למשוח שפתון בצורה נכונה:

- הקפידי ששפתייך נקיות ויבשות, ואין עליהן שאריות שפתון קודם.
- דאגי שידייך תהיינה יציבות בזמן משיחת השפתון – השעיני את מרפקיך על שולחן.
- השתמשי במכחול שפתיים מיוחד. התחילי במשיחת השפה העליונה, מהמרכז כלפי הקצוות, או להיפך, כפי שנוח לך. עברי בבטחון ולאט – התחילי בציור השוליים ורק אחר־כך מלאי את הפנים.
- חזרי על אותה הפעולה בשפה התחתונה. נשים רבות מעבירות את הצבע מהשפה העליונה על פני התחתונה ומסתפקות בזה. אל תנהגי כך, כיוון שהשפה התחתונה בנויה באופן שונה מהעליונה.
- בדקי את עבודתך – דאגי שהשפתון יהיה משוח באופן שווה בכל המקומות.
- השאירי את שפתייך נפרדות למשך כמה שניות, על תעשני, אל תאכלי, אל תשתי מים. באופן כזה השפתון שוקע לתוך השפתיים. זוהי פעולה חשובה כדי לדאוג שהשפתון יישאר על השפתיים זמן רב יותר.
- שימי חתיכת נייר טישו, או ליגנין, על שפתייך: שימי טיפת פוררה על שפתייך, ומשחי את השפתון פעם שניה, ושוב השאירי שפתיים מפושקות לכמה שניות.
- בדקי עבודתך וראי שלא יישאר סימן לשפתון על שינייך.

ייתכן שהשיטה נראית ארוכה ומסורבלת, אבל נסי פעם אחת ותראי את היתרונות. רצוי להתרגל להשתמש במכחול. נוסף ליתרון שלשפתון תהיה צורה נקיה יותר, השמוש במכחול מאפשר ניצול השפתון עד סופו המוחלט וזה חוסך הרבה.

כיום יש עפרונות בצבע זהה לשפתון או גוון אחר כהה ממנו, ואפשר בעזרת העפרון לצייר את המסגרת של השפתיים ובמכחול למלא את הפנים. שני כללים חשובים: 1. כשאת צובעת את שפתייך אל תשווי לשפה העליונה קו ישר לגמרי בלי זוויות. הדבר ישווה לך הבעה חמוצה, ואולי יזקין אותך. להיפך: ציירי שפתיים בצורה קצת מעוגלת, ולזוויות החיצוניות תני צורה עולה במקצת, צורת שפתיים זו תתן לך הבעה עליזה וצעירה. 2. ככל שהשפתון בהיר יותר – כן נראות שפתיים גדולות יותר.

כיצד לשנות צורת שפתיים:

נשים רבות אינן שבעות רצון מהצורה הטבעית של שפתיהן, ורוצות לשנות במקצת. הדבר מסוכן, כיוון שאם אינך שולטת היטב בידיים, תזיקי לצורה יותר משתועילי. בכל זאת, כמה עצות: שיטה ראשונה לשנות את הקווים החיצוניים של שפתיים היא בעזרת עפרון אדום התואם את צבע שפתונך. שיטה שניה – לשים יותר צבע על האזורים שברצונך להדגיש. שיטה שלישית – רק לבעלות שפתיים עבות: לצבוע בצבע בהיר או בפודרה את החלקים שאת רוצה לטשטש.

שפתיים דקות מדי: ציירי את השפתיים בצורתן הטבעית, ציירי בשפתון כהה יותר, או עפרון אדום המיועד למטרה זו, קוים קצת עבים ויותר כהים בשולי שפתייך, הדגישי את קצות השפה. במקרה שרק שפה אחת דקה יותר – ציירי את הקו החזק רק באותה שפה.

שפתיים עבות מדי: ציירי את שפתייך בצורתן הטבעית עם נטיה קלה כלפי פנים השפה. הדגישה את מרכז השפתיים – ופתות את הזוויות. הדגישי במקצת את קשת השפה העליונה.

שפה תחתונה מלאה מדי: שימי מעט צבע בסיס (מייק אפ) מתחת לשפה התחתונה, משחי את השפה התחתונה בקצת פחות צבע מאשר את העליונה, הדבר יעזור בטשטוש העובי הטבעי של השפה התחתונה.

קשת עמוקה מדי: אל תדגישי יותר מדי את הקשת בזמן הצביעה. קשת עמוקה מדי נותנת לפנים הבעה כובתית מדי. ■

ד"ר פנחס ירדן

קדחת ועוד קדחת

פעם, בזמנים הטובים, ימי הביצות ויתושי האנופלס בארץ, כשדיברו על קדחת, כולם היו בעניינים. כל אחד הבין בקדחת, ידע שמדברים במלריה. אותה מחלה שאלו כינין כדי להפטר ממנה, שנגרמת על ידי טפילים חד־תאיים, המועברים מאדם לאדם בעקיצות יתוש האנופלס. אבל היום זה ענין רק לתיירים ומטיילים. אלה המסכנים הנוסעים לבקר בארצות אקזוטיות אבל מוכות מלריה. להם אין ברירה. הם חייכים בטיפול למניעת המחלה. לפני, בזמן וגם תקופת־מה אחרי הטיול.

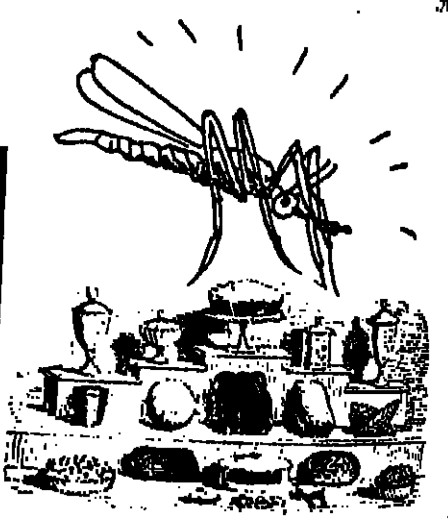

אם כך זה בענין מלריה, שפעם היתה בראש המצעד, או מה כבר אפשר לצפות שיהיה ידוע לציבור על קדחת אחרת, קדחת ים־תיכונית? וזאת למרות שבעתות שפיעות שוב ושוב ידיעות על מספר מקרים של המחלה שנתגלו לאחרונה בארץ.

ובכן, קדחת ים־תיכונית היא מחלה זיהומית, הנגרמת על ידי קבוצת חיידקים הנקראים ברוצלה. לכן מקובל לקרוא למחלה בשפה הרפואית בשם ברוצלוזיו. מאז שתוארה לראשונה, נקראה במספר שמות נוספים, אחדים לפי האיזור הגיאוגרפי בו קרו, כמו קדחת מלטה או קדחת גיברלטר למשל.

מאגר החיידק הטבעי נמצא במספר בעלי חיים. זנים שונים שלו נמצאים, למשל, בבקר, כצאן וכבשים ועיזים, בכלבים ועוד. אדם יכול להדבק בחיידק ממגע ישיר עם הפרשות בעלי חיים הנגועים בו, או על ידי שתיית חלב או אכילת מוצרי־חלב המזוהמים בחיידקי ברוצלה. במקרים נדירים ובתנאים מיוחדים, יכול חיידק זה גם לעבור ישירות מאדם לאדם. כיוון שתנאי ההגיינה בארץ סבירים, עיקר הסכנה לחלות במחלה אצלנו היא מצריכת חלב ומוצריו שמזוהמים בברוצלה.

עם כל הבעיות הקשות של מערכת הבריאות שלנו, ענין הפיקוח על מזון הוא עדיין טוב ויעיל. הדרישות בהכנת חלב ומוצרי־חלב הן קפדניות מספיק כדי להבטיח לציבור שווק מוצרים חופשיים מזהום.

אבל, יש פה ושם, מי שמייצר ומשווק מוצרי־חלב ללא פקוח. כאן, אין לדעת מה קונים ומה אוכלים או שותים. ואכן, מקרי הקדחת הים־תיכונית שנתגלו בארץ בחודשים האחרונים, היו אצל צרכני גבינות צאן מזוהמות בברוצלה שנרכשו ממקורות שלא בפקוח.

לקדחת ים־תיכונית טווח זמן־דגירה די ארוך. הוא נע מחמישה ימים ועד למספר חודשים, כשהממוצע הוא כשבועיים. כלומר, יכולים לעבור בין שבוע עד מספר חודשים מיום כניסת חיידקי הברוצלה לגופנו ועד שיתחילו להופיע סימני המחלה.

המחלה עצמה יכולה להתפתח בפתאומיות ולהתבטא בצמרמרות, חום, כאבי ראש, הרגשה כללית גרועה ולפעמים גם שלשולים. אבל היא יכולה גם להופיע באיטיות, להתחיל בהרגשה כללית לא טובה, כאבי ראש ושרירים. כאבי השרירים הם בעיקר בגב ובעורף, עם עלית חום בערבים. החום יכול להיות גבוה ולהגיע לארבעים מעלות ויותר.

עליות החום היומיות נמשכות בין שבוע לחמישה שבועות ואחר כך, המחלה כאילו "נעלמת". במשך יומיים עד 14 יום לערך, מרגיש החולה כאילו הבריא. אבל בתום תקופת שקט זו חוזרים לעתים קרובות, סימני המחלה שתארנו. חזרה כזו למצב של מחלה פעילה יכולה להיות רק פעם. אבל לעתים קרובות המחלה נמשכת, עם תנודות של מחלה פעילה־מחלה סמוייה, תקופה של כמה חודשים או אפילו שנים.

צורת המחלה החריפה, זו שמתפתחת בצורה סוערת ופתאומית, יכולה לחלוף, גם ללא טיפול, תוך שבועיים־שלושה. זו המתמשכת לאורך זמן גורמת להידרדרות במצב הבריאות הכללי של הסובל ממנה.

למחלה גם מספר סיבוכים. אחדים מהם במיוחד אינם נעימים. למשל, דלקות מערכת העצבים (דלקות עוצבה, מנינגיטיס בלעז, ודלקות־מוח), נזקים לכבד או פגיעה בעצמות.

הטיפול במחלה הוא תרופתי ויעלותו טובה. אבל אין אפשרות למנעה. אפשר רק להקפיד ולאכול מזון, במקרה זה חלב ומוצריו, רק ממקורות מבוקרים בידי שלטונות הבריאות. ■

מילכה למדן

לא תמיד זה דרך הרדיו

את הקשר הראשון ביניהם עשתה חברה משותפת. היא שמעה מהחבר שלה כי ליאור, שליבו נשבר אחרי רומן ממושך, מעוניין להתנחם בחיק מישהי שתהיה "נשמה ועליזה" כהגדרתו. אלה, בעיניו, היו שתי התכונות הכי חשובות.

נורית, שהיא הבחורה הכי נשמה שבכלל קיימת ושכשיש לה מצב־רוח עליז היא יכולה להרקיד אפילו שולחנות, היתה גם היא באותו מצב: די שפופה אחרי שהתכה מתוך החלטה צלולה קשר מסובך שנמשך כמה שנים טובות. זה היה רק טבעי שהחברה המשותפת תשאל אם היא מסכימה שתמסור את מספר הטלפון שלה לליאור: "את בדיוק מה שהוא מחפש, ונדמה לי שגם הוא מתאים לך", אמרה. "למה לא", ענתה נורית, ומספר הטלפון נמסר.

נו, רגע רגע, הפי־אנד כליכך מהיר אין אפילו בספרים. לפחות לא בזה שלנו...) מאחר שחלפו שבועיים וליאור לא התקשר, הבינה נורית שבזה תמה פרשת ההכרות איתו, וכשטלפן אחרי שלושה שבועות היתה די משועשעת: "מה קרה שבכלל התקשרת? שאלה אותו. הוא די צחק כששמע את תגובתה. הסיפור היה שהוא איבד את מספר הטלפון, אחר־כך יצא למילואים, לא רצה לנסות להתקשר לפני שיסיים אותם ורק כשחזר לאורחות השיג את המספר מחדש והתקשר.

נו, הערב הראשון שבו נפגשו נמשך עד לשעות הקטנות של הלילה בסיומו ביקש ליאור מנורית שהיא תטלפן אליו כדי לקבוע את הפגישה הבאה ביניהם. "בשום פנים ואופן לא!" ענתה נורית, "יש דברים שהם עמוק עמוק באופי". – "טוב, אז אני אטלפן אליך" אמר ליאור והלך לספור ימים. אחרי שלושה "ימי כבוד" (היום הראשון בשביל הכבוד, היום השני בשביל לגרום לה לחכות והיום השלישי בשביל לשוחח איתה סופסוף) התקשר שוב.

נו, עוד פגישה נחמדה, ואחריה טיול רגלי מנוה־צדק ליפו עם הרבה הרבה רומנטיקה, אבל אלה רק הדברים החיצוניים. בפנים זה עדיין די מסובך. כמי שרק לפני כמה חדשים היו עדיין בלהט של אהבה קודמת, לא התפתו השניים להכריז על עצמם כ"זוג". נורית חששה במיוחד. היא פשוט לא יכלה להאמין שכל תשומת־הלב והפינוקים שהרעיף עליה ליאור יכולים להיות אמיתיים. החבר הקודם שלה היה טיפוס הרבה יותר עצור, וכאן, כשנתקלה בחום של ליאור, ב"משקיענות" ללא חשבון שלו, חששה מפני מלכודת. זה נראה לה יותר מדי טוב מכדי להתקבל על הדעת.

מולם של השניים שהם אנשים נבונים. את כל ההרסוסים לא שמרו בבטן אלא העלו מיד על השולחן זה בפני זה. חוסר הוודאות שלה, ההזכרויות הפתאומיות שלו, הצורך לתת לדברים להתקדם לאט־לאט בלי לחוץ, הידיעה המשותפת שלכל אחד מהם יש עוד ערמה פנימית של "סידורים" רגשיים לסיים – כל אלה, כשהם נבחנים יחד ברוח טובה, בהרבה נכונות הדדית ללכת עם הפרטנר, בגילוי לב חברי שאפשר רק בין שני אנשים המנסים להיות גלויים וישרים זה עם זה, יכולים להוות בסיס די איתן ליצירת קשר איכותי אמיתי. אם אכן יתפתח הקשר הזה בין נורית לליאור – מובטח לכם, קוראי "סגנון" שתהיו הראשונים לדעת.

בינתיים, אם אתם מבקשים להשתמש בנו, ב"חבר מאותו כוכב" ליצור קשרים ביניכם, אתם מוזמנים להתקשר אלינו כמו בכל שבוע למספר טלפון הישיר לאולפן 03-266225, החל מהשעה 21.00 (שעה לפני תחילת השידור) למסור לצוות התכנית את פרטיכם האישיים, ולהכנס לשידור. הערב תהיה תכנית ההכרויות הרדיופונית תכנית במתכונת פתוחה, וכל אחד מכם קוראי "סגנון" מוזמן להתארח. ■

CAMEL FLORIDA GROUP

קמל רהיטים אינטרנשיונל בע"מ

לקמל רהיטים
המשך שיתוף פעולה פורה
מאחלים:
רהיטי נבנצל
ייבוא ושיווק רהיטים
ניתן לראות בתצוגותינו
את רהיטי קמל
רח' שער העמק 7, נתניה, טל' 053-22438
גם חנוך גולן מצטרף לברכות

לקמל רהיטים
המשך שתוף פעולה פורה
מאחלים:
רהיטי דורית בית נאקו
רח' פלורנטין 32 ת"א, טל. 03-823161
רח' שפירא 10, אזור התעשיה החדש
ראשל"צ, טל. 03-9611886

דקל רהיט (אברהם תקוה)
יבואני חדרי שינה, פינות, מזנונים וסלונים
הרצל 96 תל־אביב
טלפון: 03-820649, 03-836831.
מאחלים:
שפע ברכות
לקמל רהיטים

בית הארמון ולב הרהיט
רהיטי יבוא
דרך חברון 4, באר־שבע, טלפון: 057-72711
מברכים את:
קמל רהיטים
לשגשוג והצלחה

לקמל רהיטים
ברכות חמות
מאחלים **משפחת אלפנדרי**
מזרוני ספלנדיד אלסטיק בע"מ
רח' הצנחנים 4 אזור תעשיה בת־ים, טל. 03-5516591

לרהיטי קמל
עלה והצלח!
מאחלים:
רהיטי ורונה ייצור ושיווק רהיטים,
תערוכה של רהיטים – 3 קומות תצוגה.
הרצל 61, תל־אביב, טלפון: 03-821176
מכירה עד 24 תשלומים שיקלים שווים

לקמל רהיטים
ברכות חמות
לרגל פתיחת החנות
מאחלים:
רהיטי המרהט
יצרני מערכות ישיבה ורהיטים בע"מ
משה שרת 6, אזור התעשיה החדש, ראשל"צ,
מאחורי בית העלמין של חולון,
טלפון: 03-9615674, 03-9615660

לקמל רהיטים
איחולים רבים מאחלים:
מיני מלכותי בע"מ – רהיטי מלכות
הכדר 23, אזור התעשיה, נתניה, טלפון: 053-22329
המברכים: **ברדה מריו, אביטן מיכאל ואסידון מרסל**

לקמל רהיטים
מיטב הברכות
רהיטי גזית
יצרני חדרי שינה, מזרונים וחדרי ילדים
המפעל והתצוגה: רח' הרב ניסים 3, ראשל"צ, טל. 9614148,
03-9614150, אזור התעשיה החדש (ליד בית העלמין).

לתושבי הדרום—בקרוב רהיטי קמל על גמלים באים לבאר־שבע

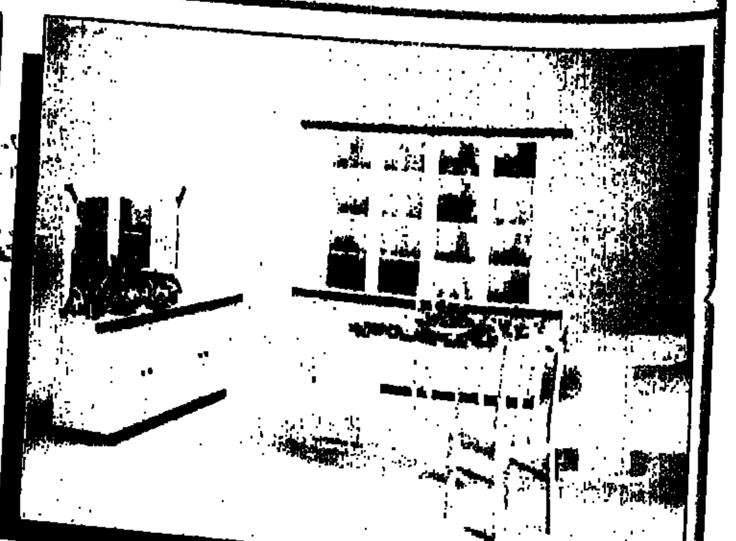

קמל רהיטים אינטרנשיונל בע"מ
CAMEL FURNITURE INTERNATIONAL s.r.l.
רח' האורנים 1, אזור תעשיה חולון, (צומת מספו), מיקוד 58855, טל. 03-5566655
פקס. FAX. 03-5565533

שחמט

שאול הון

הפגנת סרק

בגיחון שבספרד נסתיימה תחרות "השח האקטיבי" (חצי שעה לאיש) בנצחונם של קרפוב וטוקמקוב – כ"א 9.5 מ–13, גבריקוב 9. זהו מפעל של קמפומנס כהפגנה נגד ארגון רבי האמנים של קספרוב. אולם טובי השחמטאים בעולם לא היו בין 120 המשתתפים, פרט לקרפוב שהוא ידידו הטוב של קמפומנס ואשר את השתתפותו "קנה" קמפומנס בתשלום מיוחד של 25,000 $. הישגי הישראלים שהשתתפו: מנור ולב 5.5, אפק 5.

★ וולינגטון: לראשונה בניו זילנד נערכה תחרות בינלאומית גדולה. ניצחו ספסקי, צ'נדלר וגופלד – כל אחד 7.5 מ–10 (היכנר פרש לאחר הסיבוב הראשון). ז'וז'ה פולגר ורוג'רס 6.5, לפני רב אמן כריסטיאנסן 6 וכו'. צ'נדלר (ניו זילנדי במקורו) נחלץ מהפסד נגד בן־ארצו, שהחליף סדר מסעים בעמדת נצחון.

צ'נדלר — רייב

1. ה4 ה5, 2. פ–ו3 פ–ג6, 3. פ:ה5 ד6, 4. פ–ו3 פ:ה4, 5. ד4 ד5, 6. ר–ד3 ר–ד6, 7. 0–0 0–0, 8. ג4 ג6, 9. מה–ג2 ו5 ומקבל מיד פ–א6), 10. פ–ג3 פ–א6! (ר–ה6, 11. מה–ב3 וללבן יתרון), 11. א3 פ–ג7, 12. פ–ה2 (להחליף רצים על ו4 ולשחור יישאר ר–ג8 חלש) פ–ה6, 13. ב4 ר–ד7, 14. ר–ב2 צ–ו6! (חש להתקפה), 15. צא–ה1 (עדיף פ–ה5) צ–ח6, 16. ר–ג1? (מוטב ז3) פ4–ז5, 17. פ–ה5 (17. פ:פ? ר:ח2+) ר:פ, 18. ה:פ פ–ו3+! (תוקף הגנת המלך), 19. ז:פ ו4! (מאיים מה–ח4), 20. ר–ו1 (או 20. פ:ו4 מה–ח4), 21. פ–ח3 פ–ד4!, 22. מה–ד1 מה:ח3, 23. ר:צ פ:ו3+ וזוכה) פ–ד7? (מחמיץ זכיה בהחלפת סדר המסעים. ודרוש מה–ז5+, 21. ר–ז1 ועתה פ–ד4!, 22. ר:ו4 פ:א3+, 23. מ–ח1 מה:ו4 עם צ:ח2X), 21. פ:פ מה–ז5+ (עתה מצליח לבן להתגונן), 22. מ–ח1 צ:ח2+ (על מה–ח4 יבוא ח3. שחור מקווה לתיקו), 23. מ:צ מה–ח4+, 24. מ–ז1 מה–ז5+, 25. ר–ז1 ר:ו4, 26. ר:ו4! (הטמפו הדרוש להצלה) מה:ו4, 27. פ–ה2 מה:ו3, 28. מה–ג3 מה–ו5, 29. פ–ז3 מה–ז6, 30. ג:ד (הסערה חלפה ולבן מתפנה ל"קטנות") ח5, 31. ר:ג6 ח4, 32. ג:ב7 צ–ב8, 33. מה–ג4+ מ–ח8, 34. צ–ה4 ח:פ, 35. צ:ז ז:ו+, 36. מ–ז2 שחור נכנע.

★ שטוקהולם: בתחרות בינלאומית ניצח פולוגייבסקי, 8 מ–11. אחריו אנדרסון 7, אגדסטיין 6.5, קרצ'נוי וסוסונקו 6, צ'יבורדאנידזה, צ'נדלר ושיסלר 5.5, קרלסון 5, ודברג 4, ברלוב ופינטר 3.5.

★ אוסלו: בתחרות בינלאומית ניצחו טיסדאל ודייויס (אנגליה) והשוודי קרלסון – כ"א 7 מ–9.

★ רומניה: באליפות המדינה חזר וניצח גיאורגיו, לאחר ששנים רבות הקרימוהו הצעירים. הוא צבר 10.5 מ–16.

דיאגרמה מס' 137

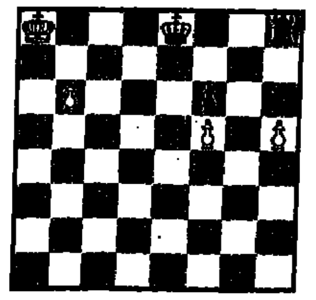

בעמדה זו, יצירתו של ד. גורגנידזה, נוסע לבן וזוכה. איך?

בולים

אליעזר בן

"בראשית" באיטליה

כפי שכבר הודענו, הנפיקה איטליה בול של 550 לירטות, לציון 500 שנה להדפסת התנ"ך הראשון בעברית. הבול מציג את המילה "בראשית", בלוויית איורים ומילים עבריות מהתנ"ך. הפרופסור לואיזלה מורטרה אוטולנגי, מהמרכז לדוקומנטציה העברית, הוציאה ביולטין מיוחד המסביר את תולדות הדפסת התנ"ך הראשון, שהודפס בעיר האיטלקית סונצינו, העיר שהוציאה גם חותמת יום הראשון לציון בול "בראשית".

התעשיה הדנית חוגגת

במלאות 150 שנה ליסוד הפדרציה של ארגון התעשיות בדניה, מונפק החודש בול של שלושה כתרים, המציג ציור של הצייר הדני הנודע קרייאר, "האדם והתעשיה", ובו רואים את התעשיינים הראשונים על רקע מפעלי חרושת.

100 שנה לביטול העבדות בברזיל

פינת עבדים מובאת לברזיל, על רקע מפת אפריקה, מופיעה בבול ברזילי, בערך של 20 קור, לציון 100 שנה לביטול העבדות במדינה. בול נוסף באותו נושא הוא בערך 50 קור, וכה האמנה של "חוק הזהב" המסמלת דרור לשחורים בברזיל והחתימות על האמנה.

קטרים תורכיים עד א"י

חמישה בולים תורכיים בערך של 50, 100, 200, 300, 600 ל. מציגים את התפתחות הקטרים בתורכיה. קטר אמריקני קלאסי, קטר שהיה בשימוש בתורכיה ב־1913 ונסע גם לסוריה ולא"י; קטר שנבנה אצל קרופ בגרמניה, והובא לתורכיה ב־1926, וגם הוא עשה דרכו לא"י. קטר טושיבה (יפן) שנמצא בשימוש מ־1970 וקטר דיזל אלקטרוני הנמצא בשימוש מ־1987. כן הונפקו בולים המוקדשים לתקשורת ולתחבורה.

דה אנדרדה – משורר מדען ומדינאי

במלאות 150 שנה למותו של המשורר, המדען והמדינאי הברזילי, דה אנדרדה או סילבה, הונפק בול בערך של 20 ק. המציג את דיוקנו, וסמלים שונים המראים את ספר שיריו, וכרונותיו, סמל הבונים החופשיים וכו'.

דה אנדרדה, שלמד משפטים, פילוסופיה והשתלם בגיאולוגיה, שלט ב־12 שפות, גילה אבני חן נדירות, היה באופוזיציה לבית המלוכה וגורש לצרפת. אחרי מותו של דום פדרו הראשון חזר הביתה, נעצר והואשם בבגידה, אבל שוחרר, והיום הוא נחשב לאחד מגדולי בניה של ברזיל.

ברידג'

אדריאן שוורץ

טכניקה מעולה וניחוש נכון

המשחק שלהלן לקוח מתחרות לקביעת נבחרת אנגליה לאולימפיארת ונציה. ההכרזה היתה טובה והביצוע מעולה וברגע הקריטי ניחש הכרוז את הניחוש הנכון. בקצרה, המשחק הצטיין בכל המאפיינים של בריג' מעולה.

	צפון	
	♠AQJ2 ♥AKJ2 ♦AKQ2 ♣2	
מערב ♠54 ♥Q865 ♦743 ♣J1098		**מזרח** ♠K876 ♥74 ♦J1065 ♣743
	דרום ♠1093 ♥1093 ♦98 ♣AKQ65	

כולם בראשונה, מחלק צפון

דרום	מערב	צפון	מזרח
– –	– –	2 קלאב	פאס
3 קלאב	פאס	3 דיאמונד	פאס
3 ללא שליט	פאס	6 ללא שליט	פאס
פאס	פאס		

ההכרזה טבעית: הפתיחה 2 קלאב בצפון מראה יד חזקה והתשובה 3 קלאב חיובית (לפחות 9 נקודות) עם קלאבים. בהמשך יש לצפון בעיה בהכרזת ידו באקול (יד חזקה עם שלושה צבעים אינה ניתנת להכרזה שטחית בשיטה זו) ולאחר שלצפון ברור שבידו וביד שותפו לפחות 33 נקודות גבוהות, הוא מכריז סלם ללא שליט. החוזה סביר בעיקר בגלל העשיריות שבידי דרום.

דרום יצא בנסיך קלאב ונתברר שבגלל בעיות במעברים הסיכויים לבצע את הסלם פחות טובים משניתן לצפות. הכרוז לקח במלכה קלאב ושיחק את האלוף, שעליו השליך דיאמונד מהדומם. הוא המשיך בהארט אל הנסיך והעקיפה הצליחה. אחר־כך המשיך במלכה ספייד בנסיון לזכות בכניסה לידו. מורח הבין את תכלית המשחק וויתר על הלקיחה כדי למנוע כניסה כזו. עכשיו המשיך הכרוז בנסיך מהדומם ושוב ויתר מורח על הלקיחה. בא תורו של האלוף ספייד וכפי שאפשר היה לצפות, הכרוז גילה כי הספיידים אינם מתחלקים לפי תכניתו. הוא שיחק איפוא את האלוף והמלך הארט וגילה שגם הארטים אינם מחולקים כפי שציפה. על ההארט השלישי ועל הספייד השלישי השליכו מורח ומערב קלאבים.

הכרוז הגיע עכשיו לאלוף, מלך ומלכה דיאמונד, במטרה להוציא מידי יריביו את קלפי היציאה שלהם. לבסוף עמד הכרוז בפני בעיה: למי מיריביו למסור את הידז חשוב היה לו, שלמגן שיקבל את היד יהיה קלאב ולא הדיאמונד הרביעי. הוא ניחש ושיחק הארט. מערב לקח במלכה ונאלץ לשחק קלאב אל המלך של הכרוז והסלם בוצע.

...רכות לפתיחת "בשרי יוז'י"

...ן
...עיר

חנות הבשר הגדולה מסוגה בארץ משתרעת על שטח של 350 מ"ר.
בחנות תוכל לשבת ולהנות ממעדני המקום שרובם תוצרת בית ובצאתך תוכל להנות מחבילה ארוזה ומוכנה לביתך... להמשך ההנאה.
25 שנות נסיון מיושמות כולן ברשת חנויות בשרי יוז'י.

האדיבות של הגף מתקבל, הנקיון במקום, השירותים המצוחצחים, החניה הצמודה בגן העיר וכמובן האפשרות לתשלום בכרטיס אשראי. כל אלה יגרמו לך הנאה ורצון להמשיך ולבקר ב"בשרי יוז'י".

סניפים נוספים:
★ טאגור 38, רמת-אביב, טל. 03-427395/6
★ דיזנגוף, קרית אונו, טל. 03-358594
★ דרך השרות 46, כפר שמריהו, טל. 052-70786

...ח הרביעי של בשרי יוז'י
...ח בגן העיר!

לבשרי יוז'י
ברכות חמות מקרב לב
אריאלה ומולא
תוכניות פנסיה וביטוח חיים
רמח"ל 6 (פינת יהודה הלוי 61) ת"א 03-612174

לבשרי יוז'י
אתכם ביד אחת
להצלחה ושגשוג
מאחלים:
רח' החשמל 8 תל-אביב
טל' 614833
623801

לבשרי יוז'י
מזל טוב לרגל פתיחת
החנות החדשה בגן
עלו והצליחו
מאחלים:
מכירה בסיטונאות גם לקהל הרחב
פתוח בחגים ושבתות
רח' דורי 26 חיפה, 04-645756

לבשרי יוז'י
ברכות לפתיחת החנות החדשה
סיניות עם טעם בשפע!
...ת מסעדות סיניות בישראל CHINESE RESTAURANTS
...ונציה 12 נאות אפקה, ת"א טל': 490644

לבשרי יוז'י
מיטב הברכות
לרגל פתיחת החנות החדשה
עלה והצלח
מאחלים:
רח' הכרמל 50 ת"א, 655802

...י יוז'י
שפע ברכות ואיחולים
...פתיחת החנות החדשה
עלו והצליחו!
...רח' ...ת"א, טל: (03)333171

לבשרי יוז'י ברכות מ:
תעשיות חומרי ניקוי בע"מ
פ"ת עמל 66
03-9228986
03-9230108

לבשרי יוז'י
מיטב הברכות והאיחולים
והמשך עבודה פוריה
עלו והצליחו!
אזור התעשייה חדרה 06-331055

לבשרי יוז'י בע"מ
ברכות לרגל פתיחת הסניף החדש
ב"גן העיר"
מעדני
רובינשטיין
תעשית מוצרי בשר
טל 063-53169

לבשרי יוז'י
עלו והצליחו
מאחלים:
הרצל 183 רחובות

...י יוז'י
מיטב הברכות לרגל פתיחת
החנות החדשה בגן העיר
מאחלים:

לבשרי יוז'י ולשלמה
שפע ברכות להרחבת הרשת
מאחלים: — תבלוני עליון בע"מ
יצור תבלינים וחומרי עזר לתעשיות המזון
ת.ד. 133 הוד השרון, טל. 052-432287

לבשרי יוז'י
עלו והצליחו
מאחלים:
הרצל 183 רחובות

לבשרי יוז'י
ברכות והצלחה
מאחלים:
דיזנגוף סנטר

...י יוז'י
מיטב האיחולים והברכות
מאחלים:
806216 - 806217

לבשרי יוז'י
שפע ברכות לרגל פתיחת
החנות החדשה בגן העיר
מאחלים:
בית מטבחיים
אזור התעשיה באר טוביה
טל: 08-581141/2/3

לבשרי יוז'י
מיטב הברכות לרגל
פתיחת החנות החדשה
בגן העיר, עלו והצליחו
מאחלים:
אזור התעשיה יבנה
ת.ד. 352
טל' 08-436672/3

לבשרי יוז'י
שפע ברכות
לרגל
פתיחת החנות החדשה
בגן העיר
מאחלים:

...י יוז'י
שלמה ומימי
...צוות הרשת
...ות והמשך עבודה פוריה
עלו והצליחו
מאחלים:
המרכז לשווק בשר
806415

ליוז'י
בהצלחה

גאה לברך את רשת
בשרי יוז'י
ובמיוחד למימי ויוז'י קובו
(ולכל הצוות)
אספקה סדירה למוסדות
מסעדות ומעדני בשר
מטלון 60 שוק עליה ת"א
372907

למימי ויוז'י
מיטב הברכות לרגל פתיחת
החנות החדשה
עלו והצליחו
מאחלים:
משרד נסיעות ותיירות
רח' נחלת בנימין 52 ת"א
טל': 3-650181

אורית הראל

חפלב א"ל

האומנת נטולת הסקס של הנסיכה

את, מה שהיא עושה להם, הנסיכה שלהם. גם כשהיא אומרת להם "לא", היא מסובבת להם את הראש. דיאנה, אלא מי. זה קרה ביום חול, יום שלישי רגיל לגמרי. הנסיכה ערכה את אחד מביקוריה המלכותיים במרכז קהילתי בשכונה של רבי־קומות בלונדון. בחוץ חיכו לה, כרגיל, המעריצים והמעריצות. אחד מהם, בנאי בן 25 ושמו גלן פלמר, לא התבייש להתחצף, וביקש מדיאנה היפה נשיקה. ככה, ישר ולעניין. היפה המלכותית לא התבלבלה, חייכה, טפחה לבנאי על הראש בזר הפרחים שבידה והשיבה לו: "לא ביום שלישי. בימי שלישי אני לא כל כך טובה בעניין הזה".

ההצגה "פאנטום האופרה", משגעת את לונדון כבר הרבה זמן ואת ברודווי של ניו יורק, קצת פחות זמן. האמריקנים השתגעו, וכשההצגה התחילה לרוץ שם לפני כשלושה חודשים קנו את כל הכרטיסים עד נובמבר שיבוא. ולפרסי טוני, האוסקר של התיאטרון, הם נתנו למחזמר של אנדרו לויד־ובר את המספר הגדול ביותר של מועמדויות ואחר כך, לפני שבועיים, גם את הפרסים המרכזיים. ורק מדבר אחד התעלמו שם במועמדויות, וכמובן גם בפרסים, ובכל היתר: מהכוכבת. שרה ברייטמן, אשתו של היוצר. לה לא נתנו אפילו מועמדות. הבעל שלה, אנדרו לויד־ובר, טוען שיפתו המוכשרת היא קורבן לקינאה אמריקנית קטנונית – שהינקים האלה, כך הוא, אינם יכולים להתכחש להצגה הנפלאה או הגיד מילה רעה על המכב הבריטי המזהיר מייקל קרופורד, ולכן הם דורכים בחדווה רבה על אשתו של המחבר. יהיה ההסבר אשר יהיה, התגובה הקרירה של המבקרים, העמיתים והקהל אליה, גרם לברייטמן להודיע כי היא פורשת מן ההפקה הניו־יורקית. לא נורא, אנדרו בטוח כבר יכתוב לה משהו חדש כפיצוי.

יש לו הספק אדיר, לרמבו־דוקי הזה. מאז שנפרד מהבלונדינית שלא נגמרת, בריג'יטה נילסון, סילווסטר סטאלונה מקפיד לעטר את מדורי הרכילות של עיתוני העולם בתמונות חייכניות בהן הוא מככב כשבכל פעם תלויה יפהפיה תורנית אחרת על זרועו. התורנית הקודמת, היתה אחות ג'ינג'ית, דנה גומנסון. אבל עד שתמונות שלה הספיקו להגיע לכל עיתוני העולם, נגמרה לה התורנות. התורנית הנוכחית היא אחת דווין דבאסקו, והייחוס שלה בחיים הוא שהיתה בעבר נערת אמצע ב"פלייבוי". וונדרפול.

סילווסטר סטאלונה ודווין דבאסקו

זה קורה תמיד לאחרים: איש אחד, תושב מדינת מסצ'וסטס שבארה"ב, קנה במכירת חיסול בית בניו המפשייר, ספר של המשורר אדגר אלן פו, תמורת 15 דולר. מסתבר שמדובר בספר נדיר ביותר, שידוע רק על 11 עותקים נוספים ממנו בעולם. בשבוע שעבר נמכר הספר במכירה פומבית של בית המכירות "סותבי'ס" בניו יורק, תמורת 198 אלף דולר. מדובר במהדורה של הספר "טמרליין ועוד שירים", ספרו הראשון של פו, שהוא עצמו שילם למדפיס בוסטוני עלום־שם, ב־1827, כדי שזה יואיל בטובו להוציא את הספר לאור. "זהו הספר הנדיר ביותר בספרות האמריקנית והמפורסם ביותר – חלומו של כל סוחר ספרים עתיקים", הצהיר באושר הקונה, סוחר ספרים ניו יורקי בשם ג'יימס קאמינס.

או־טו־טו וימבלדון, ואצל הנשים בטוח יהיה שם שמח, אחרי האליפות הפתוחה של צרפת, בה הודחו כזכור כל הגדולות והוותיקות, לפני שלבי הסיום. אחת שנשרה כבר בהתחלה היתה כריס אברט, הליידי של הטניס. פצועה בעקב ימין, היא שבה הביתה, למיאמי, לכמה שבועות של החלמה לקראת וימבלדון. הביתה למיאמי, נסע איתה ארוסה החדש אנדי מיל, גולש אולימפי אמריקני. אברט, בת 33, הבטיחה שהיא תגיע לווימבלדון בכושר טוב – או שלא תגיע בכלל, כי זה לא המקום להגיע אליו במצב בינוני. אבל היא אופטימית. מאמינה שתהיה מוכנה גם לטניס, גם לחתונה המתוכננת עם אנדי, בחודש יולי.

אחרי שפתחה את חפה ודיברה מול פני האומה בטקס חלוקת פרסי האוסקר, עסוקה עכשיו השחקנית מרלי מטלין בכתיבת תסריט, שבו יהיה לה תפקיד מדבר. וחוץ מזה היא גם הגשימה לפני כשבועיים חלום ילדות ישן, ורכבת על פיל של קרקס בתור יו"ר כבוד של חגיגת יובל 75 שנים למוזיאון הילדים בניו יורק. וחוץ מזה, היא יוצאת קבוע עם השחקן ריצ'ארד דין אנדרסון ("מאגייור", טלוויזיה) ולא רוצה להגיד כלום מעבר לכך שמערכת היחסים ביניהם "בסדר" ודיבורים על חתונה "לא לעניין".

זה שהנסיכה האחרת של הבריטים, שרה־פרגי לבין פרגוסון עומדת ללדת בקרוב, זה כל אחד יודע. אבל מי המאושרת שנבחרה להיות המטפלת של הנסיך הקטן – זה חדש. מדובר בעלמה אליסון וודלי, והמומחים ויודעי הדבר ומנתחי עלילות בית המלוכה הבריטי, טוענים בלהט שלבד מליי מודיה בבית ספר אקסקלוסיבי

שרה פרגוסון

שם הוכשרה להיות אומנת, לבד ממזגה הנוח וכישוריה המקצועיים, אחת הסיבות העיקריות שבגללן זכתה במישרה הרמה היא העובדה שתגברת כנראה נטולת סקס לחלוטין. "יש לה הרבה מעלות", אומרים עליה, "אבל אי אפשר לתאר אותה כסקסית. המבנה הגופני שלה מותאם לגוף של תינוק, ולא של גבר. אין ספק שפרגי בחרה במישהי שסוגלת לטפל היטב בתינוקה, אבל בשום אופן איננה מסוגלת לטפל בבעלה". חכמה הפרגי הזאת.

כמה שהם פוטוגניים: חוליו איגלסיאס ואליזבט טיילור. נפגשו בניו יורק. אז מה חשוב על מה הם דיברו ומה בכלל הם עשו שם, העיקר שזה יוצא יפה בצילום.

חוליו איגלסיאס ואליזבט טיילור

אפילו מאזכרות הם עושים אירועים נוצצים, האמריקנים. 5000 איש הצטרפו לשבט הקנדים, ליד קברו של רוברט קנדי, ב"תפילה לזכרון מלא שמחה", במלאת 20 שנה להירצחו. זו השנה הראשונה שהמשפחה הסכימה לפתוח את הטקס השנתי, הנערך בבית העלמין הלאומי בארלינגטון שבוושינגטון די.סי., לקהל הרחב. אלמנתו של הסנטור, אתל קנדי, ועשרת ילדיהם, השתתפו בטקס.

2.25 מיליון פרנקים צרפתיים, שהם כ־430 אלף דולרים אמריקניים, קיבלה השחקנית איזבל אדג'ני על פי הדיווחים, כפיצוי שהושג בפשרה מחוץ לבית המשפט, ממגאזין צרפתי שהפיח חיים בכתבה שפירסם, בשמועה כי אדג'ני חולה באיידס. המאמר היה כביכול דברים להגנתה, אבל גם היא וגם בית המשפט ראו אותו באור אחר – של מעורר מחדש שמועות מזיקות. אז קודם הוצא צו בית משפט שאסר את הפצת המגאזין. ואחר כך, כש־1.4 מיליון עותקים בכל זאת מצאו את דרכם לדוכנים, הוצא צו להחרמתם. ובסוף, הושגה הפשרה האמורה.